

Samenvatting van de brief aan de Romeinen.

www.Followchristspattern.com

Door: Mike Mcglathery

Deel 1: Romeinen 1:1 tot Rom.5:11.	Bladz.1
Deel 2: Romeinen 7:1-20.	Bladz.17
Deel 3: Romeinen.7:21 tot Rom.8:4.	Bladz.28
Deel 4: Romeinen 8:5 tot en met 39.	Bladz.39
Deel 5: Romeinen hoofdstukken 9 – 10 en 11.	Bladz.65
Deel 6: Romeinen 10: 8-17.	Bladz.81
Deel 7: Romeinen 15.	Bladz.100

Opmerking van de vertaler: De auteur van deze samenvatting heeft geen schriftelijke uitleg op zijn website staan over de hoofdstukken 12, 13 en 14 van de brief aan de Romeinen.

Deel 1: Romeinen 1:1 tot Rom.5:11.

Laat ons kijken naar enige inleidende zaken in de brief aan de Romeinen. Daarna willen we kijken naar enige conclusies die Paulus trekt. Daarna gaan we kijken waar het om gaat in de brief van Paulus aan de Romeinen.

We beginnen met Rom.1:9-11.

Heeft u ooit gehoord, als mensen anderen onderwijzen, hoe ze dat doen?

Ze zeggen dat u hen, in eerste instantie, moet vertellen wat u gaat zeggen. Dan zegt u het. En daarna vertelt u hen wat u heeft gezegd.

Nu, dat is de manier hoe Paulus dat heeft gedaan in de brief aan de Romeinen.
Kijken we nu naar:

“Rom.1:9: Want God is mijn Getuige, Welken ik diene in mijn geest, in het Evangelie Zijns Zoons, hoe ik zonder nalaten uwer gedenke;

Dit is een introductie, waar Paulus begint te spreken tot de Romeinen in zijn brief aan de Romeinen, en hij zegt in Rom.1:10:

“Allen tijd in mijn gebeden biddende, of mogelijk mij nog te eniger tijd goede gelegenheid gegeven wierd, door den wil van God, om tot ulieden te komen.

En in Rom.1:11: *“Want ik verlang om u te zien,....*

En nu komt het waarom hij aan hen schreef:

...opdat ik u enige geestelijke gave mocht mededelen, ten einde gij versterkt zoudt worden;

We komen hier op terug maar we gaan eerst verder om in de context te blijven.

“Rom.1:12: Dat is, om mede vertroost te worden onder u, door het onderlinge geloof, zo het uwe als het mijne.

Dat is het verlangen van Paulus.

“Rom.1:13: Doch ik wil niet, dat u onbekend zij, broeders, dat ik menigmaal voorgenomen heb tot u te komen (en ben tot nog toe verhinderd geweest),

Het woord “verhinderd” betekent in dezen “weerhouden”. Het is zoals u een emmer, met weerstand, in een put laat zakken. U weerhoud de emmer zodat hij niet plotseling in de put valt.

Hij, Paulus, was verhinderd geweest. Hij was er van weerhouden.

opdat ik ook onder u enige vrucht zou hebben, gelijk als ook onder de andere heidenen.

Hij spreekt hier dus tot Heidenen. Later, in hoofdstuk 2 vers 17, zullen we bemerken dat het Heidenen waren die tot God zijn gekomen op basis van Genesis 12:3:

“En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Ze rusten op de wet, en vertrouwden er op dat de wet van Israël hen zou zegenen als zij Israël zegenden door te rusten in de wet.

“Rom.2:17: Zie, gij wordt een Jood genaamd en rust op de wet; en roemt op God,

Laat ons terug gaan naar Rom.1 vers 10 en 11:

“10: Allen tijd in mijn gebeden biddende, of mogelijk mij nog te eniger tijd goede gelegenheid gegeven wierd, door den wil van God, om tot ulieden te komen.

“11 Want ik verlang om u te zien, opdat ik u enige geestelijke gave mocht mededelen, ten einde gij versterkt zoudt worden;

Welnu, dat is niet een kant en klare gedachte betreffende een geestelijke gave. Hij gaat verder om hun te vertellen wat het resultaat van die gave is, “ten einde gij versterkt zoudt worden”.

Wat hij hen geeft zal hen versterken. Dus dat is de geestelijke gave waarover hij hier spreekt in deze brief. Dat is wat Paulus hun geeft. Hij zend hen deze brief en dat is de geestelijke gave die zal helpen om hen te versterken.

Rom.1:12: Dat is, om mede vertroost te worden onder u, door het onderlinge geloof, zo het uwe als het mijne.

Dit onderlinge geloof waarover hij spreekt in vers 12, dat hij van hen verlangt, komt hier op neer dat hij mede vertroost mag worden DOOR het onderlinge geloof.

Zij hadden een geloof. Maar het was geen geloof in het evangelie dat Paulus leerde of waarvan hij op het punt stond hen te leren. Hij nodigde hen uit en riep hen op, zoals we dadelijk gaan zien, om **BEHOUDEN** te worden.

Zie Romeinen 1 vers zeven. Hij zegt daar:

“7 Allen, die te Rome zijt,.....”.

Hij schrijft dus aan allen.

Niet dat het allen, die te Rome zijn, zal bereiken.

Maar Paulus leert een leer die geldt voor allen die te Rome zijn.

Er zal dus een verscheidenheid van lessen aanwezig zijn in zijn brief aan de Romeinen. Als we Paulus door zijn brief volgen dan adresseert hij de verschillende groepen mensen in Rome.

“Rom.4:1: Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze vader, verkregen heeft naar het vlees?”

In Rom.4:1 verwijst Paulus naar de Joden waar hij aan schrijft. Sprekende over zichzelf en tot degenen in zijn Romeins gehoor, noemt Paulus Abraham “**ONZE VADER**”. Aldus waren degenen tot wie Paulus sprak nakomelingen van Abraham, zoals ook Paulus dat was. Met andere woorden, die groep bestond uit Joden.

--Sommige lessen zijn dus voor de Joden, God geheiligd, maar in die tijd in het Joodse geloof.

--Sommige lessen zijn voor de Heidenen die proselieten van het Judaïsme waren en die zichzelf Joden noemden en rusten in de wet.

--Sommige lessen zijn voor mensen die de brief lezen en het evangelie van Christus geloven om gered te worden.

--En dan zijn er nog lessen voor mensen die reeds gered zijn.

Sommigen van hen hadden gehoord dat de Messias was gekomen. En sommigen van hen hadden het waarschijnlijk nog niet gezaghebbend gehoord.

En sommige lessen zijn voor mensen die gered worden door het lezen en **GELOVEN** van Paulus zijn evangelie in deze brief.

En:

“Rom.1:7: Allen, die te Rome zijt,.....”. Omvat ook de ongelovigen.

En door te zeggen:

“Rom.1:7: Allen, die te Rome zijt, geliefden Gods, en geroepen heiligen,.....”.

roept hij de ongelovigen om gelovigen te worden door zijn brief. Paulus wil dat ze **GERED WORDEN**.

Rom.1:5-7 werd geschreven ten tijde van Handelingen 20. Sinds Handelingen 18 had Paulus reeds het apostelschap voor alle volken ontvangen, dan behoren tot “*allen, die te Rome zijn*”, ook degenen die geroepen worden door Jezus Christus.

“Rom.1:5-7:

*5(Door Welken wij hebben ontvangen genade en het apostelschap, tot gehoorzaamheid des geloofs onder **al** de heidenen, voor Zijn Naam;*

6 Onder welken gij ook zijt, geroepenen van Jezus Christus!)

7 Allen, die te Rome zijn, geliefden Gods, en geroepen heiligen, genade zij u, en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus.

In Rom.1:7 schrijft Paulus: “*allen, die te Rome zijn*” en omschrijft hen allen als “geroepen heiligen”. Ze zijn nog geen heiligen maar Christus roept ze om heiligen te worden door het evangelie te geloven dat staat in de brief van Paulus aan de Romeinen. En dat komt overeen met wat hij op een andere plaats leert. Daar zegt Paulus namelijk dat door het geloof **van** Christus de rechtvaardigheid Gods **voor ALLEN** beschikbaar is, maar dat de rechtvaardigheid Gods alleen **over allen** is die geloven.

Dus op grond hiervan roept Jezus Christus allen die te Rome zijn om heiligen te worden. Zie naar de volgende verzen:

“Rom.3:21-22:

21Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten:

22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid.

En hij gaat verder in Rom.1 vers 8 waar hij zegt:

“8: Eerstelijk dank ik mijn God door Jezus Christus over u allen, dat uw geloof verkondigd wordt in de gehele wereld.

Paulus prijst hen dus dat ze geloof in iets hebben, een geloof in wat ze tot dusver hadden gehoord, of ze hadden slechts gehoord van het antieke Joodse geloof, of sommigen van hen hadden gehoord dat de Messias was gekomen, gestorven en opgestaan, en dat Hij Jezus van Nazareth was.

Er waren dus Joden waartegen hij sprak. En er waren nog anderen die je zou kunnen noemen:

--“die de Joden zegenen”, of:

--“die met de Joden waren verbonden”, of de “Grieken”.

Het waren Heidenen die tot God kwamen door Israël te zegenen. Ze kwamen naar de synagoge om de wet van Mozes te leren, en zodoende op die manier tot God te komen, tenminste totdat ze het evangelie van Paulus hadden gehoord.

Paulus schreef dus aan hen. Romeinen 1 vers 12 bevestigt deze uitleg van de “geroepen heiligen” (vers 7) dat hij hen riep om heiligen te worden want hij wilde vertroost worden.

“Rom.1:12: Dat is, om mede vertroost te worden onder u, door het onderlinge geloof, zo het uwe als het mijne.

In Romeinen 1 vers 12 schreef hij dat teneinde hen te versterken. Dat hij vertroost zou worden door hun onderlinge geloof. Hij wilde vertroost worden doordat zij in dat onderlinge geloof zouden komen, want op dat moment hadden ze geen onderling geloof. Ze waren zich nog niet bewust van hetgeen Paulus aan hen schreef en dus hadden ze de brief nodig.

Dit leidt tot het deel: "vertel ze wat u gaat zeggen". Laten we nu naar het einde van de brief gaan en zien hoe hij "hen verteld wat hij heeft gezegd".

Zie Romeinen 16 vers 25 en 26, we zullen beginnen met vers 25:

"25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen,

Hij sluit nu dus het boek af, en hij bidt en hij zegt:

"Hem nu, Die machtig is u te bevestigen naar" en hij gaat verder door hen de dingen te vertellen die hen zullen bevestigen en:

"Mijn evangelie" is daarvan het eerste.

Dat zijn de dingen waarover hij had gesproken. Hij spreekt over "*mijn evangelie*" In Rom. hoofdstuk 1 tot en met hoofdstuk 5.

Vervolgens zien we het eerste voegwoord "en", dan volgt de tweede in de serie van drie dingen die u bevestigen, dat is:

"De prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; 26 Maar nu geopenbaard is,"

Dat is dus de verborgenheid. En die verborgenheid is aan Paulus gegeven om deze verborgenheid te openbaren, om Jezus Christus te prediken:

--niet volgens Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes.

--niet volgens het evangelie van Israël.

--niet volgens de eerste komst van Jezus of waarvoor hij was gezonden

Toen Jezus Christus voor de eerste keer kwam was Hij gezonden als een dienaar van de besnijdenis zoals dat staat in :

"Rom.15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vadersen;

Maar nu is Paulus gezonden om Jezus Christus te prediken volgens dit geheim, deze verborgenheid, die niet bekend is gemaakt toen Jezus nog op aarde was. Het is eerst bekend gemaakt na zijn hemelvaart. Maar nu is het bekend gemaakt aan het begin van Romeinen 16 vers 26.

"Rom.16:25:de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; 26 Maar nu geopenbaard is,

En dan komt er een tweede voegwoord, “en” gevolgd door het derde in de serie van drie wat deze Romeinen versterkt, en eveneens ons:

“..... door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt;

En deze derde betekenis van ons “versterken” is hetzelfde als wat Paulus zegt in 2Tim.3 de verzen 14-16. Hij spreekt daar over Timotheüs die de Schriften leerde voordat Paulus was gered. In 2Tim.3:15 zegt Paulus dat:

“En dat gij van kinds af de heilige Schriften geweten hebt, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof, hetwelk in Christus Jezus is.

Het is door het geloof en het is door dat deel van het geloof wat hij leerde, dat is hetgeen dat telt, daar was hun geloof in. Geloof is om in Christus te zijn, dat Hij is gestorven voor onze zonden.

Wat vertellen de Profetische Schriften ons? Zie Rom.1:1-2:

“1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God, 2 (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

Aldus vertellen de Schriften van de profeten ons over de feiten van het EVANGELIE VAN GOD.

De Schriften van de profeten zijn een middel om iemand te versterken. Van Handelingen 9 tot en met Handelingen 19 begint Paulus steeds met het Evangelie van God, uit de Schriften van de profeten, als hij de Joden en de Grieken introduceert in het evangelie van hun behoudenis.

Wanner we dit samenvatten dan zien we dat hij in Rom.16 vers 25 en 26 de drie dingen zegt die iemand versterken, en dat zijn:

Ten eerste:

“mijn evangelie”.

En:

Ten tweede:

*“de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;
26 Maar nu geopenbaard is,*

En:

Ten derde:

“door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt

Door het toepassen van hetgeen hij naar voren brengt in Romeinen 16 de verzen 25 en 26 zien we dat “mijn evangelie” door Paulus wordt geleerd in Romeinen hoofdstuk 1 tot en met hoofdstuk 5 vers 11.

Beginnende in hoofdstuk 16 de verzen 25 en 26 zien we:

“de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest;26 Maar nu geopenbaard is,

Paulus leert over hoe we dood zijn voor de zonde, en dood voor de wet en dat we onszelf daar dood voor moeten houden in plaats van terug te vallen in hetzelfde patroon van de zonde.

Want we zijn dood voor de zonde, we moeten onszelf er voor houden dat we der zonde dood zijn.

Hij vertelt ons dat we niet onder de wet zijn. Dat zijn allemaal dingen die verband houden met de verborgenheid. Ik geloof niet dat hij de uitdrukking “verborgenheid” gebruikt bij de uitleg in de hoofdstukken 6, 7 en 8, maar dat zijn de hoofdstukken die gaan over het nieuwe schepsel.

Dan gaan we nu verder naar het tweede “en”. In Rom.16:26 beginnen we na de eerste vijf woorden.

26,

En:

(we zijn versterkt)

“door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods.....”.

De profeten hebben dus, ten behoeve van Israël, en over de toekomst van Israël, geprofeteerd. Paulus behandelt hier die profetieën en het feit waarom wij niet gered kunnen worden door te geloven wat Israël moest geloven, en wat er met Israël is gebeurd wordt behandeld in de hoofdstukken 9, 10 en 11 van de brief aan de Romeinen.

Hij zegt dat deze dingen u versterken. Wat hij dus doet is het voorbereiden van deze mensen.

Daarna leert hij hen in de rest van zijn brief, in de hoofdstukken 12, 13, 14, 15 en 16, wat dat versterkte leven is, en wat het tot gevolg heeft, de manier van leven, met andere woorden, leven als een versterkte, of bevestigde, gelovige.

Hij begint dus in Romeinen 12 vers 1 en hij zegt:

“1: Ik bid u dan, broeders,...”.

Met andere woorden, door alles wat hier aan vooraf is gegaan, de manier waarop God u heeft versterkt: (door de ontfermingen Gods).

“...dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst.

God heeft het werk in u gedaan en hier is het hoe u moet leven. En hij gaat verder, in verscheidene hoofdstukken, met aansporingen hoe men Gode behaaglijk moet leven.

EINDE EERSTE DEEL.
HET BEGIN VAN DEEL TWEE:

Als we terug kijken in de brief aan de Romeinen dan zien we de introductie en daarna gaat Paulus verder en geeft hen het evangelie. We kijken dus opnieuw naar Rom.1 vers 13 en wijzen op enige hoogtepunten als we door het eerste deel van het evangelie gaan, het “mijn evangelie” dat Paulus predikte. Hij zegt:

“Rom.1:13: Doch ik wil niet, dat u onbekend zij, broeders, dat ik menigmaal voorgenomen heb tot u te komen.....”.

We zullen doorgaan tot en met Rom.1:18.

Vervolg van: *“Rom.1:13:..... (en ben tot nog toe verhinderd geweest), opdat ik ook onder u enige vrucht zou hebben, gelijk als ook onder de andere heidenen. 14: Beiden Grieken en Barbaren, beiden wijzen en onwijzen ben ik een schuldenaar. 15: Alzo hetgeen in mij is, dat is volvaardig, om u ook, die te Rome zijt, het Evangelie te verkondigen.*

We gaan terug naar Rom.1:14. En, zoals hij later zegt, is het evangelie van Christus hem toevertrouwd en is het hem gegeven om het tot de Heidenen te prediken.

De Heidenen waar hij naar toe ging zijn, volgens het verslag in Handelingen, de Grieken, degenen die de Joden zegenden in de synagogen. Paulus ging van synagoge naar synagoge, naar synagoge. In Handelingen 9 tot en met 19 ging hij tenminste 10 keer naar de synagogen. En op tenminste één andere keer vond hij de plaats waar de Joden samen kwamen. De Bijbel maakt er geen melding van dat ze in die stad een synagoge hadden. Maar hij ging naar de plaats waar ze elkaar ontmoeten, zoals in het geval van Lydia, etc.

Uiteindelijk kwam hij in de gevangenis terecht en werd, in Handelingen 16, weer vrij gelaten. Maar hij ging naar wie hij was gezonden en hij schreef tot hen tot wie hij was gezonden, en in zijn eerste zending ging hij naar de Joden en de Grieken.

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

Hij zegt in Rom.1:16 dat hij zich niet schaamt voor het evangelie van Christus: *“want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek,....de Grieken waren degenen die de Joden zegenden en met hen samenkwamen in de synagogen.*

Dat zijn degenen waar hij naar toe ging om te proberen Joden, die geen deel uitmaakten van de kleine kudde, in het lichaam van Christus te krijgen door het evangelie van Christus te geloven, het evangelie van de Messias dat hij predikte.

Maar we zien hier een duidelijk conflict en het zal ons helpen door de betekenis in herinnering te brengen van de woorden in de tekst die het verduidelijkt. Zie naar Rom.1:14 waarin hij zegt:

*“Beiden Grieken en Barbaren,..... ben ik een **schuldenaar**.*

De Barbaren waren “niet Griekse” Heidenen.

beiden wijzen en onwijzen”.

Met andere woorden, aan degenen (de Grieken) die de Schriften zochten, die de God van de Schriften zochten, en zich toen realiseerden dat ze, om gezegend te worden, Israël moesten zegenen zoals dat staat in Gen.12:3:

“En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

En, zegt hij, ik ben ook een schuldenaar van de Barbaren, niet alleen voor de Griek.

Ik weet niet hoe velen van jullie een eigen huis bezitten, maar als u een huis bezit, met een hypotheek, dan bent u een schuldenaar. Als het huis is afbetaald bent u geen schuldenaar meer, zo is het toch? Maar als u een huis koopt met een hypotheek dan wordt u een schuldenaar en u bent dat geld schuldig, en **DAT MOET IN DE TOEKOMST ALLEMAAL WORDEN TERUG BETAALD.**

En daar gaat het hier over. Paulus schreef de brief aan de Romeinen ten tijde van Handelingen 20. Hij had het visioen in de Tempel alreeds ontvangen waarin Christus hem had verteld dat hij in de toekomst gezonden zou worden naar alle mensen, inclusief de Barbaren, de wijzen en de onwijzen.

Hij had de tweede zending nog niet ontvangen. Dat zou hij later ontvangen. Hij wist dat een “bedeling van het evangelie” aan hem was toevertrouwd. Hij deed het gewillig. Dat was het doel in zijn leven dat hij zijn loop moest voleinden en de bediening was aan hem gegeven.

Hij was dus een **schuldenaar** om in de toekomst het evangelie te verspreiden aan alle mensen. Dan gaat hij verder in Rom.1:15 en zegt:

“Alzo hetgeen in mij is, dat is volvaardig, om u ook, die te Rome zijt, het Evangelie te verkondigen.

En hij spreekt tot deze Heidenen zoals het wordt gezegd in vers 13: sprekende tot Heidenen die rusten in de wet volgens Rom.2:17.

Degenen die in de wet rusten zijn de PROSELJETEN. Hij sprak dus nog steeds tegen Joden en Grieken.

Maar het (evangelie) was gezonden tot een verscheidenheid van mensen die te Rome waren zoals we dat hebben gezien in Rom.1:7, het (evangelie) was gezonden aan allen die te Rome waren.

Hij adresseert het, als we door de brief gaan, aan allen afzonderlijk, op verschillende plaatsen in de brief.

We vinden hier eveneens een juweeltje die we niet willen missen. In die tijd werd het evangelie dat mensen redde genoemd “het evangelie van Christus”. Maar in hoofdstuk 1, vers 1, sprak hij over het evangelie van God en hij omschrijft dat in de verzen 3 en 4. Het is het feit dat Jezus de geprofeteerde, opgestane Christus is, de Messias.

“Rom.1:1-4:

1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

2: (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

3: Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

4: Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen Heere:

Door dat te geloven was men in staat om het “evangelie van Christus” te begrijpen en te geloven, namelijk dat, toen Hij stierf aan het kruis en opstond uit de dood, HET WAS VOOR UW ZONDEN. Dat is een onderdeel van de verborgenheid, dat, toen Hij stierf, het voor uw zonden was, en door dat te geloven wordt u gered van de toorn van God.

Het juweeltje is daarin aanwezig. Het wordt niet volledig uitgelegd in Rom.1:16, maar het wordt genoemd: “het evangelie van Christus”. En het wordt genoemd: “.....een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft,.....”.

Degenen die geloven zijn gered.

Dan gaat hij, later in dit deel, hoofdstuk 1 tot en met 5, meer in detail. Laten we naar Rom.1:17 gaan:

“Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven”.

En dat is het waar God geïnteresseerd in is. Hij kan geen onrechtvaardigheid om zich heen hebben. Hij kan geen mensen in zijn tegenwoordigheid hebben die niet even rechtvaardig zijn als God zelf. Daarom, in het redden en rechtvaardigen van gelovigen, rekent hij ons Zijn rechtvaardigheid toe. *Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof;* UIT HET GELOOF VAN CHRISTUS, dat God Hem op zou wekken en al onze zonden vergeven zouden worden. Van het geloof van Christus TOT MIJN GELOOF, door te geloven dat Hij het voor mij deed, dat Hij mijn zonden heeft vergeven, en dat er geen zonden meer op mijn rekening staan waar ik vergeving voor moet vragen.

Hier, in Rom.1:18, gaat Paulus in op de toorn van God die geopenbaard zal worden. De volgende twee hoofdstukken en een deel van het derde gaan over de Joden en de Heidenen.

Paulus begint met de Heidenen dat ze zonder God zijn en hoe de Heidenen God konden vinden uit de onzienlijke dingen, vanaf de schepping der wereld.

“Rom.1:20: Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.

Eén van de genade predikers sprak over de sterren voordat Satan onze beoordeling er van bedierf. Er was toen een goed begrip van de verschillende kenmerken in de sterren dat hen

hielp om God te kennen en hen hielp om verschillende dingen te herinneren die betrekking hadden op God.

Door deze dingen konden ze weten dat er een God was en God een zegenende God was en dat hij daarin overvloedig was en dat ze hun vertrouwen in Hem konden stellen en in de genade van God zonder dat ze kennis hadden van de naam van Jezus Christus.

Paulus gaat verder door te zeggen dat de Heidenen hun eigen weg zijn gegaan en dat God hen heeft overgegeven in de begeerlijkheid hunner harten. En ze gingen steeds dieper in de zonde leven.

En zoals we weten moest God, na de zevende, achtste, of negende generatie na Adam, de wereld vernietigen door de vloed. Dan, een aantal generaties hierna, moest Hij optreden in het geval van de toren van Babel en de mensen verstrooien, Hij verwarde hun taal.

Over het algemeen gesproken gaat de mens van kwaad tot erger. We zijn geen brave mensen. We zijn niet geboren met ook maar iets goeds in ons. Als ongelovige mensen trachten goed te doen gaat dat meestal om hun naam naar voren te brengen of trachten God te behagen omdat ze denken dat hun werken hun kunnen helpen in verbinding met God of om andere redenen.

Maar de profeet Jesaja beschrijft dat al onze gerechtigheden als een wegwerpelijk kledingstuk zijn (Jes.64:6), en ergens anders worden ze omschreven als dode werken, werken die niet van enige waarde zijn.

EINDE VAN ROMEINEN 1; BEGIN VAN ROMEINEN 2

In hoofdstuk 2 gaat Paulus verder met het spreken over Joden, de Joden te Rome die gezegend worden door de Heidenen, de Joden die de wet hebben waar deze Heidenen in rusten.

Hier schrijft hij dus, evenals in Rom.1:7, aan: “allen die te Rome zijn”. Dat is een verscheidenheid van mensen die te Rome zijn. Hij spreekt tot hen en noemt ze “geroepen heiligen”.

We gaan dus verder met Romeinen 2, en in vers 23 tot en met 29 noemt hij een aantal argumenten en zegt tot deze Joden en Proselieten dat iemand niet een ware Jood is omdat hij lichamelijk is besneden, maar dat het het geloof van de Jood in zijn hart is, dat hem een ware Jood maakt.

Paulus zegt niet dat alle mensen, zoals wij, vervreemde Heidenen met een besneden hart, op de één of andere manier nakomelingen van Jacob worden. Hij spreekt, in dit deel van het tweede hoofdstuk, over Joden die te Rome zijn, en zegt dat deze Joden geloof in het hart nodig hebben, naast de besnijdenis in het vlees, om ware Joden te zijn.

EINDE VAN ROMEINEN 2. BEGIN VAN ROMEINEN 3.

Wanneer we tot Romeinen hoofdstuk 3 komen dan zien we, in Rom.3:10-12, dat alle mensen onder de zonde zijn.

*“Rom.3:10: Gelijk geschreven is: Er is **niemand** rechtvaardig, ook niet een; 11: Er is **niemand**, die verstandig is, er is **niemand**, die God zoekt. 12: **Allen** zijn zij afgeweken, te*

*zamen zijn zij onnut geworden; er is **niemand**, die goed doet, er is ook niet tot één toe. 13: Hun keel is een geopend graf; met hun tongen plegen zij bedrog; slangenvensijn is onder hun lippen. 14: Welker mond vol is van vervloeking en bitterheid; 15: Hun voeten zijn snel om bloed te vergieten; 16: Vernieling en ellendigheid is in hun wegen; 17; En den weg des vredes hebben zij niet gekend. 18: Er is geen vreze Gods voor hun ogen.*

Sommige mensen wijzen: “*Er is geen vreze Gods voor hun ogen*”, dat af en ze praten over de zwaarmoedige gevoelens die sommige mensen hebben, bijvoorbeeld veroordeling, of wat het ook moge zijn, maar in een ongelovig persoon is dat de angst voor de hel. Dat is een angst voor vergelding.

Dat is een angst voor wat er met hen gaat gebeuren. Het gaat om zelfbehoud. Volgens Rom.3:18 is dat niet de vreze Gods. Het is de angst voor wat er met hen gaat gebeuren. Zo is het tot dan toe geweest. Maar laten we nu gaan kijken naar de tegenwoordige tijd. Kijk nu wat er staat in vers 21: “MAAR NU”.

Maar we kunnen niet voorbij gaan aan het nu volgende gedeelte. Dit is een SAMENVATTING, bestaande uit twee verzen, over de zondige positie van de mens, vóór Christus.

“Rom.3:19: Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij.

Met andere woorden, de monden van de Heidenen waren alreeds gestopt. Ze hadden, voor God, sowieso geen voet om op te staan. Maar de Joden dachten dat ze dat wel hadden. Hij zegt: “Jullie hadden de wet”. “Het was aan jullie gericht”, zodat iedere mond, inclusief die van de Joden, OOK gestopt zal worden, “.....en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij”.

Wat was het doel van de wet? Om iedere mond te stoppen. Niemand heeft een argument voor God. Niemand heeft een voet om op te staan.

“Rom.3:20: DAAROM zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.

Maar nu gaan we naar vers 21, waar God inkomt om onze benardheid te veranderen. “MAAR NU”.

Zo was het tot nu toe geweest, maar laten we kijken naar hetgeen God veranderde.

EINDE VAN DEEL 2.
BEGIN VAN DEEL 3.

De wet geeft ons, en iedereen, kennis om te weten dat we allen de heerlijkheid Gods derven. Dat is de slechte kant. Hier komt de goede kant. Hij gaat verder in Rom.3 vers 21:

“MAAR NU is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de wet en de profeten:

Niet de rechtvaardigheid van de mensen.

“Rom.3:22: Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus,

Het “geloof van Jezus Christus” is Jezus Christus zijn geloof
tot allen en over allen,
zodat de rechtvaardigheid tot allen is, het bereikt allen. Maar het is alleen:
“*over allen, die geloven; want er is geen onderscheid*”.

Rom.3:22 zegt dat:

“*de rechtvaardigheid Gods*” is:

“*TOT ALLEN*”

En:

“*OVER ALLEN*” die geloven”.

Ziet u wat God hier aangeeft, waaraan voldaan moet worden? Het is alleen “OVER ALLEN DIE GELOVEN”. Het geldt dus alleen voor u als u gelooft. Als u niet gelooft, als u Christus niet vertrouwd als uw Redder, dus niet gelooft dat Hij voor uw zonden is gestorven, dan geldt het niet voor u. Het komt TOT U maar het is niet OVER u, tenzij dat u gelooft. Het is alleen over allen die geloven.

“*Rom.3:23-24: Want zij hebben **allen** gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods;24: En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is;*

ALLEN hebben gezondigd en ALLEN worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade door de verlossing, die in Christus Jezus is; Maar, zoals we reeds zagen, in vers 22, geldt het alleen voor hen die geloven.

“door de verlossing, die in Christus Jezus is:

“*Rom.3:25: Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods*”.

Zonden uit het verleden konden niet eerder worden vergeven TOTDAT Christus zijn bloed had gestort TOT vergeving. Paulus zegt dus: “.....door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods”.

“*Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd.....*”.

Dat is het “MAAR NU”.

“*Rom.3:26: Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, DIE UIT HET GELOOF VAN JEZUS IS.*

Daar is dat benodigde geloof opnieuw. Degenen die gerechtvaardigd zijn, zijn degenen die geloven dat Jezus Christus hun Redder is, en dat Hij hen heeft gered door zijn bloed.

Hij doet dat op een manier dat Hij rechtvaardig blijft. Hij verandert de reglementen niet.

“Rom.3:27: Waar is dan de roem? Hij is uitgesloten. Door wat wet? Der werken? Neen, maar door de wet des geloofs.

Met andere woorden: de werking van het geloof.

“Rom.3:28: Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, ZONDER de werken der wet.

Is dat geen kostbaar vers?

EINDE VAN ROMEINEN 3.

BEGIN VAN ROMEINEN 4.

Paulus komt hier, in hoofdstuk 4, opnieuw met zijn evangelie tot ons. Paulus zegt:

“Rom.4:1: Wat zullen wij dan zeggen, dat Abraham, onze vader, verkregen heeft naar het vlees?

Paulus zegt: “verkregen heeft naar het vlees”. Abraham is zijn (Paulus) en hun voorvader. (Hij zegt dat Abraham ONZE vader is). Terwijl Paulus deze brief adresseert “Aan allen die te Rome zijn” identificeert hij de groep waar hij nu zijn aandacht op richt als nakomelingen van Abraham, de Joden.

Romeinen 4: vers 2 tot en met vers 4

“2: Want indien Abraham uit de werken gerechtvaardigd is, zo heeft hij roem, maar niet bij God. 3: Want wat zegt de Schrift? En Abraham geloofde God, en het is hem gerekend tot rechtvaardigheid. 4: Nu dengene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld.

Als u wordt ingehuurd maakt u een overeenkomst met uw werkgever. U gaat aan het werk en doet het werk en hij betaalt u.

Hij is niet genadig voor u. Als hij zegt: “ik voel me vandaag niet genadig, ik geef u de helft van het overeengekomen loon”, dan zou u zeggen: “Dat was niet de afspraak, u heeft er mee ingestemd om mij zoveel per uur te betalen”. En hij zou u het overeengekomen loon moeten betalen. Hij is het u verschuldigd.

Daar gaat het hier over,

“Rom.4:4: Nu dengene, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. 5: Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.

Dit is de toerekening van rechtvaardigheid aan de gelovige.

Laten we het samenvatten.

We zien naar Rom.4:20:

“En hij (Abraham) heeft aan DE BELOFTENIS Gods niet getwijfeld door ongeloof; maar is gesterkt geweest in het geloof, gevende God de eer;

En vervolgens beschrijft Paulus zijn (=Abraham) geloof, Rom.4:21 en 22:

“21 En ten volle verzekerd zijnde, dat hetgeen beloofd was, Hij ook machtig was te doen.

“22 Daarom (vanwege het geloof in vers 20, beschreven in vers 21) is het hem ook tot rechtvaardigheid gerekend.

Abraham is iets anders beloofd, iets anders dan aan ons is beloofd. Maar hij geloofde. En het was zijn geloof dat hem werd toegerekend als rechtvaardigheid. En wij moeten geloof hebben in wat aan ons is gegeven om te geloven.

Wij moeten het evangelie geloven dat hij heeft gegeven in het voorgaande hoofdstuk hetwelks het evangelie is dat Paulus opnieuw zal voorleggen in de volgende verzen, en het is hetzelfde evangelie dat Paulus predikt in 1Kor.15:1-4.

Laten we daar naar kijken, Paulus zegt in Rom.4:22-24:

“22: Daarom is het hem ook tot rechtvaardigheid gerekend.

23: Nu is het niet alleen om zijnentwil geschreven, dat het hem toegerekend is;

24: Maar ook om onzentwil, welken het zal toegerekend worden, namelijk dengenen, die geloven in Hem, Die Jezus, onzen Heere, uit de doden opgewekt heeft”.

En vervolgens vinden we hier het zelfde als in 1Kor.15:3.

“Rom.4:25: Welke overgeleverd is OM ONZE zonden, en opgewekt OM ONZE rechtvaardigmaking.

Het waren onze overtredingen, HET BETALEN VAN DE SCHULD VAN ONZE OVERTREDINGEN, het waren onze zonden die Jezus Christus aan het kruis brachten. En Hij is opgewekt OM ONZE rechtvaardigmaking. We weten dus dat wij, als gelovigen, gerechtvaardigd zijn DOOR zijn opstanding, toen Hij opstond uit de dood.

EINDE VAN ROMEINEN HOOFDSTUK 4.
BEGIN VAN ROMEINEN HOOFDSTUK 5.

Paulus geeft een samenvatting van Rom.5:1 tot en met 11.

“Wij dan” (of “daarom”), met andere woorden, vanwege hetgeen we zojuist hebben gelezen in de hoofdstukken 1 tot en met 4, over hoe slecht de mens is (alle mensen zijn slecht) en dat Christus ons, door het geloof, zijn rechtvaardigheid toerekent.

“Rom.5:1: Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij (met) God, door onzen Heere Jezus Christus;

Er staat niet: “Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben een PROEFTIJD bij God door onze Heere Jezus Christus”. Wij **hebben** vrede bij (met) God! En wat hebben wij daar voor gedaan? NIETS! Wij hebben er niets voor gedaan. Het was het geloof van Jezus Christus, die, naar het kruis gaande, wist dat God hem zou doen opstaan uit de doden, en al

onze zonden vergeven zouden worden. Jezus Christus geloofde dat al onze zonden vergeven zouden worden door zijn dood, en Hij ging naar het kruis.
Dat is: “HET GELOOF VAN JEZUS CHRISTUS”.

En omdat wij dat hebben geloofd hebben wij er het voordeel van. Niet alleen zijn al onze zonden vergeven maar de rechtvaardigheid van God is ons toegerekend.

Paulus gaat verder; laat ons nu kijken naar vers 6. Dat is het resultaat van hetgeen hij reeds eerder heeft geschreven en ons daar voorheen reeds over heeft verteld.

“Rom.5:6: Want Christus, als wij nog krachteloos waren, is te Zijner tijd voor de goddelozen gestorven.

Toen de tijd daar was ging Hij naar het kruis.

“Rom.5:7: Want nauwelijks zal iemand voor een rechtvaardige sterven; want voor den goede zal mogelijk iemand ook bestaan te sterven.

Maar God. Er staat niet: “Maar ik heb geprobeerd”, of “Ik heb God behaagd”. Het is “maar God”. God heeft het gedaan.

“Rom.5:8: Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren.

Niet door bekering, niet door de waterdoop, niet door het naar de kerk gaan, maar als wij nog zondaars waren is Christus voor ons gestorven.

“Rom.5:9: Veel meer dan, zijnde nu gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem behouden worden van den toorn.
(“zullen worden”, als de toorn van God komt)

“Rom.5:10: Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven. 11: En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.

Het is van ons. De verzoening is de onze.

“Rom.5:12: Daarom, gelijk door één mens de zonde in de wereld ingekomen is, en door de zonde de dood; en alzo de dood tot alle mensen doorgedaan is, in welken allen gezondigd hebben.

Hij maakt het hier dus zeer duidelijk. Het is één van de meest gedetailleerde verhandelingen over onze conditie en wat God heeft gedaan om ons te redden, en hoe we gered kunnen worden.

Het voorgaande geeft een vrij goede samenvatting van de brief aan de Romeinen.

In Romeinen 1 vers 11 en 12 schreef Paulus aan de Romeinen en liet hen zien hoe ze versterkt konden worden.

En dat dit de drie dingen zijn die ons tot een versterkt leven brengen:

“Mijn evangelie”

En:

“De prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid”.

En:

“De door God geïnspireerde geschriften van het Oude Testament”.

Laat niemand u vertellen dat er minder dan 66 boeken in de Bijbel zijn of u vertellen dat er meer dan 66 boeken in de Bijbel zijn. Blijf uit de buurt als u dat hoort. Als u dat hoort, maak dat u weg komt.

Wij hebben Gods Bijbel die door de eeuwen heen tot ons gekomen. God heeft het beloofd. God beloofde dat ieder woord van God zuiver is. Dat staat in Spreuken 30 vers 5, *“Alle rede Gods IS doorlouterd,.....”*.

En in Psalm 12 vers 6 en 7 heeft God eveneens beloofd om zijn woorden voor ons te BEWAREN, ze tot ons te brengen om Zijn wil, door Zijn woord, aan ons te openbaren.

“Ps.12:6: 6 De redenen des HEEREN zijn reine redenen, zilver, gelouterd in een aarden smeltkroes, gezuiverd zevenmaal. 7: Gij, HEERE, zult hen bewaren; Gij zult hen behoeden voor dit geslacht, tot in eeuwigheid.

Laat dus niemand u vertellen dat de Schrift is vervalst, of dat de Schrift veranderd is, of dat de Schrift vandaag niet van toepassing is, of dat: *“Alle vertalingen fouten bevatten”*.

God MAAKT GEEN FOUTEN. Het woord van God is foutloos. Het woord van God is voor eeuwig bewaard en God kan niet liegen.

Die gedeelten die vandaag de dag aan ons zijn geschreven, zijn vandaag de dag op ons van toepassing. En die gedeelten die aan Israël zijn geschreven waren van toepassing op Israël toen ze nog niet terzijde waren gesteld, en in de toekomst zullen ze weer worden toegepast als het Israël Gods bijeen zal worden vergaderd, door God, in HET LAND, naar de belofte van God. Hij zal alles volbrengen wat Hij heeft beloofd aan hen AAN WIE Hij het heeft beloofd.

We hebben gekeken naar de samenvatting en we hebben gekeken naar het eerste gedeelte van de brief aan de Romeinen, hoofdstuk 1 tot en met 5, over *“mijn evangelie”*, het evangelie, door Christus aan Paulus gegeven, volgens Galaten 1:11 en 12:

“11: Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

12: Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Deel 2: Rom.7:1-20.

Laat ons beginnen in Romeinen 7 vers 1. Dit begint met een analogie en geeft ons aanwijzingen wie de geadresseerde is en tot wie wordt gesproken in dit deel van de brief van Paulus. Aangekomen zijnde bij de verzen 20 of 21 loopt het door tot Romeinen 8 vers 15. Als we dus in Rom.7:21 komen zullen we besluiten om al dan niet door te gaan tot Rom.8:15. Ik onderbreek de continuïteit van dat gedeelte liever niet.

Maar we beginnen met Rom.7:1 alwaar Paulus spreekt tot hen die de wet kennen:

“Rom.7:1: Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft?”.

Paulus begint dus met deze analogie maar hij geeft ons een aanwijzing tot wie hij hier spreekt. *“want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan”*, Dus spreekt hij tot:

--Joden.

--Proselieten van het Judaïsme.

--En tot Griekse heidenen die Israël zegenen en de God van Abraham vrezen.

Op andere plaatsen zien we dat ook. Laat ons kijken naar Rom.2:17. Paulus zegt daar:

“Rom.2:17: Zie, gij wordt een Jood genaamd en rust op de wet; en roemt op God”,

Hier lijkt het alsof hij tot Joden spreekt, maar dat is niet het geval. Zie naar Rom.11:13. In ieder geval op dit punt, in Romeinen 11, zegt Paulus:

“Rom.11:13: Want ik spreek tot u, heidenen,.....”.

Waarom lijkt er daar verschil te zijn? Als we terug gaan naar Rom.1:16 vermeld hij daar dat hij eerst naar de Jood gaat en ook naar de Griek, hij zegt:

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek”.

De Grieken waren heidenen die naar de synagoge kwamen om de God van Abraham te zoeken. Ze hadden Israël gezegend omdat ze wisten dat Israël het middel van God was om mensen aan te spreken zoals het staat in Joh.4:22:

“Joh.4:22:want de zaligheid is uit de Joden”.

IN DIE TIJD was dat waar, maar de dingen zijn veranderd.

Zaligheid wordt ons nu rechtstreeks aangeboden, maar wel door een ANDER OFFER van God. God onderbrak Zijn aardse, profetische, programma en stelde een voorbeeld VOOR ONS, beginnende met Paulus, Paulus was de eerste persoon die dat voorbeeld aanbood. De Bijbel zegt in 1Tim.1:16:

“Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, TOT EEN VOORBEELD dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven”.

Laat ons kijken naar Romeinen 1 vers 7 waar Paulus zegt:

“Rom.1:7: Allen, die te Rome zijt,.....”.

Paulus vervolgt dit vers met te schrijven, aan:

“Rom.1:7: Allen, die te Rome zijt, geliefden Gods, en geroepen heiligen,.....”.

Dat is de reden waarom hij aan hen schreef. Hij schreef aan hen om heiligen te worden. Hij vertelde hen hoe ze gered kunnen worden en legt het plan van God, voor hen, uit. Eerder hebben we reeds een samenvatting doorgenomen. Paulus ging uitleggen wat hij noemde “mijn evangelie”, en daarna “de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid” en dat is het tweede deel van de drie delen waar we hier mee vervolgen, in wezen vanaf Romeinen 5:12 tot een het einde van Rom.8:39.

Paulus zegt dus aan: *“allen, die te Rome zijt”*. Als we hem door zijn brief volgen vinden we verschillende plaatsen waar hij aangeeft tot wie hij, op dat moment in de brief, spreekt. Of hij spreekt tot heidenen in Rom.11:13, of in Rom.1:13, waar hij ook vermeld dat hij tot heidenen spreekt. Of, als u ziet naar Rom.4:1 waar hij over Abraham spreekt als “onze vader”, daar spreekt Paulus dus tot Joden. Abraham was niet mijn vader, maar iedere Jood, iedere Israëliet heeft Abraham als vader. Op dat punt spreekt hij dus tot Israël. Paulus geeft dus aan tot wie hij spreekt.

Als we deze studie in Rom.7:1 beginnen spreekt Paulus: *“tot degenen, die de wet verstaan”*. Hier spreekt Paulus dus tot de Israëlieten, en tot die Joden, Joodse proselieten en Grieken, die op de dag van de Sabbat samenkwamen in de synagoge en die de Schriften hoorden in de synagoge. In dit geval was Paulus, toen hij deze brief schreef, nog niet fysiek bij hen te Rome geweest om tot hen te prediken. Deze brief was dus gericht aan de Israëlieten te Rome, dat waren de Joden, proselieten van het Judaïsme (besneden Heidenen die Joden werden genoemd), en Grieken (dat Heidenen zijn die Israël zegenen).

In Rom.7:4 zegt Paulus: *“gij zijt ook der wet gedood”* en hij verklaart met deze analogie (overeenkomst) Rom.7:2 om te laten zien hoe we dood voor de wet zijn geworden.

“Rom.7:2-4: 2 Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. 3 Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt. 4 Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus, opdat gij zoudt worden eens Anderen, namelijk Desgenen, Die van de doden opgewekt is, opdat wij Gode vruchten dragen zouden”.

Dat komt dus overeen met hetgeen waarover hij sprak in Rom.7:1:

“Rom.7:1:want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan,.....”.

En dat is waarop deze analogie betrekking heeft: De Joden, proselieten, en Grieken, die zich toen in die tijd te Rome bevonden. Het is NIET VOOR ONS om op onszelf toe te passen, wij verkeren in een andere situatie.

Hieruit zien we dus dat Paulus dat niet aan ons zegt. Hij spreekt tot de Joden, proselieten, en Grieken die toen te Rome waren, NIET AAN ALLEN DIE TE ROME ZIJT. Paulus zegt ook niet dat zij met Christus getrouwd waren. In deze analogie zegt Paulus DAT HET IS ALS een man sterft zijn vrouw vrij is om een ander te trouwen, hij gaat dan verder met te zeggen in Rom.7:4 dat:

“Rom.7:4: GIJ ZIJT OOK der wet gedood DOOR het lichaam van Christus”.

Wij waren niet onder de wet; maar die Joden waren TOEN wel onder de wet.

Paulus begint hier dus de overgang uit te leggen en hij zegt dat het is: *“door het lichaam van Christus”*. (Rom.7:4). Nu, aangaande het lichaam van Christus kijken we naar Rom.6:2-7, in deze volgorde, om zicht te krijgen waarnaar hij verwijst.

*“2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? 3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? 4 Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, **gelijkerwijs** Christus uit de doden opgewekt is **tot** de heerlijkheid des Vaders, **alzo** ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. 5 Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; 6 Dit wetende, dat onze oude mens **met Hem** gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde”.*

Dat is het waar Paulus hier over spreekt als hij verwijst naar hen die dood zijn door het lichaam van Christus. Als u één vers terug ziet, Rom.6:6, dan zegt dat vers:

“Rom.6:6: Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen”.

Ze zijn dus niet alleen dood voor de zonde maar ook dood voor DE WET, door het lichaam van Christus, omdat Hij is gekruisigd en zij met Hem zijn gekruisigd, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde.

Ga nu terug naar Rom.7:5:

“Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen”.

In zekere zin spreekt Paulus als de voornaamste der zondaars zoals hij zichzelf noemt in 1Tim.1:15:

“Dit is een getrouw woord, en alle aanneming waardig, dat Christus Jezus in de wereld gekomen is, om de zondaren zalig te maken, van welke ik de voornaamste ben”.

Dan, in Rom.7:6, spreekt Paulus in zekere zin als de VOORNAAMSTE, of EERSTE als voorbeeld tot navolging. Christus heeft een voorbeeld ingesteld waardoor men behouden kan worden en dat kennen wij als het evangelie ter zaligheid, genoemd het evangelie van Christus (Rom.1:16), omdat er Joden en Grieken waren die gewonnen moesten worden als overblijfsel van Israël naar de verkiezing der genade. (Rom.11:5). Maar het werd het evangelie der genade Gods genoemd toen het actief werd gepredikt aan ALLE mensen, niet langer alleen eerst tot de Jood en ook tot de Griek.

Maar we zien dat wij vrij zijn van de wet. Alleen hen, die tot het burgerschap van Israël behoorden, moesten vrijgemaakt worden van de wet. Laten we Rom.7:5-6 lezen:

“5 Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen. 6 Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; also dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter”.

U ziet hier de overgang, het verschil tussen oud en nieuw, tussen hetgeen de mensen vóór Christus waren, en wat ze zijn nadat ze gered zijn.

Laat ons nu eens kijken naar Romeinen 7 vers 26. Het bevat een overzicht van de laatste paar verzen. Laat ons er naar zien opdat het ons helpt om deze verzen te begrijpen

“Rom.7:26: Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde”.

Paulus gaat ons vertellen hoe deze twee samen kunnen gaan zonder voor God in overtreding te geraken, en terzelfdertijd zonder de gerechtigheid van God in gevaar te brengen. Zoals het staat in Rom.3:26:

“Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, die uit het geloof van Jezus is”.

God moet rechtvaardig blijven. Hoe kan dat zo zijn? Hoe kan dat samengaan? Dat is toch hetgeen waarover hier wordt gesproken. Nadat we eerst hebben gekeken naar Rom.7:26 aangaande de verklaring van Paulus, zullen we nu gaan kijken naar 1Kor.2:16:

“Rom.7:26: Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde”.

“1Kor.2:16 Want wie heeft den zin des Heeren gekend, die Hem zou onderrichten? Maar wij hebben den zin van Christus”.

Een gelovige heeft dus de zin van Christus, de gelovige heeft het niet nodig om dingen uit te zoeken door menselijke wijsheid of filosofie of andere middelen. We hebben de zin van Christus. Dat helpt ons om de door God geïnspireerde Schriften te begrijpen. Dat maakt ook een verschil in ons dagelijks leven. *“Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde”.*

Als we dus naar het verschil kijken: Onze dood met Christus en Gods toegerekende rechtvaardigheid maakt ons vrij van de wet. Als we terug zien in Rom.7:4 dan zien we:

“Zo dan, mijn broeders, gij zijt ook der wet gedood door het lichaam van Christus,....”.

Dus was het stervende lichaam van Christus aan het kruis het middel van God dat wij dood zouden worden voor de wet. Degenen die geloven dat Hij voor hen is gestorven wordt de rechtvaardigheid van God toegerekend. Wij hebben Christus zijn eigen rechtvaardigheid toegerekend gekregen, niet onze rechtvaardigheid. Er wordt niet naar gekeken of we een zondeloos leven leven of dat we een massamoordenaar zijn. Daar wordt niet naar gekeken als we een ware gelovige in Christus zijn Die gestorven is voor AL onze zonden, want de rechtvaardigheid Gods is ons toegerekend.

Begrijp me niet verkeerd. Ik zeg niet dat het ons toestemming geeft om te zondigen. Dat doet het zeker NIET! God geeft ons vele instructies over het leven naar de wil van God. Als we naar Rom.6:7 en 18 kijken dan zien we dat Gods toegerekende rechtvaardigheid ons eveneens bevrijdt van zonde.

“Rom.6:7: Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde”.

“Rom.6:18: En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid”.

Dat alles is deel van de transactie van God, Gods manier om ons te redden. Zoals we daar eerder naar hebben gekeken zien we, dat, wanneer u, door geloof in het evangelie van Paulus, dus Christus vertrouwd heeft betreffende uw redding, dan:

- Bent u gedoopt in het lichaam van Christus.
- Bent u gedoopt in Christus.
- Bent u gedoopt in Zijn dood.
- Bent u verzegeld door de Heilige Geest.
- Is de rechtvaardigheid van God u toegerekend.
- Is u de positie gegeven als zijnde opgestaan met Christus.
- Is u de positie gegeven om te zitten in de hemelse gewesten in Christus.

Al deze dingen zijn deel van de transactie als wij in Christus geloven. Ze zijn allen deel van dat voorbeeld dat God heeft ingesteld. Deze lijst van voordelen is geheel deel van de verborgenheid en was niet eerder beschikbaar dan nadat God het initiatief daartoe had genomen; Paulus was het prototype, de eerste die geloofde om door dat evangelie gered te worden.

EINDE VAN DEEL 1 – BEGIN VAN DEEL 2.

Laat ons kijken naar Rom.5:17. Door het ontvangen van de door God toegerekende rechtvaardigheid zijn we dienstknechten der gerechtigheid geworden.

“Rom.5:17: Want indien door de misdaad van een de dood geheerst heeft door dien enen, veel meer zullen degenen, die den overvloed der genade en der gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door dien Enen, namelijk Jezus Christus”.

Dus dat *“in het leven heersen”* is voor ons die de overvloed van genade hebben ontvangen dat God ons heeft gegeven, EN de gave der rechtvaardigheid. Dezen gaan samen. Dus is die

toegerekende rechtvaardigheid wat Paulus in Rom.3:21-22 noemt: DE RECHTVAARDIGHEID VAN GOD.

Laat ons kijken naar Rom.6: de verzen 19 en 22, dat zijn verzen die dit feit eveneens benadrukken, de verbinding tussen wat we geloven en wat we doen. De toegerekende rechtvaardigheid die we van God ontvangen als we geloven kan verschil maken met wat we doen.

“Rom.6:19: Ik spreek op menselijke wijze, om der zwakheid uws vleses wil; want gelijk gij uw leden gesteld hebt, om dienstbaar te zijn der onreinigheid en der ongerechtigheid, tot ongerechtigheid, alzo stelt nu uw leden, om dienstbaar te zijn der gerechtigheid, tot heiligmaking”.

“Rom.6:22: Maar nu, van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het einde het eeuwige leven”.

God geeft ons dus de garantie van eeuwig leven en Hij stelt ons in staat om, in ons doen en laten, ons gedrag, te veranderen.

Dit wil niet zeggen dat het vlees niet meer bestaat, het is dit evenwicht waar hij zich hier op richt en ook in Romeinen 7 en 8.

Ik probeer dit alles samen te brengen zodat we de relatie kunnen zien tussen de toegerekende rechtvaardigheid van God en de uitwerking er van in ons dagelijks leven. Laten we naar Rom.8:23 gaan. Dat vers geeft enig licht op dit gebied:

“Rom.8:23: En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelve, verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams”.

Deze strijd gaat ons leven lang door totdat onze lichamen worden verlost, hetzij door de opname hetzij we sterven en opgewekt worden bij de opname.

We waren in Adam, nu zijn we in Christus, en er is een voortgaande strijd en we wachten op de verlossing van het lichaam.

We kunnen verschillende delen van de verborgenheid zien, met betrekking tot de toegerekende rechtvaardigheid, die vóór Paulus niet geopenbaard zijn geworden.

Ik heb hier een lijst met verzen die laten zien wat niet geopenbaard was. Over elk van de verzen zal ik een korte opmerking maken.

*“Rom.3:21-22: 21 Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden **zonder de wet**, hebbende getuigenis van de wet en de profeten: 22 Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen, en over allen, die geloven; want er is geen onderscheid”.*

“Zonder de wet”, heeft u dat opgemerkt?

Het is NIET de rechtvaardigheid door het houden van de wet.

De wet is niet meer in beeld, het is geen maatstaf meer.

Nu is DE RECHTVAARDIGHEID GODS geopenbaard, en het is “tot allen” en het is “over allen die geloven”.

Laten we nu naar de volgende verzen gaan, 1Korinthiërs 2:7-8:

“7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was; 8 Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben”.

Paulus spreekt hier over een niet geopenbaarde hoeveelheid informatie betreffende de goede dingen die tot ons komen.

Zie naar 1Kor.2:16: *“Maar wij hebben den zin van Christus”*. Dat is hun in het Oude Testament niet verteld. Toen Jezus Christus op aarde was maakte dat GEEN deel uit van het onderwijs aan Israël. Het is iets nieuws! Het is aan ons, aan alle mensen die het evangelie van Paulus geloven.

Hoe zit het met Kol.1:27? *“Christus onder (KJV ~ “in”) u”*. Is dat niet een kostbaar feit?

Dan kijken we naar Kol.3:1: *“Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn”*. Israël was op zoek naar het land. Ze zochten het land binnen te gaan om vanuit Jeruzalem te regeren over de wereld. Hun beloften gaan over het land en over de Aarde.

Ons is gezegd dat we met Christus zijn opgestaan. We zijn met Christus gestorven en we zijn met Christus opgestaan. Christus is meer dan 1900 jaar geleden opgestaan en dat is een uitgemaakte zaak. *“Zoekt de dingen, die boven zijn”*. Ons doel en onze bestemming is boven.

Zie naar Kol.3:2-3. *“Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God”*. Dat is ook iets nieuws. Dat is niet de positie die aan Israël is gegeven. Dat is voorheen niet geopenbaard. Het was verborgen.

Kol.3:4: *“zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid”*. Onze toekomst is in de hemel, niet op de Aarde, geen eeuwig leven op het land zoals dat verbonden is met Israël.

Kol.3:8: *“Maar nu legt ook gij dit alles af”*. Waarom zegt God ons dat te doen ALS we het niet kunnen doen? We kunnen dat nu wel doen. Het lichaam van Christus stelt ons daartoe in staat. We zijn met Christus gekruisigd. Nu kunnen we deze slechte daden nalaten.

Kol.3:9: *“Ligt niet tegen elkander, dewijl gij **uitgedaan hebt** den ouden mens met zijn werken”*.

Let op: Dat is verleden tijd!

Kol.3:10: *“En aangedaan hebt den nieuwen mens”*. Er heeft dus een verandering plaats en over die gebeurtenis is, vóór Hand.9, dus vóór de bekering van Paulus, niet gepredikt. Daarover wordt niets gezegd in het Oude Testament of in de “vier evangelieën”. Deze dingen zijn allemaal nieuw voor ons die in het lichaam van Christus zijn.

Nu gaan we naar Ef.1:3. We zijn gezegend “*met alle geestelijke zegening*”. Geen aardse zegeningen zoals die aan Israël zijn beloofd in Genesis 12 vers 1– 3.

vers 2: “*Ik zal zegenen, die u zegenen*”

vers 2: “*en wees een zegen!*”.

Vers 3: “*in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden*”.

Maar zie nu naar hetgeen van ons is in Ef.2:6: “*En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in den hemel in Christus Jezus*”. God heeft ons een hemelse positie gegeven in Christus. Wat Christus heeft hebben wij ook, we zijn mede-erfgenamen.

Zie naar Ef.4:16: “*Uit Welken het gehele lichaam bekwamelijk samengevoegd en samen vastgemaakt zijnde, door alle voegselen der toebrengring, naar de werking van een iegelijk deel in zijn maat, den wasdom des lichaams bekomt, tot zijns zelfs opbouwning in de liefde*”.

Vóór Christus dit openbaarde aan Paulus werd er niet gepredikt over het lichaam van Christus. Ook dit alles is nieuw.

Laat ons tenslotte kijken naar Ef.5:31; 28; 29; 30; en 32. Paulus maakt twee opmerkingen uit deze vergelijking.

Laat ons eerst naar het eerste punt kijken in Ef.5:31:

“*Ef.5:31: Daarom zal een mens zijn vader en moeder verlaten, en zal zijn vrouw aanhangen; en zij twee zullen TOT ÉÉN VLEES WEZEN*”.

Het eerste punt van Paulus uit deze verzen is (die we nog zullen lezen) dat een man en zijn vrouw aan elkaar zijn verbonden alsof ze één vlees zijn, één lichaam.

Laat ons zien hoe Paulus op dit punt komt, en laat ons ook naar het tweede punt kijken door nu de volgende verzen te lezen.

“*Ef.5:28: Alzo zijn de mannen schuldig hun eigen vrouwen lief te hebben, gelijk hun eigen lichamen. Die zijn eigen vrouw liefheeft, die heeft zichzelf lief*”.

“*Ef.5:29: Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt het, en onderhoudt het, gelijkewijs ook de Heere de Gemeente*”.

“*Ef.5:30: Want wij zijn leden Zijns lichaams, van Zijn vlees en van Zijn benen*”.

“*Ef.5:32: Deze verborgenheid is groot; doch ik zeg dit, ZIENDE OP CHRISTUS EN OP DE GEMEENTE*”.

We Zijn één met Hem.

Dit is vaak een misverstane passage, Paulus spreekt van ons als zijnde leden van het lichaam van Christus, dat we één zijn met Hem. Iemand houdt van zijn lichaam en hij zorgt voor zijn lichaam. Paulus past dat één lichaam principe toe op de huwelijks relatie onder gelovigen, maar hij zegt NIET dat de gemeente als een huwelijks relatie is. Het is juist andersom. Paulus zegt dat de huwelijks relatie zo nauw verbonden moet zijn zoals iemand dat is met betrekking tot zijn eigen lichaam; Christus als het hoofd, en wij zijn het ene lichaam van Christus. De huwelijks relatie moet zo nauw verbonden en vertrouwelijk zijn.

“1Tim.1:9: En hij dit weet, dat den rechtvaardigen de wet niet is gezet, maar den onrechtvaardigen en den halsstarrigen, den goddelozen en den zondaren, den onheiligen en den ongoddelijken, den vadermoorders en den moedermoorders, den doodslagers”.

Ten eerste dit: de Wet was aan Israël gegeven maar heeft ook ten doel om ons te laten zien dat we zondaars zijn en gered moeten worden en dus de genade van God nodig hebben. De Wet stopt iedere mond. We hebben van onszelf niets om God aan te bieden waardoor we goed genoeg worden bevonden om Zijn hemel binnen te gaan.

Laat ons nu naar Rom.7:7-13 gaan.

De wet doet zijn werk door mijn zonde aan het licht te brengen. Nu hoop ik, als we dit lezen, met de achtergrond waarover we hebben gesproken en toegelicht, dat we deze woorden zullen begrijpen, en zien hoe ze passen in hetgeen Paulus zegt aangaande het gehele beeld, namelijk dat in deze verzen de wet zijn werk doet door mij mijn zonde te laten zien.

Daarna gaan we naar Rom.7:14-20.

Paulus is hier nog meer expliciet dat de zonde in mij is. Maar, herinner u dat de Bijbel zegt dat we dood zijn voor de zonde. Breng ook alles in herinnering waarover we eerder hebben gesproken, wij hebben de rechtvaardigheid van God, aan ons toegerekend. Paulus heeft, van Rom.1 tot het begin van Rom.5, verteld hoe iemand gered kan worden. Hij spreekt hier dus, in Rom.6, 7 en 8, tot mensen die gered zijn.

Hier, in Rom.7:7-13 zegt Paulus dus:

“Rom.7:7: Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Dat zij verre. Ja, ik kende de zonde niet dan door de wet; want ook had ik de begeerlijkheid niet geweten zonde te zijn, indien de wet niet zeide: Gij zult niet begeren. 8 Maar de zonde, oorzaak genomen hebbende door het gebod, heeft in mij alle begeerlijkheid gewrocht; want zonder de wet is de zonde dood. 9 En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven. 10 En het gebod, dat ten leven was, hetzelfde is mij ten dood bevonden. 11 Want de zonde, oorzaak genomen hebbende door het gebod, heeft mij verleid, en door hetzelfde gedood. 12 Alzo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig, en rechtvaardig, en goed. 13 Is dan het goede mij de dood geworden? Dat zij verre. Maar de zonde is mij de dood geworden; opdat zij zou openbaar worden zonde te zijn; werkende mij door het goede den dood; opdat de zonde boven mate wierd zondigende door het gebod “.

Met andere woorden het is hetzelfde als we reeds hebben gezegd, de wet brengt onze zonden aan het licht en dan realiseren we ons dat WE ZONDAARS ZIJN.

Zie nu naar Rom.7:14-20. Het is meer op het individu gericht, het wijst met de vinger naar de lezer. Laat ons de verzen lezen:

“Rom.7:14: 14 Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. 15 Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik. 16 En indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat zij goed is. 17 Ik dan doe datzelfde nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

Laten we onze Bijbel geloven. Laten we hetgeen Paulus hier zegt niet bagatelliseren. Terwijl Paulus dit zegt woont de zonde in hem. De zonde woont in ons, in mij en in u!

18 Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. 19 Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. 20 Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont”.

Dit alles is om ons te laten zien dat we de toegerekende RECHTVAARDIGHEID VAN GOD hebben. MAAR, TOTDAT we in de hemel zijn beschikken we nog steeds over dit vleeselijk lichaam, en zoals het in Rom.8:23 staat:

*“En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelven, verwachtende de aanneming tot kinderen, **namelijk de verlossing onzes lichaams**”.*

In de tussentijd is er een strijd gaande in onze levens, een strijd tussen zonde en de toegerekende rechtvaardigheid die we nu reeds bezitten. We hebben deze rechtvaardigheid, en door middel van die toegerekende rechtvaardigheid ZIJN WE ONMIDDELLIJK GERED op het moment dat we het evangelie van Paulus geloven.

We hoeven niet te wachten om gered te worden zoals Israël in Matth.24:13. Zij moesten “volharden tot het einde” om gered te worden.

Wij hebben dus deze volkomen gerechtigheid, MAAR we hebben ook het vlees bij ons. Betreffende dat vlees, laat ons, voordat we afsluiten, kijken naar 4 verzen op 2 plaatsen.

*“Kol.2:10-11: 10 En **gij zijt in Hem volmaakt**, Die het Hoofd is van alle overheid en macht; 11 In Welken **gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt**, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus”.*

*“Rom.6:6-7: 6 Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. 7 Want die gestorven is, **die is gerechtvaardigd van de zonde**”.*

Christus heeft het lichaam der zonde teniet gedaan, AAN HET KRUIS, en daar bent u gekruisigd met Christus.

Ik wil u niet achter laten met iets dat klinkt als een negatief einde. We gaan zien dat hij, als hij verder gaat, het verklaart. Laten we tijd nemen om de sterke verbinding te zien tussen hetgeen we eerder hebben gelezen en wat we hier zien in Rom.8:18-23:

*“18 Want ik houde het daarvoor, dat het lijden dezes tegenwoordigen tijds niet is te waarderen tegen de heerlijkheid, die **aan ons** zal geopenbaard worden.*

“19 Want het schepsel, als met opgestoken hoofde, verwacht de openbaring der kinderen Gods.

Wij zijn geschapen en we wachten op de openbaring van de rechtvaardigheid die aan ons geopenbaard zal worden

“20 Want het schepsel is der ijdelheid onderworpen, niet gewillig, maar om diens wil, die het der ijdelheid onderworpen heeft;

“21 Op hoop, dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods.

“22 Want wij weten, dat het ganse schepsel te zamen zucht, en te zamen als in barensnood is tot nu toe.

Met andere woorden, het was niet alleen de mensheid die viel bij de val. De gehele schepping VIEL.

“23 En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben,”.

Wij hebben de Heilige Geest. We zijn verzegeld met de Geest. We zijn door de Geest gedoopt in het lichaam van Christus. Het is een gedane zaak.

“.....wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelve, verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams”.

Hoe vaak horen we niet iemand zeggen: “Ik wou dat de Heer vandaag kwam, voordat ik nog meer moeilijkheden of nog meer pijn krijg”.

Deze STRIJD GAAT GEWOON DOOR, dat zal worden opgelost BIJ de verlossing van ons lichaam. Maar aangaande de tussentijd heeft de Bijbel er nog meer over te zeggen in het volgende hoofdstuk.

EEN SAMENVATTING VAN ROMEINEN 7:21 TOT ROMEINEN 8:4

DEEL - 3

We zullen beginnen even voor het begin van Romeinen 8. Ik geloof dat dit één van de meest belangrijke delen is. Voor mij is het het tweede meest opwindende deel, het eerste is de beschrijving van Paulus hoe men gered kan worden.

Laat ons beginnen met 1Tim.2:4:

*“Welke wil, dat alle mensen zalig worden, **EN** tot kennis der waarheid komen”.*

Hetgeen ik hier dus zie is dat het niet alleen kennis in het hoofd is. Er is uiteraard leerstellige informatie die we ons eigen moeten maken en steeds tot ons moeten nemen. Maar dat is het niet alleen. Het heeft te maken met ons leven, hoe we leven.

Dat is wat dit deel over “Goddelijk Leven”, (de tweede van de vier delen van Romeinen) uitlegt en het voor ons mogelijk maakt. Want het is niet mogelijk om dat in eigen kracht te doen. We falen keer op keer. God doet het OF het gaat niet gebeuren. God moet het doen, niet alleen gerechtelijk en positioneel, (door ons te redden) maar Hij moet het ook doen in ons dagelijks leven. Het is nodig dat we Hem laten doen hetgeen Hij heeft gezegd, in deze verzen, om te doen.

Laten we dus beginnen met Rom.8:1, het zegt:

“Zo is er dan nu”. Dat verwijst dus naar hetgeen hieraan vooraf is gegaan. We moeten dus teruggaan naar enige verzen in Rom.7 vers 21, dat vers spreekt over **een** wet. (niet over **de** wet).

*“Rom.7:21: Zo vind ik dan deze **wet** in mij; als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt”.*

Volgens het Merriam - Webster's Dictionary verwijst het woord “WET” niet altijd naar de Wet van Mozes, maar veeleer naar een civiele wet, zoals snelheidsbeperking, of een procedure, regels voor een procedure of de wijze waarop dingen werken, zoals de wet van de zwaartekracht.

De wet, in Rom.7:21, is NIET de wet van Mozes. Het is de wijze waarop dingen functioneren. Het is de manier waarop dingen werken, vergelijkbaar met de zwaartekracht. Het is niet zoiets als...ALS u deze wet niet houdt, DAN zal je niet gered kunnen worden of iets dergelijks. Het is GEEN test of een conditie. Het is gewoon een manier zoals de dingen werken.

In Rom.7:21 zien we dus:

“Zo vind ik dan deze wet in mij; als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt”.

En DAT is het cruciale punt. ALS er geen kwaad in ons aanwezig was en alles eenvoudig was, DAN zouden de dingen heel anders zijn. Maar, er is een strijd gaande. Kijk even naar Rom.7:5:

“Want toen wij in het vlees WAREN, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden,.....”.

Hier gaat het wel over de wet van Mozes, de wet waaronder Israël was.

*“Rom.7:5: Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, **om den dood vruchten te dragen**”.*

De dingen gaan niet zoals wij denken dat het zou moeten werken, of de manier waarop wij de dingen willen laten werken. Laat ons dus verder gaan. Wij, als gelovigen, hebben goede en kwade strijd in ons.

Als we naar de volgende verzen kijken, na Rom.7:21, dan zien we een aantal wetten. We spreken hier over een gered iemand. We zien de wet van God in vers 22 die gelijk is aan de wet van mijn geest, dan zien we een andere wet in onze leden, vers 23, genaamd: “*de wet der zonde, die in mijn leden is*”.

Zie naar Rom.7:22:

“Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens”.

Een gered iemand wil niet zondigen.
Ze zijn geschapen tot goede werken.
Ze zijn geschapen in Christus Jezus tot goede werken.
Ze willen goede werken doen.

Ze willen God behagen.
Dat is zijn nieuwe mens, het wordt aan hem vervuld.

Maar we hebben ook nog Rom.7:23:

“Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is”.

Laat ons ter verduidelijking kijken naar Galaten 5:16-17. Hier zien we dat, ofschoon we in strijd zijn verwickeld, God het zo heeft gemaakt dat ze zich bevinden in twee verschillende sferen.

“Gal.5:16: En ik zeg: Wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.

Hier zien we dus het begin van een afscheiding tussen het vlees en de Geest

“Gal.5:17: Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet.

Wat u wilt doen, en waarmee u God denkt te behagen, dat kunt u niet doen vanwege het vlees. Dat is dus het knelpunt wat Paulus hier leert, en hij gaat ons laten zien hoe dat moet worden opgelost.

In Rom.7:22 zegt hij:

“Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens”.

Laat ons kijken naar 2 Korinthiërs.

We zullen zo'n 10 a 15 verzen beschouwen die de passage uitleggen waarmee we bezig zijn.

*“2Kor.4:16: Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze **uitwendige mens** verdorven wordt, zo wordt nochtans de **inwendige** (mens) vernieuwd van dag tot dag.*

Er is hier een definitief verschil. En ook verschillende richtingen.

Hij spreekt nu over dingen die wij vaak associëren met de moeilijkheden in het leven. Maar hij relateert alles naar het verschil dat hij zojuist noemde in vers 16, het verschil tussen de **uitwendige** en de **inwendige** mens.

In 2Kor.4:17-18 zegt Paulus:

“17 Want onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbij gaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid;

“18 Dewijl wij niet aanmerken de dingen, die men ziet, maar de dingen, die men niet ziet; want de dingen, die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen, die men niet ziet, zijn eeuwig”.

2 Korinthiërs 5:1-4:

“1 Want wij weten, dat, zo ons aardse huis dezes tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen”.

“2 Want ook in dezen zuchten wij, verlangende met onze woonstede, die uit den hemel is, overkleed te worden.

“3 Zo wij ook bekleed en niet naakt zullen gevonden worden.

“4 Want ook wij, die in dezen tabernakel zijn, zuchten, bezwaard zijnde;.....”.

Dat is niet onze artritis (gewrichtsontsteking) of soortgelijke dingen. Galaten 5:17 zegt dat het deze strijd is waarin de gelovige is verwickeld. *“alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet”* VANWEGE HET VLEES.

“2Kor.5:4: Want ook wij, die in dezen tabernakel zijn, zuchten, bezwaard zijnde; nademaal wij niet willen ontkleed, maar overkleed worden, opdat het sterfelijke van het leven verslonden worde.

“2Kor.5:5: Die ons nu tot ditzelfde bereid heeft, is God,.....”.

Wat is “ditzelfde”?

Het is wat Paulus zojuist heeft genoemd: *“opdat het STERVELIJKE van het leven verslonden worde”*. Dat mijn vlees verslonden zal worden door de Geest des levens in Christus Jezus.

Paulus gaat ons nu een gedeelte van de oplossing vertellen.

“.....Die ons ook het onderpand des Geestes gegeven heeft”.

Het is alleen door de Geest van God in ons dat we de nieuwe mens hebben en dan beginnen we te wandelen naar de Geest. God deed alles.

“2Kor.5:5: Die ons nu tot ditzelfde bereid heeft, is God, Die ons ook het onderpand des Geestes gegeven heeft.

De woorden “BEREID HEEFT” is de verleden tijd van hetzelfde woord in Fil.2:12 waar het is vertaald met het “UITWERKEN” van uws zelfs zaligheid. Het kan betekenen: bereikt, gereed, uitgevoerd of uitgewerkt.

“2Kor.5:6: Wij hebben dan altijd goeden moed, en weten, dat wij, inwonende in het lichaam, uitwonen van den Heere”.

En er is nog een andere verzekering, of u nu wel of niet de voorzieningen van God begrijpt, dat uw wandel eindigen zal in rechtvaardigheid, u kunt altijd vol vertrouwen zijn van het resultaat.

“2Kor.5:7: (Want wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen.)”.

Laat me dat uitleggen: Onze wandel is door geloof. Onze wandel is niet door aanschouwen. “Niet door aanschouwen”. Onze wandel is NIET door wat we zien (ons zicht). Met andere woorden, onze wandel is NIET door ONS VLEES. Dat was wel het geval voordat we het

evangelie geloofden. Uw vlees heeft niets te maken met uw wandel NAAR DE GEEST. Ze zijn verschillend.

Hier is een deel van de remedie want dit is een knelpunt om Goddelijk te zijn, terwijl we het vlees, als een dode mens, achter ons aanslepen.

“Gal.5:24: Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden”.

Het vlees is gekruisigd. Houdt uzelf dood voor de zonde. U moet dat doen door GELOOF. We wandelen door geloof, NIET door aanschouwen.

“2Kor.5:8: Maar wij hebben goeden moed, en hebben meer behagen om uit het lichaam uit te wonen, en bij den Heere in te wonen.

Paulus verzekert de gelovige opnieuw dat alleen dit de 2 mogelijkheden zijn. Voor de gelovige is de hel niet meer in beeld.

Paulus zegt nu: “DAAROM”, of “om die reden”, en hij begint de BELONINGEN van de gelovigen te beschouwen.

“2Kor.5:9-10: Daarom zijn wij ook zeer begerig, hetzij inwonende, hetzij uitwonende, om Hem welbehagelijk te zijn. 10: Want wij allen moeten geopenbaard worden voor den rechterstoel van Christus, opdat een iegelijk wegdrage, hetgeen door het lichaam geschiedt, naardat hij gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Dat is de beloning van de gelovigen, of het ontbreken van beloning.

Nu kunnen we terug gaan naar Rom.7:23:

“Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is”.

“de wet mijns gemoeds” is de wet van God, zoals hij zegt in Rom.7:22 tot en met Rom.8:1.

“Rom.7:22: Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens”.

“Rom.7:23: Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is.

Dat is opnieuw een herhaling van dat dilemma, van dat knelpunt.

“Rom.7:24: Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?”

“Rom.7:25: Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere.

U moet dezen tezamen nemen. Wie zal? Jezus Christus zal. En Paulus dankt God omdat het gedaan is. Er is een weg.

“Rom.7:26: Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde”.

Wat is dus de oplossing? Rom.8:1:

“Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees WANDELEN, maar NAAR DEN GEEST”.

We moeten niet vergeten wat Paulus hier zegt, en wat hij niet zegt. Hij zegt NIET:

*“Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, **als ze** niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest”.*

Maar in de ogen van God IS onze wandel naar de Geest. Het is een beschrijving, NIET een conditionele verklaring. Wie zijn deze mensen? Ze zijn degenen voor wie GEEN verdoemenis is. ZE ZIJN VAN CHRISTUS. Ze WANDELEN niet naar het vlees, maar NAAR DEN GEEST. We spreken hier dus opnieuw hoe God naar ons ziet, het gaat om onze dagelijkse WANDEL.

Begint u hier in te zien, vanuit de Schrift, de 2 sferen?

Er zijn degenen die “IN ADAM” zijn.

Er zijn degenen die “IN CHRISTUS” zijn.

Iedereen begint met “IN ADAM” te zijn.

We zijn allemaal afstammelingen van Adam, door Seth, zoals dat staat in Gen.5:3:

*“En Adam leefde honderd en dertig jaren, en gewon een zoon **naar zijn gelijkenis, naar zijn evenbeeld, en noemde zijn naam Seth**”.*

En noemde zijn naam Seth: In een ieder die na Adam is geboren werkt ook de dood van Adam in plaats dat Gods levensadem nog in ons werkt, zoals in Gen.2:17:

“Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven”.

Het in Adam zijn is de oude mens zijn.

Het in Christus zijn is de nieuwe mens zijn.

Allen zijn in Adam.

De enigen die ook in Christus zijn, zijn degenen die het evangelie van Christus hebben geloofd, en dat evangelie heeft Christus alleen aan Paulus bekend gemaakt en hij heeft het ons verteld.

Dus alleen degenen die in Christus zijn, zijn in beide sferen, IN ADAM en IN CHRISTUS. En daarin ligt onze strijd, ONZE WANDEL.

Einde van het eerste deel van twee delen.

Het begin van deel twee.

Denk er over na wat een wandeling is.

U wandelt **van** de ene plaats **naar** een andere plaats.
U gaat voort langs een pad. Dus stap voor stap komt u vooruit.

Voordat u IN CHRISTUS was, was u onder de verdoemenis door het niet geloven van het goede nieuws, de voorzienigheid van God, om zijn verdoemenis van u weg te nemen.
Er is geen verdoemenis voor hen die in Christus Jezus zijn.
Ze hebben nu het: “wandelen naar den Geest” omdat ze DE NIEUWE MENS hebben aangedaan.

Gedurende deze wandel zijn ze niet slechts in ÉÉN SFEER, namelijk HET VLEES zoals een ieder is die wordt geboren. Er zou dan geen vooruitgang, beweging, of wandel zijn als men alleen in het vlees is.
Maar wij, als gelovigen, zijn ook in de Geest.

Wij zijn in beide sferen vanaf het moment dat we het evangelie onzer behoudenis geloven tot de verlossing van ons lichaam.
Wij zijn in deze wandel VAN “naar het vlees” TOT “naar den Geest”.
Waar staat u?

Laat ons teruggaan naar Kol.2:6:

*“Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt **alzo** in Hem”.*

We doen dat door het toedoen van God.
Het is niet door onze inspanning dat we Christus ontvangen. Het is niet door onze werken dat we gered kunnen worden.
Het is door het toedoen van God.

Op dezelfde manier wandelen we in Hem. Dat is eveneens door het toedoen van God.

We hebben gesproken over toegerekende rechtvaardigheid. U zou kunnen zeggen: “toegerekende wandel”. Ik geloof niet dat de Schrift deze uitdrukking gebruikt, maar eigenlijk is dat hetgeen wat het zegt. GOD DOET HET in de gelovige, op dezelfde wijze red Hij ons ook.

*“Ef.2:8: Want uit genade zijt gij **zalig geworden door het geloof**; en dat niet uit u, het is Gods gave”.*

*“2Kor.5:7: Want wij **wandelen door geloof** en niet door aanschouwen”.*

We moeten ons zelf dus rekenen als WANDELAARS IN CHRISTUS. Voordat we onszelf iets kunnen toerekenen moeten we **weten** dat **het een feit is**.

“WANDELEN” betekent : “STAP VOOR STOP VOORUIT KOMEN”.

Onze wandel is ons gegeven door Jezus Christus. Zoveel temeer we onszelf rekenen te wandelen naar den Geest, zoveel temeer vorderen we in onze wandel en daardoor weg van het wandelen naar het vlees, en eveneens komen we dichterbij het : “gelijkvormig worden aan het beeld van Zijn Zoon”. (Rom.8:29).

Het “in Christus” zijn is een verborgenheid waarover Paulus spreekt tot de Romeinen.

Het gaat om vele dingen, enige daarvan zijn:

Het evangelie ter zaligheid, hetgeen in het boek Handelingen het evangelie van Christus was en wat nu, voor ons, het evangelie der genade Gods is.

Dat wordt duidelijk aangegeven in Rom.3:21 tot en met 28 die we reeds hebben besproken en die we, op een andere keer, opnieuw zullen bespreken, maar nu houden we deze belangrijke elementen in gedachten van de voorheen niet geopenbaarde verborgenheid van het “in Christus” zijn, het Hoofd van het lichaam.

Rom.4 gaat over een andere verborgenheid, de toegerekende rechtvaardigheid van God. Vóór Paulus was het niet geopenbaard dat God zijn rechtvaardigheid zou toerekenen aan allen die zouden geloven in het evangelie dat Hij hen, door Paulus, heeft gegeven.

Rechtvaardigheid wordt alleen toegerekend aan allen die het evangelie ontvangen, en het evangelie van Christus geloven dat Christus aan Paulus heeft gegeven.

Andere verborgenheden, die alleen worden genoemd in de brieven van Paulus, zijn:

--gedoopt in Jezus Christus.

--gedoopt in het lichaam van Christus.

--Gedoopt in de dood van Christus. In welke we met Christus zijn gestorven, en ook zijn we met Christus opgestaan.

Waar we vandaag de dag mee te maken hebben is een ander deel van de verborgenheid, waarover niets is gehoord vóór de openbaringen van Christus AAN PAULUS.

--de wet van mijn gemoed.

--de wet van God.

--de inwendige mens.

--de wet van de Geest des levens in Christus Jezus.

Gedenk dat, volgens het Merriam-Webster woordenboek het woord “WET” vaak NIET verwijst naar de Wet van Mozes, maar naar een civiele wet, zoals de maximum snelheid, een regel of procedure, of de wijze waarop dingen werken, zoals bijvoorbeeld de zwaartekracht.

Hier verwijst “de wet van God”, en “de wet van de geest des levens in Christus Jezus” naar een procedure of werkwijze, een manier van werken, de wijze waarop God dingen IN ONS doet.

Denk opnieuw aan Kol.2:6:

“Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem”.

Aangezien God alles doet voor redding, en God alles doet voor het dagelijks leven, dan is het God die beide, ons toerust voor de hemel en ons toerust voor onze dagelijkse christelijke WANDEL voor wat we doen.

Laten we, met dit in gedachten, enige van de verwante teksten herlezen:

“Rom.7:22: Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens”.

“Rom.7:25: Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere”.

“Rom.7:26: Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed (iemand zijn innerlijke gevoelens) de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde”.

“Rom.8:2: Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods”.

“Rom.8:7: Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet”.

“2Kor.4:16: Daarom vertragen wij niet; maar hoewel onze uitwendige mens verdorven wordt, zo wordt nochtans de inwendige vernieuwd van dag tot dag”.

“2Kor.5:16: Zo dan, wij kennen van nu aan niemand naar het vlees; en indien wij ook Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees”.

“2Kor.5:17: Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden”.

“Gal.5:16: En ik zeg: Wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet”.

“Gal.5:17: Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet”.

“Gal.5:18: Maar indien gij door den Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet”.

“Gal.5:24: Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden”.

“Gal.5:25: Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen”.

“Kol.3:9: Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt den ouden mens met zijn werken”.

“Kol.3:10: En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, naar het evenbeeld Desgenen, Die hem geschapen heeft”.

“Ef.4:20: Doch gij hebt Christus alzo niet geleerd;

“Ef.4:21: Indien gij naar Hem gehoord hebt, en door Hem geleerd zijt, gelijk de waarheid in Jezus is”.

“Ef.4:22: Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, den ouden mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding”.

“Ef.4:23: En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds”.

“Ef.4:24: En den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid”.

We gaan nu verder met Rom.8:2:

“Rom.8:2: Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods”.

Heeft u het gehoord? Dat is een sleutel. Dat is een zeer belangrijke verklaring: HEEFT MIJ VRIJ GEMAAKT, vrij van de wet, het gaat hier niet over de Wet van Mozes. (wij zijn niet onder de wet van Israël). We zijn vrij gemaakt van de werking van de wet der zonde en des doods.

Hoe komt dat? Wat heeft ons vrij gemaakt? Het vers zegt: “*de wet des Geestes des levens in Christus Jezus*”.

Het is dus niet bewerkstelligd door mijn inspanning om goed te zijn. Het is niet mijn inspanning om een wet te houden die aan Mozes was gegeven, of gegeven was aan Israël. Het is de wet des Geestes des levens in Christus Jezus. Wij hebben de Geest. 2Kor.1:21-22 verzekeren ons dat we het onderpand van de Geest hebben.

“2Kor.1:21: *Maar Die ons met u bevestigt in Christus, en Die ons gezalfd heeft, is God;*
“2Kor.1:22: *Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven.*

Paulus spreekt specifiek tot deze Romeinen over de wet van Israël en zegt in Rom.8:3:

“*Want hetgeen der wet **onmogelijk** was, dewijl zij door het vlees krachteloos was,.....*”.

Hier spreekt hij opnieuw over de wet van Mozes. Paulus spreekt specifiek tot deze Romeinen in hoofdstuk 8, en hij zegt:

“*Want hetgeen der wet **onmogelijk** was, dewijl zij door het vlees krachteloos was,....*”.

Met andere woorden, **krachteloos door het vlees**.

De wet is heilig en rechtvaardig en goed, maar ons vlees is zwak.

“*Rom.8:3: Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende **in gelijkheid** des zondigen vleses, en dat **voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees**.*

De wet is dus goed, maar ons vlees is krachteloos.

Denk aan Rom.7:14:

“*Want wij weten, dat **de wet geestelijk** is, maar **ik ben vleselijk**, verkocht onder de zonde*”.

We moeten dus opnieuw teruggaan naar Kol.2:6:

“*Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem*”.

Dat vlees, en de zonde in het vlees, is alreeds veroordeeld. Het is alreeds dood. Nu, houdt het er dan ook voor.

En denk ook aan het vers in Rom.6:6 die we hebben bestudeerd:

“*Dit wetende, dat **onze oude mens** (van Adam) **met Hem gekruisigd is**, opdat **het lichaam der zonde** te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen*”.

Laat ons nu kijken naar Rom.8:4:

“*Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest*”.

Onze WANDEL, onze vooruitgang, is naar den Geest.
Lees het niet verkeerd door te zeggen:

“Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, ALS WE niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest”.

Dit is een beschrijving van al degenen die in Christus geloven. Voor Christus, en door wat Christus heeft gedaan, zoals we dat zojuist hebben uitgelegd, wandelen wij, voor God, niet naar het vlees, maar naar den Geest.

Eveneens aangaande de rechtvaardigheid die uit de wet is. Paulus zegt niet dat de wet in ons vervuld zal worden. Daar gaat het niet om. Het punt aangaande de wet was om te laten zien dat we niet zo rechtvaardig kunnen zijn zoals God zou willen dat we zouden zijn, maar het zegt dat de rechtvaardigheid van de wet, de volmaakte rechtvaardigheid van de wet, die rechtvaardigheid zal in ons worden vervuld.

Ziet u waarom het van vitaal belang voor ons is, en voor God, dat God zijn eigen rechtvaardigheid aan ons toerekent?

Dat is de rechtvaardigheid waar hij naar kijkt, en het is in ons vervuld. De rechtvaardigheid van God is in ons vervuld, NIET de rechtvaardigheid uit de wet, want de rechtvaardigheid die de wet ons laat zien kunnen we NIET bereiken.

Laat me afsluiten met een viertal verzen die dit weergeven en ons er een terugblik op geven. We sluiten af met deze vier verzen, Ef.1:4 t/m 7:

“4: Gelijk Hij ons uitverkoren heeft in Hem, voor de grondlegging der wereld, opdat wij zouden heilig en onberispelijk zijn voor Hem in de liefde;

“5: Die ons te voren verordineerd heeft tot aanneming tot kinderen, door Jezus Christus, in Zichzelve,.....”.

God heeft ons tot Zichzelf aangenomen, geadopteerd. Hij heeft ons NIET geadopteerd tot Israël of in één of andere wezenlijkheid, maar Hij heeft ons tot Zichzelf geadopteerd. We zijn Zijn lichaam.

*naar het **welbehagen** van Zijn wil*

“6: Tot prijs der heerlijkheid Zijner genade, door welke Hij ons begenadigd heeft in den Geliefde;

Wij hebben niet gewerkt om begenadigd te worden. God heeft ons begenadigd in de Geliefde.

“7: In Welken wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden,.....”.

Lees dat niet als “de vergeving van sommige zonden” , of “de vergeving van zonden die reeds zijn gedaan”, er staat: DE VERGEVING DER ZONDEN.

“.....naar den rijkdom Zijner genade”.

NIET naar onze werken, maar naar de rijkdom Zijner genade.
Geprezen zij God.

We moeten onszelf dus rekenen als wandelende in Christus. Alvorens we ons iets kunnen toerekenen moeten we weten dat het een feit is. We moeten ons realiseren dat het resultaat van onze wandel voorbestemd is.

“Rom.8:29: Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.

God neemt de verantwoordelijkheid door zeker te stellen, dat we eindigen als:

“den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn”.

De uitkomst is dus schriftelijk gegarandeerd. Iedere gelovige zal eindigen als: **“den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn”.**

ROMEINEN 8 DE VERZEN 5 TOT EN MET 39

DEEL- 4

We zijn bezig om door het boek Romeinen te gaan en bespreken de onderwerpen die langs komen als we de lijn van het boek volgen. We zullen niet ieder vers bespreken als we door de brief gaan.

Als we dus naar Rom.16:25 en 26 kijken dan vinden we dat Paulus daar samenvat wat hij heeft geschreven aan hen die te Rome zijn. In Rom.1 zegt Paulus dat hij hen schreef om hen te bevestigen. En hier heroverweegt hij wat hij heeft geschreven dat hen zou bevestigen. We gebruiken dit als een samenvatting van hetgeen hij hen in de gehele brief heeft verteld.

*“Rom.16:25: Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar **mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid**, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest”.*

*“Rom.16:26: Maar nu geopenbaard is, en **door de profetische Schriften**, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt”.*

Paulus somt hier drie dingen op, die hij hen heeft geleerd in deze brief, die de gelovigen zullen bevestigen.

Na de drie dingen die hen kunnen bevestigen is er nog een vierde waarover hij in deze brief schrijft, namelijk waaruit een bevestigd leven bestaat.

Van de vier delen die een bevestigd leven voortbrengen is de eerste: **“mijn Evangelie”**. Dat is wat we zagen in Rom.1:15 tot en met Rom.5:11.

De tweede, in de lijst van Paulus, die de gelovigen bevestigd is:

*“Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en **de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid,.....”**.*

NIET de prediking van Jezus Christus volgens Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, Petrus, Filippus en Jacobus, MAAR:

*“Rom.16:25:.....de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen **verzwegen is geweest; 26: Maar nu geopenbaard is,.....”**.*

Dus: “de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid “ is de tweede in de lijst van Paulus die bevestigde gelovigen voortbrengt. Dat is de sectie waar we nu mee bezig gaan en waar deze studie over gaat.

De derde in de lijst van Paulus die bevestigt is:

*“Hem nu, Die machtig is u te bevestigen..... **door de profetische Schriften, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt”**.*

Paulus gaat naar de Oud Testamentische Schriften om te zien wat hun relatie is met betrekking tot de komst van Christus en voor wie Christus kwam, en wat Israël zijn status vandaag de dag is enz.

Vandaag gaan we dus de tweede bevestiger bestuderen:

“de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid”.

We zullen nu enige dingen zien die vóór Paulus niet bekend zijn gemaakt. Ze waren verborgen. Ze waren geheim gehouden. Het waren verborgenheden totdat de tijd daar was, ter juister tijd, tot de tijd dat het God behaagde om ze aan de apostel Paulus te openbaren, dat is begonnen op de weg naar Damascus, de Bijbel zegt ons dat Paulus een overvloed aan openbaringen heeft ontvangen.

In de Schrift wordt ons een beeld gegeven van de veelheid van deze openbaringen. Paulus kreeg dus een overvloed aan openbaringen van de opgestane Heere Jezus Christus. Eén van die openbaringen, van Christus aan Paulus, is **dat Christus alles heeft gedaan om ons te redden.**

Wij kunnen de hemel NIET bereiken, alleen door de genade van God. Hij deed alles voor ons wat nodig is opdat wij naar de hemel kunnen gaan.

Dat vindt u niet eerder in de Bijbel dan nadat Christus het heeft geopenbaard aan Paulus. Hij wilde ons laten weten dat wij het zelf niet kunnen, dat we geen invloed kunnen uitoefenen op onze eigen redding. Dat is hetgeen waarover de wet van Mozes gaat.

Maar nu we het weten stelt Hij redding beschikbaar. Redding is nu beschikbaar voor ons, we moeten geloof hebben zoals we dat zagen in de eerste ‘versterker’. Het is door het geloof.

Laten we nog eens naar sommige van deze dingen kijken die heenleiden naar de tweede ‘versterker’.

Christus doet ook alles voor ons in ons dagelijks leven. Kol.2:6:

“Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem”.

Wandel in Hem door Hem te vertrouwen omdat Hij alles voor ons heeft gedaan, vertrouw op het storten van zijn bloed aan het kruis om ons te redden, en zijn sterven aan het kruis om er, voor ons, in te voorzien wat we nodig hebben voor onze dagelijkse wandel.

Er woedt een strijd binnen in ieder persoon die gered is en waarvan de verlorenen geen weet hebben. Alleen geredde mensen, zoals we daarover reeds spraken in Rom.7, leven in twee sferen. Ieder fysiek verwekt persoon is "IN ADAM". Maar alleen de geredden zijn in BEIDEN, "IN ADAM", en eveneens "IN CHRISTUS". Dus alleen de geredden ervaren deze strijd.

Laat ons enige andere punten, dat verborgenheden zijn, en die NU geopenbaard zijn, in herinnering brengen. Maar ze waren nog NIET geopenbaard ten tijde van Johannes de Doper en waren ook nog NIET geopenbaard op het Joodse Pinksterfeest, ze zijn NIET eerder geopenbaard dan in Handelingen 9 toen Paulus werd gered en Jezus Christus deze dingen aan hem begon te openbaren

Een andere verborgenheid is dat de rechtvaardigheid van God u wordt toegerekend als resultaat van het feit dat u op Christus vertrouwt als uw Verlosser.

In Rom.8:2 zien we andere, voorheen niet geopenbaarde, verborgenheid en dat is, dat:

“...de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.

De wet in Rom.8:2 is NIET de wet van Mozes. Het is zoals de dingen gaan, zo werkt het nu eenmaal. Zo is het ook met de wet van de zwaartekracht. Daar kun je niets aan veranderen. Het is NIET zo iets als... als je deze wet niet houdt DAN zal je niet gered worden of iets dergelijks.

Het is GEEN test of een conditie. Het is gewoon zoals de dingen nu eenmaal gaan.

Het woord “wet” in Rom.8:2 betekent “de werking van”. Dus, de werking van de Geest des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. God heeft er weer in voorzien. Hij heeft ons in staat gesteld. Hij heeft ons uitgerust voor de dagelijkse wandel, het dagelijkse leven.

Wat is de wet der zonde en des doods waarvan we zijn vrijgemaakt? We kunnen dat terugvinden in Rom.6:16:

“Weet gij niet, dat wien gij uzelf stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid?”.

De wet der zonde en des doods is dat, als u zondigt, u sterft. God BEVRIJDT de gelovige van de werking van de wet der zonde en des doods want we zijn alreeds gestorven, gekruisigd met Christus zoals dat staat in Rom.8:11 en 12:

“11 En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont. 12 Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars NIET aan het vlees, om naar het vlees te leven”.

Let er op dat de Schrift niet zegt:

“Zo dan, broeders, wij zijn GEEN schuldenaars aan het vlees, om naar het vlees te leven”.

Maar er staat:

“Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars (MAAR) NIET aan het vlees, om naar het vlees te leven”.

WE ZIJN SCHULDENAARS OM NIET NAAR HET VLEES TE LEVEN.

Dus: *de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt.....”.*

Het is een uitgemaakte zaak. Het is iets dat reeds is gebeurd. Hij heeft mij vrijgemaakt van de wet DER ZONDE EN DES DOODS.

Dit is de kern van de verborgenheid van het leven van de Geest in ons, onze vrijmaking. Dit gebeurt uiteraard NADAT u, voor uw redding, een gelovige in Christus bent geworden, dat maakt het verschil.

Het is niet zo dat u nu iemand aan kunt raken en ze daardoor GENEZEN worden. Het is nu niet zo dat u anders kunt SPREKEN, extatisch, of iets dergelijks. NEE, dat is niet het geval. Maar het is een zich dood houden voor de zonde, dat maakt het verschil in uw WANDEL tot het gelijkvormig worden naar het beeld van Zijn Zoon.

Het betekent dat uw WANDEL naar de Geest is en NIET naar het vlees, dat betekent niet dat u nimmer HANDELT naar het vlees, maar uw WANDEL moet zich richten naar de Geest.

Herhaling: een WANDELING is NIET één STAP.

Een wandeling is een aantal stappen, het is het proces van VOORTGAAN langs een PAD.

We kijken opnieuw naar Rom.8:1:

“Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die NIET naar het vlees wandelen, maar naar den Geest”.

En we kijken naar Rom.8:4:

“Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die NIET naar het vlees wandelen, maar naar den Geest”.

De werking van de Geest des levens in u stelt u in staat om instrumenten te zijn van de rechtvaardigheid van God, in Gods handen.

U kunt uw leden NIET LANGER stellen: *“..der zonde tot wapenen (of instrumenten) der ongerechtigheid..”.* (Rom.6:13-14).

MAAR NU stelt de werking van de Geest des levens, in u, u in staat om u voor God beschikbaar te stellen als degenen die levend zijn geworden uit de dood en hun leden stellen als instrumenten van de rechtvaardigheid voor God.

“Rom.6:14: Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade”.

Laten we doorgaan naar Rom.8:3 en 4:

“3 Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was,”.

Met andere woorden, de wet is goed maar ons vlees is zwak.

“.....heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees”.

We gaan verder met vers 4:

“4 Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

En let er op dat er niet staat:

“4 Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, (als we) niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

God heeft ons in staat gesteld. Hij heeft ons gemachtigd voor deze wandel. Eén kenmerk van een gelovige is dat ze: “NIET wandelen naar het vlees”.

We hebben het vlees nog steeds bij ons, tot hetgeen staat vermeld in Rom.8:23: *“de verlossing onzes lichaams”*, blijft het vlees ook bij ons. Maar gedurende de huidige tijd zijn we in staat om het te overwinnen, maar dat gaat niet automatisch, het is een worsteling, het is een STRIID.

Het is iets dat we bewust moeten doen, NIET om gered te worden, maar “om niet naar het vlees te wandelen”. Zoals we reeds eerder zagen, in Rom.6:2; 11 en 12:

“2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?”

Aangezien God zegt dat we: “der zonde dood zijn”.

“11 Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere.

“12 Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam,.....”.

Omdat u der zonde dood BENT.

Er is een reden voor waarom wij onszelf dood kunnen HOUDEN voor de zonde. Het is niet zoiets als “benoem het en eis het op”. Het is ook NIET: “Ik beweer dat ik in staat ben om Satan te overwinnen”, of gelijksoortige dingen.

De reden waarom we onszelf dood kunnen HOUDEN voor de zonde is dat God ons heeft gezegd dat we, sinds we gered zijn, dood zijn voor de zonde en vergeven zijn door Jezus Christus. We zijn dood voor de zonde. Het is een feit.

Breng DAT FEIT dus in werking in uw leven door uzelf als dood te rekenen voor de zonde. In andere plaatsen gebruikt hij de uitdrukking: “kastijden” met bedoeling om te “DODEN”.

Ook hier zien we opnieuw dat dit alles door God geschiedt om ons op te bouwen, God doet het allemaal. Er is niets wat wij kunnen doen.

U weet evengoed als ik dat er, dag na dag, verleidingen zijn. Satan houdt ons graag tegen om productief te zijn voor Christus, om een gezant te zijn, en om ons licht te laten schijnen, of, zoals Paulus hetzelfde tegen ons zegt, in plaats van tot Israël, in Fil.2:15:

“Opdat gij moogt onberispelijk en oprecht zijn, kinderen Gods zijnde, onstraffelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder welke gij schijnt als lichten in de wereld”.

Satan wil dus graag dat we niet als lichten schijnen, hij wil ons daar vandaan houden. Maar God heeft ons toegerust en in staat gesteld om in de geest te wandelen in plaats van in het vlees, waaraan we zijn gestorven, te wandelen. We zijn niet in het vlees.

Waarom zouden we dus teruggaan om te handelen naar het vlees, of, leven in het vlees. Dat is vragen om moeilijkheden in dit leven. Het vraagt om corruptie te oogsten in dit leven. God heeft ons gesitueerd “in de Geest”. Hij heeft ons gezet “in de Geest”.

Laat ons kijken naar Rom.8:5 en 6.

“5 Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is.

“6 Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;

Webster's woordenboek definieert “vleselijk” als “van het lichaam of vlees”, “carnivoor” is “vleesetend”, “vleeseter”.

In Rom.8:5 zien we dat het VLEES in oppositie is tot de Geest. Als Paulus spreekt over “naar het vlees” dan spreekt hij over “vleselijk”, mensen die leven naar het vlees, of over mensen die bezwijken voor vleselijke verlangens.

We zagen dus in Rom.8:6 de oppositie tegen het geestelijk gezind zijn. En de oppositie is vleselijk gezind. Dat is dus het slagveld. Daar is de strijd. De strijd is in uw gemoed, het vleselijk gezind zijn of het geestelijk gezind zijn.

Zie naar Rom.8:7:

“Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet”.

Ziet u, de ongelovigen, de verlorenen, hebben NIET de macht om God te behagen. Daar is de oppositie tussen de vleselijke gezindheid en de wet van God die in ons werkt. NIET de wet van Mozes, maar de manier waarop God de dingen in ons doet.

En Hij doet het op een verborgen manier die eertijds niet is geopenbaard. Het is “*de wet van de Geest des levens in Christus Jezus*”, zoals het wordt genoemd in Rom.8:2. Hij doet het in ons, Zijn werkingen in ons.

“Rom.8:7: Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet”.

Iemand kan het dus niet nabootsen. Ze KUNNEN dat leven niet leven als ze de Heilige Geest NIET inwonend hebben. Als iemand Christus niet heeft als zijn Redder kan die iemand God niet voor de gek houden.

Rom.8:8 zegt:

“En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen”.

Voordat we waren gered kon niets van de goede werken, die we trachten te doen, God behagen. Het is gewoon niet mogelijk om God te behagen voordat Christus ons heeft veranderd, ons heeft gered.

Rom.8:9 is een ESSENTIEEL VERS dat nu spreekt tot geredde mensen.

“Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest,.....”.

Paulus spreekt over ons wezen, onze status, onze positie, waar we gerechtelijk staan in de ogen van God. We hebben nog steeds het vlees, maar het is niet onze positie, niet onze status.

“Rom.8:9: Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.”.

De geïnspireerde apostel Paulus zegt dus dat u de Geest van God heeft als u Christus toebehoort. Ziet u dat in dit vers? *“Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe”.*

Dus volgens Rom.8:8 en 9 heeft ieder persoon die Christus toebehoort de Geest van Christus. Zie hiervoor naar 2Kor.1:22:

“Die ons ook heeft verzegeld, en het onderpand des Geestes in onze harten gegeven”.

Zie naar Ef.1:13 wat dat betekent:

*“In Welken ook **gij** zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte”.*

Hoe lang duurt het, nadat iemand het evangelie heeft geloofd, dat hij wordt verzegeld met de Heilige Geest? Volgens Ef.1:13 verloopt er GEEN TIJD tussen geloven en verzegelen.

Waarom staat er dan: “NADAT GIJ GELOOFD HEBT”?

Omdat geloof, vertrouwen, de voorwaarde is voor het verkrijgen van deze zaligheid van het evangelie. Op “geloven” volgt terstond verzegeling.

Er is, na het geloven van het evangelie uwer behoudenis, NIMMER een moment dat u zonder de verzegeling van de Heilige Geest bent, want:

“Rom.8:9: Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe”.

Eerder in Rom.8:9 zegt het vers dat, als u de Geest heeft, u niet in het vlees bent. Dat is het eerste deel van het vers. *“Doch gijlieden zijt NIET in het vlees, MAAR in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont”.* Als u Christus toebehoort dan heeft u zijn Geest, en als u zijn Geest heeft dan bent u niet in het vlees. Dat is een belangrijk feit, net als dood voor de zonde ook een belangrijk feit is want u moet zich die waarheid TOEREKENEN en het naar waarheid toepassen om de strijd, in de gebeurtenissen in uw dagelijks leven, te overwinnen. Deze munitie, dat wapen heeft u nodig in uw dagelijkse wandel om voor God te leven.

EINDE VAN DEEL 1 VAN DE 4 DELEN.
BEGIN VAN DEEL 2 VAN DE 4 DELEN.

“Rom.8:10: En INDIEN Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonden wil; MAAR de geest is leven om der gerechtigheid wil”.

Vanwege wie zijn rechtvaardigheid? Paulus spreekt NIET over de goede dingen die u doet nu u gered bent. Hij spreekt over de door God toegerekende rechtvaardigheid, de toegerekende RECHTVAARDIGHEID VAN GOD aan u. Dat is de enige rechtvaardigheid die wij hebben.

We moeten toegeven dat, voordat we gered waren, niemand de volmaakte rechtvaardigheid van God had want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods. En dan, wanneer we het evangelie onzer zaligheid geloven, verlevendigt God ons. Terwijl het lichaam dood is door de zonde;..... de geest is leven om der gerechtigheid wil. En opnieuw begint de strijd in ons.

We kijken nu naar Rom.8:11:

“En indien de Geest Desgenen, Die Jezus uit de doden opgewekt heeft, in u woont, zo zal Hij, Die Christus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken, door Zijn Geest, Die in u woont”.

“Zal” is een woord dat is meer dan alleen maar toekomstige tijd, maar het geeft beslistheid aan. Het is een ZEKERHEID. God VERPLICHT ZICHZELF om uw sterfelijk lichaam levend te maken. Dat ZAL gebeuren.

God geeft ons hoop dat op een dag deze strijd ten einde komt. We hebben deze strijd niet tot in alle eeuwigheid te voeren. Maar het is een strijd die we dag aan dag moeten voeren om voor God te leven of een verward leven leiden zonder vrede in het hart.

Zoals dat staat in 1Kor.3:15:

“Zo iemands werk zal verbrand worden, die zal schade lijden; maar zelf zal hij behouden worden, doch also als door vuur”.

Of een gelovige zich overgeeft als een instrument van rechtvaardigheid of als een instrument van onrechtvaardigheid, hij is en blijft gered, *“maar zelf zal hij behouden worden”*. Maar we zullen “loon” verliezen waarvan God wil dat we het zouden krijgen. Ik veronderstel dat alles vol zal zijn van verbazing en lof en we zouden het “loon” terug willen geven aan Hem. Maar daar ben ik niet helemaal zeker van omdat de Bijbel daar niets over zegt. Maar op dit moment denk ik daar zo over. Maar ik weet dat we veranderd zullen worden. Ons gemoed zal veranderd worden en dat we mogen erkennen dat God ons loon heeft gegeven omdat Hij wil dat we dat ontvangen om onze hemelse taken uit te voeren. Er zal dus een verandering van zienswijze zijn als we eenmaal in de hemel zijn. Als we “loon” ontvangen dan mogen we dat houden, maar NIET met een vleeselijk gemoed van: *“Zie mij eens wat ik heb gekregen, kijk eens wat ik heb gedaan”*

Het mag dan zo zijn dat we het loon mogen houden maar dan meer als toerusting voor de taken die God voor ons heeft in de hemel. Het is waarschijnlijk dat ons loon gebruikt gaat worden om de plaatsen van de gevallen engelen in te nemen ten behoeve van het bestuur in de hemelse gewesten.

Tussen haakjes, in Ef.6:10 t/m 18 somt Paulus de ons ter beschikking staande wapenrusting op die we in onze strijd kunnen gebruiken.

Rom.8:12 t/m 18 benadrukt ons deel door ons over te geven aan de Heilige Geest opdat hij ons in een rechtvaardig leven leidt, zoals dat wordt bevestigd in Titus 2:11 en 12.

“11: Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen.

“12: En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

Rom.8:12 en 13 zegt ons dus dat we door de Heilige Geest zijn toegerust om NIET NAAR HET VLEES TE LEVEN, maar door de Heilige geest de werkingen van het lichaam te doden.

Rom.8:18 zegt ons:

“Want ik houde het daarvoor, dat het lijden dezes tegenwoordigen tijds niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden”.

Opmerking: De King James vertaling zegt: *“die IN ons zal geopenbaard worden”*.

Sprekende over HEERLIJKHEID zegt Rom.8:18: *“die in ons geopenbaard zal worden”*. Oftewel ZIEN WAT GOD GEDAAN HEEFT!

Herinnert u zich waar we zijn begonnen? Herinnert u zich Rom.3: vers 23 nog?

“Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods”.

En Rom.8:18 zegt ons dat *“de HEERLIJKHEID...zal in ons geopenbaard worden”*.

U moet met God samenwerken in het verwezenlijken hetgeen Paulus zegt in Rom.6:16:

“Weet gij niet, dat wien gij uzelf stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid?”.

En in Rom.6:19:

“Ik spreek op menselijke wijze, om der zwakheid uws vlees wil; want gelijk gij uw leden gesteld hebt, om dienstbaar te zijn der onreinigheid en der ongerechtigheid, tot ongerechtigheid, also stelt nu uw leden, om dienstbaar te zijn der gerechtigheid, tot heiligmaking”.

Ik ben van plan om enige dingen te herhalen en samen te vatten, dus schrik niet als we wat heen en weer springen, soms zal het er naar uitzien dat we enigszins buiten de orde gaan of in herhaling vallen.

Laten we teruggaan naar waar we waren, namelijk in het midden van Rom.8. Rom.8:19 t/m 25 zegt ons dat, toen Adam de zonde in de wereld bracht, NIET alleen de mensheid viel. Rom.8:21 vertelt ons dat de gehele schepping gevallen is in de dienstbaarheid der verderfenis, en wacht om bevrijd te worden volgens Rom.8:19 door: *“de openbaring der kinderen Gods”*. En volgens Rom.8:23:

“En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelfen, verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de VERLOSSING ONZES LICHAAMS”.

God vertelt ons dus dat de voltooiing van onze redding, *“vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis”*, de VERLOSSING VAN ONS LICHAAM is. Het is het zekere einde van de dagelijkse WORSTELING, de STRIJD waar we bij betrokken zijn hier op aarde, hetwelk is tussen de inwendige mens en de uitwendige mens, om of naar het vlees of naar de Geest te leven.

De *“verlossing onzes lichaams”* is hetgeen waarvan we leerden aan het einde van het eerste van de vier delen van deze brief aan de Romeinen, dat *“de verlossing van ons lichaam”* komt VOOR de toorn van God over deze planeet komt. Rom.5:9:

“Veel meer dan, zijnde NU gerechtvaardigd door Zijn bloed, zullen wij door Hem BEHOUDEN WORDEN VAN DEN TOORN”.

Let er op dat Gods woord zegt dat: zullen wij door Hem BEHOUDEN WORDEN VAN DEN TOORN”. Er staat NIET: we zullen BEHOUDEN WORDEN DOOR DE TOORN door Hem. Paulus verwijst opnieuw naar die gebeurtenis in Fil.3:20-21:

“20: Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook den Zaligmaker verwachten, namelijk den Heere Jezus Christus;

“21: Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam, naar de werking, waardoor Hij ook alle dingen Zichzelve kan onderwerpen.

Paulus verwijst vele malen naar de opname om de Heer IN DE LUCHT te ontmoeten, niemand anders in de Bijbel verwijst naar die gebeurtenis. Christus komt om ons te ontmoeten, het lichaam van Christus, IN DE LUCHT. De andere auteurs van de Bijbel verwijzen naar de terugkomst van de Heere Jezus Christus naar de aarde, op de Olijfberg, in Israël.

Hier, in Rom.8:26-27 zegt Paulus dat de Geest onze zwakheden te hulp komt. Hij helpt ons in deze ZWAKHEDEN, deze worsteling waar we mee te maken hebben, het is een STRIID.

“26: En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort,.....

Vaak weten we niet waarvoor we moeten bidden, speciaal in het geval we verleid worden om iets te doen wat niet goed voor ons is, of het nu gaat om niet naar een samenkomst te gaan, of te frauderen op een examen, of wat het ook moge zijn, we weten dat het niet goed voor ons is, want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort:

.....maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen.

“27: En Die de harten doorzoekt, weet, welke de mening des Geestes zij, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt.

Opmerking: “naar God” betekent: “naar de wil van God”.

Ik noem het een WORSTELING om het te onderstrepen. Maar de kracht van God is veel sterker dan de “zonde en dood” die in ons werken. “Zonde en dood” zijn alreeds te gronde gericht.

Denk opnieuw aan Kol.2:6:

“Gelijk gij dan Christus Jezus, den Heere, hebt aangenomen, wandelt also in Hem”.

Omdat alles, aangaande onze behoudenis, door het toedoen is van God en voor ons dagelijks leven alles van God uitgaat, dan is het God die ons toerust voor de hemel als wel voor onze dagelijkse WANDEL voor hetgeen we doen.

Dus aangaande onze dagelijkse wandel moeten we onszelf rekenen als WANDELENDE IN CHRISTUS. Maar voordat we onszelf iets toerekenen moeten we WETEN DAT HET EEN FEIT IS. We moeten beseffen dat het resultaat van onze wandel voorbestemd is.

In de volgende verzen, in Romeinen 8, zien we hoe het ons ten goede komt dat God van alle dingen “voorkennis” heeft, inclusief de voorkennis van wie Zijn evangelie zal geloven om door Hem gered te worden.

*“Rom.8:29: Want die Hij te voren gekend heeft (voorkennis van God), die heeft Hij ook te voren verordineerd, **den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn**, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.*

Realiseert u zich de uitwerking van dit vers? Het vers zegt dat God van tevoren wist wie van ons Zijn evangelie, ter behoudenis, zou geloven. Maar Rom.8:29 gaat verder met te zeggen:

“Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen”.

God neemt de verantwoordelijkheid door zeker te stellen dat we eindigen als zijnde gelijkvormig aan het beeld van Zijn Zoon. De uitkomst is dus schriftelijk gegarandeerd. Iedere gelovige zal eindigen als zijnde gelijkvormig aan Zijn Zoon.

En dat is eigenlijk het doorslaggevend argument dat de vervulling garandeert waarvan God zegt dat onze WANDEL zo zou moeten zijn, zijnde “NAAR DE GEEST”. (Rom.8:1).

Volgens het Merriam-Webster Woordenboek betekent “WANDEL”: STAP VOOR STAP VOORTGAAN”. Onze wandel is ons gegeven door Jezus Christus. Zoveel temeer we wandelen naar de Geest zoveel temeer maken we voortgang in onze wandel en verwijderen we onszelf van onze wandel naar het vlees, EN EVENEENS komen we dan zoveel te dichter bij het GELIJKVORMIG worden naar het BEELD van Zijn Zoon.

Wandelen bestaat niet uit één stap, wandelen bestaat uit een serie stappen, het is voortgang maken langs een WEG.

Nu kunnen we zien dat Paulus zojuist de uitleg compleet heeft gemaakt waarmee hij is begonnen in Rom.6:1 tot en met 9. Hij geeft de middelen aan waardoor God Zijn wil in ons tot stand brengt. Laten we dus de verzen lezen waar Paulus ons oproept om Goddelijk te wandelen.

Wat zullen wij dan zeggen?

*“Rom.6:1: Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde?2 Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?3 Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in **Zijn** dood gedoopt zijn?”.*

Paulus zegt ons dus dat het NIET NODIG IS om voort te gaan in het zondigen. En dan gaat hij ons vertellen aangaande het waarom.

Niet gedoopt in de dood, maar gedoopt in ZIJN dood. Paulus gaat verder met de uitdrukking dat we gedoopt zijn in Zijn dood, maar in de context zegt hij dat we gedoopt zijn in de dood van CHRISTUS. Het is niet onze dood of de dood in het algemeen, maar ZIJN dood. Zijn dood was het sterven voor ons zoals in Rom.6:4. Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood.

Waar zijn we dan in gedoopt? In een bak met water?

“Rom.6:4: Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden”.

“Rom.6:6: Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen”.

Dat is het waarover we voorheen hebben gesproken.

Het is het “in staat stellen”. We zijn uitgerust om dat te doen waartoe we nu in staat zijn om te doen, namelijk wat onze nieuwe doelstellingen zijn en wat onze intentie is in het leven. Dat in staat stellen houdt de vermindering in (NIET het einde er van) van de kracht van de oude mens, het vlees.

Denk opnieuw aan:

*“Rom.6:6: Dit wetende, dat onze oude mens **met Hem gekruisigd** is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen”.*

De oude mens van Adam is DOOD, GEKRUISIGD. We moeten de zonde niet meer dienen. Dat, het dienen van de zonde, is iets dat NIET kenmerkend zou moet zijn voor het lichaam van Christus.

Paulus gaat verder met te verklaren dat we vrijgemaakt zijn van zonde als gevolg van onze dood met Christus.

“Rom.6:7: Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde”.

Dat is, samen met Rom.6:2, de beste manier om alles in een paar woorden samen te vatten:

“Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven?”.

*“Rom.6:8: **Indien** wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, **dat wij ook met Hem zullen leven**;*

“Rom. 6:9: Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem.

God heeft ons de volledige bevoegdheid, gelegenheid en uitrusting gegeven om dit te overwinnen in ons leven. De Heilige Geest leeft NU in de gelovigen als onze onderpand en onze verzegeling. Later, in Ef.4:23 en 24, vertelt Paulus ons:

“Ef.4:23 En dat gij zoudt vernieuwd worden in den geest uws gemoeds”.

*“Ef.4:24: En den **nieuwen mens aandoen**, die naar God **geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid”.***

Einde van deel 2 van de 4 delen.

Begin van deel 3.

Hier, in Rom.6: 11 tot en met 13 vertelt Paulus ons dat God ons in staat stelt dit feit te gebruiken om de zonde niet in ons leven toe te laten. Gebruik het feit dat we dood zijn voor de zonde om Satan de mogelijkheid te ontnemen om ons te beïnvloeden. We kunnen nu de zonde in ons leven weigeren die de Satan ons graag wil laten doen.

Rom.6:11 en 13:

“11: Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere”.

“13: En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelfven Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid”.

Ik houd van die uitdrukking “wapenen”. (KJV~ instrumenten). Denk aan een chirurg met zijn instrumenten, een scalpel of wat dan ook. Wat zou hij kunnen doen ZONDER zijn instrumenten? Hij werkt met zijn instrumenten. God roept ons om onze leden te gebruiken als instrumenten der gerechtigheid zodat God er mee kan werken.

In Rom.6:14 verklaart Paulus dat God ons vrij heeft gemaakt van de wet.

“Rom.6:14: Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade”.

In Rom.6:15 tot en met 23 vertelt Paulus ons van de kracht die God ons geeft om onze leden te gebruiken als wapenen (instrumenten) der gerechtigheid. Dat is hetgeen hij zegt, dat we door God in staat zijn gesteld om instrumenten te zijn. Let speciaal op Rom.6 de verzen 15 t/m 19 en 22.

“15: Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet zijn onder de wet, maar onder de genade? Dat zij verre.

“16: Weet gij niet, dat wien gij uzelfven stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid?

“17: Maar Gode zij dank, dat gij wel dienstknechten der zonde waart, maar dat gij nu van harte gehoorzaam geworden zijt aan het voorbeeld der leer, tot hetwelk gij overgegeven zijt;

“18: En vrijgemaakt zijnde van de zonde, zijt gemaakt dienstknechten der gerechtigheid.

“19: Ik spreek op menselijke wijze, om der zwakheid uws vleses wil; want gelijk gij uw leden gesteld hebt, om dienstbaar te zijn der onreinigheid en der ongerechtigheid, tot ongerechtigheid, also stelt nu uw leden, om dienstbaar te zijn der gerechtigheid, tot heiligmaking.

“22: Maar nu, van de zonde vrijgemaakt zijnde, en Gode dienstbaar gemaakt zijnde, hebt gij uw vrucht tot heiligmaking, en het einde het eeuwige leven.

“23: Want de bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere.

We gaan nu naar Romeinen 7 de verzen 1 tot en met 6. Paulus zegt ons dat, omdat we dood zijn voor de wet, we een nieuw geestelijk leven hebben om daar in te wandelen. Speciaal Rom.7:5 en 6:

“5: Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen.

*“6: Maar nu **zijn wij vrijgemaakt van de wet**, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; also dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter.*

Nu zijn we **vrijgemaakt van de wet**. Dat wordt bevestigd in Rom.6:14:

*“Want de zonde zal over u niet heersen; want **gij zijt niet onder de wet**, maar onder de genade”.*

Zie naar Rom.7:7 t/m 14. Paulus laat zien dat het vlees aandringt tot zondigen. Speciaal in Rom.7:12 t/m 14.

“12 Alzo is dan de wet heilig, en het gebod is heilig, en rechtvaardig, en goed.

“13: Is dan het goede mij de dood geworden? Dat zij verre. Maar de zonde is mij de dood geworden; opdat zij zou openbaar worden zonde te zijn; werkende mij door het goede den dood; opdat de zonde boven mate wierd zondigende door het gebod.

“14: Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde.

In Rom.7:15 t/m 20 waarschuwt Paulus aangaande het verschil tussen onze nieuwigheid des geestes en de oudheid des vlezes door het dienen van de letter der wet.

Er is een verschil. We kunnen dat verschil speciaal zien in Rom.7:17-18 en 20.

*17 Ik dan doe datzelfde nu niet meer, maar de zonde, **die in mij woont**.*

7:18 Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet.

*7:20 Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar **de zonde, die in mij woont**.*

In Rom.7:21 t/m 23 omschrijft Paulus de tegengestelde krachten van de wet van God in de inwendige mens tegen de wet van de zonde in mijn leden.

“21: Zo vind ik dan deze wet in mij; als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt.

“22: Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens;

“23: Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is.

In Rom.7:24 tot en met Rom.8:7 schrijft Paulus dat God me vrij maakte van de wet der zonde en de dood. En het is belangrijk als u kunt vertellen, door hetgeen u heeft gehoord, dat God u iets heeft gemaakt, en dat was vrij maken.

Hij heeft u ergens van bevrijd. Die wet van zonde en dood, we zijn vrij gemaakt van de werking van zonde en dood in onze levens, DOOR God zelf. NIET DOOR het zelf te proberen maar door te geloven, het accepteren, dat Hij u heeft vrijgemaakt om er naar te leven.

Zie speciaal Rom.7:25 en Rom.8:1 t/m 10.

“Rom.7:25: Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere; 26 Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde.”.

*“Rom.8:1-10: 1 Zo is er dan nu **geen verdoemenis** voor degenen, **die in Christus Jezus zijn**, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.*

*“2: Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus **heeft mij vrijgemaakt** van de wet der zonde en des doods.*

“3: Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zendende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees.

*“4: Opdat **het recht der wet** vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.*

“5: Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is.

“6: Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede;

“7: Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet.

In Rom.8:8-10 identificeert Paulus onze positie als toebehorende aan Christus, hebbende Zijn Geest om NIET IN HET VLEES te zijn.

“8: En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.

“9: Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.

“10: En indien Christus in ulieden is, zo is wel het lichaam dood om der zonden wil; maar de geest is leven om der gerechtigheid wil.

Laat ons nu kijken naar Rom.8:12 t/m 15. Paulus vertelt ons het goede nieuws dat we nu de werkingen van het lichaam, door de Geest, kunnen DODEN IN PLAATS VAN te leven door onze aandrang, ambities, of wat dan ook. Paulus zegt ons dat we de werkingen van het lichaam kunnen DODEN, DOOR DE GEEST.

Zie in Rom.8: de verzen 13 en 15:

*“13: Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams **doodt**, zo zult gij leven.*

“15: Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!

Dat is dus het slagveld. Dat is wat er gebeurt.

In ons dagelijks leven moeten we ons realiseren dat GOD IN DE INWENDIGE MENS uiteindelijk zal zegevieren over zonde in mijn leden. Dit is allemaal onderdeel van het vertrouwen in God en het ontvangen van de rechtvaardigheid van God in ons. En het is allemaal onderdeel van niet geprofeteerde openbaring van de verborgenheid.

We zijn door een samenvatting gegaan van dit tweede van de vier delen, van Paulus zijn brief aan de Romeinen, over Goddelijk leven en onze bekwaamheid om dat te doen. Het is alles door Christus en zijn werking in ons. Zoals Hij ook ALLES DEED om ons te redden.

Laten we hier beginnen met het bestuderen van Paulus zijn argumenten die dit alles bewijzen. In Rom.8: 16 t/m 25 vertelt Paulus van de hoop die God ons heeft gegeven aangaande een toekomstige verlossing van de inwendige strijd van de GEEST tegenover het VLEES. Het punt is dus dat God ons hoop geeft. Er is een toekomst waarin we vrij zullen zijn van deze strijd. Over die toekomstige hoop spreken we wanneer we spreken over: “DE GEZEGENDE HOOP”. Wij allen verlangen naar die gezegende hoop, “DE VERLOSSING VAN ONS LICHAAM”.

“Rom.8:23: En niet alleen dit, maar ook wij zelve, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelve, zeg ik, zuchten in onszelve, verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing onzes lichaams”.

We hebben alles, tot de laatste paar onderdelen, samengevat.

Hier in Rom.8:26 t/m 30 zegt Paulus dat de Geest onze ZWAKHEDEN mede te hulp komt. Hij helpt ons in onze ZWAKHEDEN, deze STRIID waar we doorheen gaan. Het is een STRIID. Ik noem het een WORSTELING om het te benadrukken. Maar de kracht van God is veel sterker dan welke “zonde en dood” ook in ons werkt. “Zonde en dood” zijn alreeds te gronde gericht. God heeft ons de volledige bekwaamheid gegeven en in staat gesteld en uitgerust om hier over te zegevieren in ons leven. Het is NIET zo dat we zonder zonde zullen zijn. Zoals we zagen in Rom.7:14 t/m 20 is er nog steeds zonde in onze leden. Maar de Heilige Geest leeft in ons als ons onderpand en als onze verzegeling.

Later, in Ef.4:23 en 24 vertelt Paulus ons om vernieuwd te worden in de geest van ons gemoed.

“Ef.4:24: En den nieuwen mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid”.

We hebben in het kort enige toerustinggen genoemd waarvan Paulus leert dat we die nu hebben. Laat ons dus terug gaan en doorgaan met zijn onderwijs, te BEGINNEN in Rom.8 de verzen 2; 5; 13 en 15.

“Rom.8:2:de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods”.

“Rom.8:5: Want die naar het vlees zijn, bedenken, dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken, dat des Geestes is”.

Gelovigen kunnen BEPALEN waar ze staan in deze strijd.

“Rom.8:13: Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven.

“Rom.8:15: Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader!”.

We behoren dus tot Zijn familie. We zijn zo intiem met God omdat Hij ons in staat stelt en ons toerust om Goddelijke zonen te zijn.

Laten we vooruit zien naar Rom.8 vers 18 en 21:

“Rom.8:18: Want ik houde het daarvoor, dat het lijden dezès tegenwoordigen tijds (dat is deze worsteling, deze strijd waarover we spreken in deze gehele sectie) niet is te waarderen tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden”.

Laten ook wij er rekening mee houden.

“Rom.8:21: Op hoop, dat ook het schepsel zelf zal vrijgemaakt worden van de dienstbaarheid der verderfenis, tot de vrijheid der heerlijkheid der kinderen Gods”.

We zien dat Paulus ons brengt van de vraag waarmee hij begon in Rom.6:1, hoe we Goddelijk moeten wandelen wanneer we de wet niet kunnen houden, en ons vandaar brengt naar Rom.8 in het bewustzijn dat God het alles IN ONS doet.

Laat ons enige van de hoogtepunten SAMENVATTEN van dit tweede deel van de vier delen, van de brief van Paulus, aan allen die te Rome zijn.

We zullen de hoogtepunten aanstippen op zodanige wijze alsof we alle drie hoofdstukken volledig hebben gelezen en de continuïteit daarin zien. Tegen het einde van het vierde deel van de brief aan de Romeinen presenteert Paulus ENIGE AFDOENDE ARGUMENTEN die de beweringen die hij heeft gedaan, door heel dit tweede deel van de vier delen van zijn brief aan de Romeinen, te bewijzen. Laat ons dus door enige samenvattingen en bijschriften gaan om het volledige beeld, en de VOORTGANG, te verkrijgen.

Laten we nu door een kort overzicht gaan om vervolgens terug te gaan naar de laatste stappen in de presentatie van Paulus hoe we een Goddelijk leven kunnen leiden in Christus Jezus. Paulus nadert hier het afdoende argument betreffende het openbaren van onze toerusting voor een Goddelijk leven door de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid. Laat ons dus bespreken hoe Paulus leert dat Christus Zijn wil in ons tot stand brengt.

We zullen hier vrij snel doorheen gaan. Ik probeer ons, als we hier doorheen gaan, de voortgang te laten zien.

Einde van deel 3 van de vier delen.

Begin van het vierde en laatste deel.

We moeten ons 11 dingen herinneren aangaande de gelovigen, dat zijn:

1)-DOOD voor de zonde: Rom.6:6:

“Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen.

2)-Omdat we “dood zijn voor de zonde” moeten we het daarvoor houden dat het zo is.

“Rom.6:11: Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere.

3)-We zijn nu in staat om ons over te geven, in gehoorzaamheid, tot gerechtigheid:

“Rom.6:16: Weet gij niet, dat wien gij uzelfen stelt tot dienstknechten ter gehoorzaamheid, gij dienstknechten zijt desgenen, dien gij gehoorzaamt, of der zonde tot den dood, of der gehoorzaamheid tot gerechtigheid?”.

4)-VRIJGEMAAKT van de wet:

“Rom.7:6: Maar nu zijn wij vrijgemaakt van de wet, overmits wij dien gestorven zijn, onder welken wij gehouden waren; alzo dat wij dienen in nieuwigheid des geestes, en niet in de oudheid der letter”.

5)-Er mist een samenvattend vers in deze reeks. Ik was niet in staat om een verkorte lezing van deze stap in de reeks te verkrijgen. Dus nadat ik de rest van deze reeks stappen heb gelezen zal ik een serie verzen lezen die zinvol zijn. We slaan deze stap nu dus over en gaan naar:

6)-Onze WANDEL is naar de GEEST, NIET naar het vlees.

*“Rom.8:1: Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, **die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest**”.*

7)-We zijn VRIJ van de wet der zonde en des doods.

“Rom.8:2: Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods”.

8)-We zijn geen schuldenaars naar het vlees:

“Rom.8:12: Zo dan, broeders, wij zijn schuldenaars niet aan het vlees, om naar het vlees te leven”.

9)-Door de Geest kunt u de werkingen van het lichaam DODEN:

“Rom.8:13: Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doodt, zo zult gij leven”.

10)-De Geest komt onze zwakheden mede te hulp:

“Rom.8:26: En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen”.

11)-God heeft ons voorbestemd om het beeld Zijns Zoons GELIJKVORMIG te worden:

*“Rom.8:29: Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons **gelijkvormig** te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen”.*

*“Rom.8:30: En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook **geroepen**;”.*

En dat “roepen” zien we in de brieven van Paulus:

In 1 Kor.1:2: *“Aan de Gemeente Gods, die te Korinthe is, den geheiligden in Christus Jezus, den **geroepenen** heiligen, met allen, die den Naam van onzen Heere Jezus Christus aanroepen in alle plaats, beide hun en onzen Heere”.*

In Rom.1:6-7: *“Onder welken gij ook zijt, **geroepenen** van Jezus Christus!) 7 Allen, die te Rome zijt, geliefden Gods, en **geroepen** heiligen, genade zij u, en vrede van God, onzen Vader, en den Heere Jezus Christus”.*

In Gal.1:6: *“Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus **geroepen** heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie”.*

In Gal.5:8 en 13: *“8 Dit gevoelen is niet uit Hem, Die u **roept**”. “13 Want gij zijt tot vrijheid **geroepen**, broeders, alleenlijk gebruikt de vrijheid niet tot een oorzaak voor het vlees; maar dient elkander door de liefde”.*

In Ef.1:18: *“Namelijk verlichte ogen uws verstands, opdat gij moogt weten, welke zij de hoop van Zijn **roeping**, en welke de rijkdom zij der heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen”.*

In Ef.4:1 en 4: *“1 Zo bid ik u dan, ik, de gevangene in den Heere, dat gij wandelt waardiglijk der **roeping**, met welke gij **geroepen** zijt” “4: Een lichaam is het, en een Geest, gelijkerwijs gij ook **geroepen** zijt tot een hoop uwer **roeping**”.*

In Kol.3:15: *“En de vrede Gods heerse in uw harten, tot welken gij ook **geroepen** zijt in een lichaam; en weest dankbaar”.*

In 1Thess.2:12: *“En betuigden, dat gij zoudt wandelen, waardiglijk Gode, Die u **roept** tot Zijn Koninkrijk en heerlijkheid”.*

In 1Thess.4:7: *“Want God heeft ons niet **geroepen** tot onreinigheid, maar tot heiligmaking”.*

In 1Thess.5:24: *“Hij, Die u **roept**, is getrouw, Die het ook doen zal”.*

In 2Thess.1:11: *“Waarom wij ook altijd bidden voor u, dat onze God u waardig achte der roeping, en vervulle al het welbehagen Zijner goedigheid, en het werk des geloofs met kracht”*.

In 2Thess.2:14: *“Waartoe Hij u **geroepen** heeft door ons Evangelie, tot verkrijging der heerlijkheid van onzen Heere Jezus Christus”*.

In 1Tim.6:12: *“Strijd den goeden strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige leven, tot hetwelk gij ook **geroepen** zijt, en de goede belijdenis beleden hebt voor vele getuigen”*.

In 2Tim.1:9: *“Die ons heeft zalig gemaakt, en **geroepen** met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, voor de tijden der eeuwen”*.

In Hand.28:17-20: *“17 En het geschiedde na drie dagen dat Paulus samenriep degenen, die de voornaamsten der Joden waren. En als zij samengekomen waren, zeide hij tot hen: Mannen broeders, ik, die niets gedaan heb tegen het volk of de vaderlijke gewoonten, ben gebonden uit Jeruzalem overgeleverd in de handen der Romeinen; 18 Dewelken, mij onderzocht hebbende, wilden mij loslaten, omdat geen schuld des doods in mij was. 19 Maar als de Joden zulks tegenspraken, werd ik genoodzaakt mij op den keizer te beroepen; doch niet, alsof ik iets had, mijn volk te beschuldigen. 20 Om deze oorzaak dan heb ik u bij mij **geroepen**, om u te zien en aan te spreken; want vanwege de hope Israels ben ik met deze keten omvangen”*.

God roept dus degenen die Hij heeft voorgekend. Daarenboven hen, die Hij heeft voorbeschikt, die Hij ook heeft geroepen: en die Hij heeft geroepen die heeft Hij ook gerechtvaardigd: Hij rechtvaardigde hen omdat, aan het begin, Hij voorkennis had dat ze zouden geloven. En die Hij heeft gerechtvaardigd die heeft Hij ook verheerlijkt.

Laat ons nu kijken naar afwezige serie verzen die de stap verklaren na: “VRIJGEMAAKT VAN DE WET” en vóór “ONZE WANDEL IS NAAR DE GEEST”.

Als we naar deze verzen kijken let dan op de daarin aanwezige tegenstelling met betrekking tot de gelovigen:

--aard van Adam tegenover de aard van Christus.

--de uitwendige mens tegenover de inwendige mens.

--oude mens versus nieuwe mens.

--de wet in mijn leden die strijd voert tegen de wet van mijn gemoed.

“Rom.7:14: *Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde.*

“15 Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik.

“16 En indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat zij goed is.

“17 Ik dan doe datzelve nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

“18 Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet.

“19 Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik.

“20 Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont.

“21 Zo vind ik dan deze wet in mij; als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt.

“22 Want ik heb een vermaak in de wet Gods, **naar den inwendigen mens**;

“23 Maar ik zie een andere wet in **mijn leden**, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is.

“24 Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen **uit het lichaam** dezes doods?

“25 Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere. (7:26) Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde.

Rom.8:1: Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

“2 Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus **heeft mij vrijgemaakt** van de wet der zonde en des doods.

“3 Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vlees, en dat **voor de zonde**, de zonde veroordeeld in het vlees.

“4 Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die **niet** naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

“**Ef.4:22:** Te weten dat gij zoudt **afleggen**, aangaande de vorige wandeling, **den ouden mens**, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding;

“23 En dat gij zoudt **vernieuwd worden** in den geest uws gemoeds,

“24 En **den nieuwen mens aandoen**, die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid.

“**Kol.3:9:** Liegt niet tegen elkander, dewijl gij **uitgedaan hebt den ouden mens** met zijn werken,

“10 En aangedaan hebt den nieuwen mens, die vernieuwd wordt tot kennis, **naar het evenbeeld Desgenen**, Die hem geschapen heeft;

*“Gal.5:16: En ik zeg: **Wandelt door den Geest** en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.*

*“17 Want **het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander**, alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet.*

*“18 Maar **indien gij door den Geest geleid wordt**, zo zijt gij niet onder de wet. (de manier waarop de dingen werken).*

*“Gal.5:25: Maar die van Christus zijn, **hebben het vlees gekruist** met de bewegingen en begeerlijkheden.*

*“25 Indien wij **door den Geest leven**, zo laat ons ook **door den Geest wandelen**.*

*“Ef.3:16: Opdat Hij u geve, naar den rijkdom Zijner heerlijkheid, met kracht versterkt te worden door Zijn Geest **in den inwendigen mens**;*

God zal zijn weg hebben, de wil van God zal gedaan worden. De Geest van God in ons helpt ons met onze zwakheden. Hij helpt ons in deze WORSTELINGEN en STRIJDEN, of de ZWAKHEDEN zoals het wordt genoemd in Rom.8:26.

DE LEVENSWANDEL DOOS.

Stel u een vierkant voor. Met een linker en een rechter kant, een bovenkant en een onderkant, het vertegenwoordigt het leven van iemand.

De linker benedenhoek stelt de tijd voor dat iemand Jezus Christus aanneemt als zijn redder, dat Hij stief voor zijn zonden.

De linker benedenhoek is dus het punt waar U GELOOFDE. ALS u nu, als gelovige, direct zou overlijden, zou u onmiddellijk vanuit die linker benedenhoek omhoog gaan naar de top van het vierkant. Laat ons zeggen dat die top de hemel is, dat is dan uw voltooide leven.

Laten we nu kijken naar Rom.8:29:

*“Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, **den beelde Zijns Zoons gelijkvormig** te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen”.*

“VERORDINEREN”: iets wettelijk gelasten, voorschrijven.

Als dus een gelovige, die het evangelie ter behoudenis heeft geloofd van 1Kor.15:1-4, dan:

--bent u te voren gekend.

--bent u tevoren verordineerd.

--dan bent u verordineert, tevoren gekend **den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn**.

Dat is het uiteindelijke resultaat van uw bestaan, van uw leven.

Wanneer u naar de top van het vierkant gaat vanuit die linker benedenhoek, en de tijd verstrijkt, en u gaat langs de bovenkant van het vierkant, dan bent u alreeds “den beelde Zijns

Zoons gelijkvormig” geworden, dus van Christus. Vandaar kunt u niet terug vallen. Dat is uw eindresultaat. U ging daar onmiddellijk heen omdat u, zodra u geloofde, bent gestorven.

Maar hoe zit het met IEMAND ANDERS die gered wordt in die linker benedenhoek. Als hij gered is in die linker benedenhoek van het vierkant, en voort gaat met zijn leven en helemaal niets doet voor God en hij groeit ook niet en pakt nimmer zijn Bijbel. En als de tijd verstrijkt gaat hij langs de bodemkant van het vierkant TOTDAT HIJ OVERLIJD als een oud iemand. Hij was gered want hij voldeed aan alles wat God eist. Hij geloofde het evangelie zijner redding die Paulus predikte. Hij gaat dus naar de hemel.

Hij gaat recht omhoog vanuit de rechter benedenhoek van het vierkant en zal eindigen op DEZELFDE PLAATS als u. U overleed zodra u was gered. U eindigt beiden aan de top van het vierkant.

Maar u kwam via een andere route. U beiden geloofde het evangelie van Paulus, maar hij vervolgde zijn weg langs de bodem van het vierkant, hij ging niet direct naar de top van het vierkant. Maar uiteindelijk zijn jullie beide: “den beelde Zijns Zoons gelijkvormig” geworden. Het is voorbestemd. God zorgt er voor dat het gebeurt.

Uw wandel kan dus zijn langs de bodem van het vierkant gaan waar ook de tweede persoon, die op hoge leeftijd stierf, langs wandelde in een bijna vruchteloos leven. Of uw wandel kan zijn langs de bovenste lijn van het vierkant of tot bijna de top van het vierkant. Of u kunt langs een diagonale lijn, een lijn van gestadige groei, naar de top van het vierkant gaan gedurende uw leven. Maar uw wandel is van het BEGINPUNT tot het EINDPUNT.

Uw wandel is van de OORSPRONG tot de BESTEMMING.

God geeft u de garantie dat u aan het eind gelijkvormig zult zijn aan den beelde Zijns Zoons.

Zie dus naar Rom.8:1. Zie, met dat in gedachten, wat uw wandel is en de gegarandeerde uitkomst van uw wandel.

*“Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die **niet** naar het vlees wandelen, **maar naar den Geest**”.*

Dus alleen op dat punt in de linker benedenhoek van het vierkant, en alleen nadat u op dat punt wordt gered, heeft u BEIDEN het vlees en de Geest zodat u kunt gaan of “naar het vlees” of “naar de Geest”.

Geredde mensen hebben deze strijd, deze worsteling duurt voort, ongelovige mensen hebben daar geen weet van. Als u in uw wandel, vanaf de onderste lijn van het vierkant, iets omhoog gaat, dan gaat u vooruit in de richting van het wandelen naar de Geest.

Laat ons veronderstellen dat u op een bepaald moment zondigt. Dat is dus een stap dat u tijdelijk wandelt “naar het vlees”. Naarmate de tijd verstrijkt komt u iets naar beneden om vervolgens weer iets omhoog te gaan, en weer naar beneden en weer omhoog. Uw wandeling gaat hoe dan ook zigzaggend door het midden van het vierkant. God geeft de garantie dat u eindigt aan de rechter bovenkant van het vierkant. God heeft gezegd dat het voor de gelovigen is voorbestemd, uw wandel zal worden “NAAR DE GEEST”, of u al dan niet EEN STAP naar het vlees doet. God is vastbesloten om u gelijkvormig te maken aan den beelde Zijns Zoons, Christus.

Wij zijn niet in het vlees. Dat is niet meer ons lot. Wij, als gelovigen, zijn niet in het vlees. Iedereen begint in het vlees. Wij allen hebben het vlees.

Maar, volgens Rom.8:9 is een gered persoon *“niet in het vlees, maar in de Geest, zo anders de Geest Gods in u woont”*.

Hoe kunt u weten of de Geest van God in u woont? *“Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe”*

Dus het moment waarop u Christus ontvangt als uw Redder, en u gelooft dat Hij is gestorven voor uw zonden, DAN HEEFT U DE GEEST VAN CHRISTUS IN U. U bent van Hem.

Rom.8:9 zegt dat “gijlieden zijt NIET in het vlees, MAAR in de Geest”.

We zullen zo zien dat Paulus alles wat we zojuist hebben samengevat, samen met deze laatste verzen, samenvoegt aan het einde van dit vierde deel van de brief. Zie de verzen 31–39. Daar laat Paulus ons onze positie zien en onze volslagen veiligheid in Christus en de onmogelijkheid dat we ooit worden gescheiden *“van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere”*.

We gaan verder met Rom.8:31-34.

“31: Wat zullen wij dan tot deze dingen zeggen? Zo God voor ons is, wie zal tegen ons zijn?”

Wie is groter dan God, met andere woorden, wie kan de wil van God, om ons voor Zichzelf te redden, tegenstaan?

“32: Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken?”

“33: Wie zal beschuldiging inbrengen tegen de uitverkorenen Gods? God is het, Die rechtvaardig maakt.

Sinds God toestond dat Zijn Zoon, Zijn dierbare Zoon, werd gekruisigd zal Hij niet het goede verhinderen dat het kruis voor ons heeft bewerkt. Hij staat aan onze kant, WIE kan tegen ons zijn?

*“34: Wie is het, die verdoemt? Christus is het, Die gestorven is; ja, wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook ter rechter hand Gods is, Die **ook voor** ons bidt.*

Wie is het die verdoemt? Jezus Christus is de rechter, Hij verdoemt.

Openbaring 19:11:

*“En ik zag den hemel geopend; en ziet, een wit paard, en Die op hetzelfde zat, was genaamd Getrouw en Waarachtig, en **Hij oordeelt en voert krijg** in gerechtigheid”*.

Sinds Jezus Christus het is die verdoemt, en Hij uw verdoemenis reeds van u heeft weggenomen tot zichzelf, wie blijft er dan over om u te verdoemen? Wie is hij die in staat is om u te verdoemen en u uit de liefde van God kan wegnemen en u weg kan nemen uit de

redding van God? Wie wil u de toorn van God laten ondergaan? Jezus Christus nam de toorn op zich die voor u was bedoeld. Alles is alreeds voltooid.

Herinner u dat Jezus Christus de manifestatie is van de liefde van God. Hij:

- is heilig.
- is rechtvaardig.
- is eerlijk.
- is barmhartig.
- is genadig.

Hij heeft ook een kant van toorn aan zich. Daarover hebben we gesproken, Hij nam de toorn van God. God stortte zijn toorn, in plaats van op u en mij, uit op Jezus. Maar met betrekking tot de liefde van God is Jezus Christus de manifestatie van die liefde.

We kijken eerst naar 1Johannes 4:9:

“Hierin is de liefde Gods jegens ons geopenbaard, dat God Zijn eniggeboren Zoon gezonden heeft in de wereld, opdat wij zouden leven door Hem.

En nu lezen we 2Kor.8:9:

*“Want gij weet de genade van onzen Heere Jezus Christus, dat Hij **om uwentwil is arm geworden, daar Hij rijk was, opdat gij door Zijn armoede zoudt rijk worden.***

Laat ons, met dit in gedachten, kijken naar de laatste 5 verzen van Romeinen 8, dat is Rom.8:35 t/m 39:

“35 Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Verdrukking, of benauwdheid, of vervolging, of honger, naaktheid, of gevaar, of zwaard?

“36 (Gelijk geschreven is: Want om Uwentwil worden wij den gansen dag gedood; wij zijn geacht als schapen ter slachting.)

“37 Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft.

“38 Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen,

“39 Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.

Dit zegt, naar ik denk, alles. Dit handelt de tweede van de drie stappen, van Paulus, af met betrekking tot HOE TE WORDEN VERSTERKT.

Dat is de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid. Wat we hier hebben besproken behoort bijna geheel tot de verborgenheid. Het meeste werd geheim gehouden totdat het aan en door Paulus werd geopenbaard.

De brieven van de apostel Paulus, de apostel der Heidenen, zijn dus aan ons geschreven, het zijn de brieven Romeinen tot en met Filemon.

We moeten de brieven van Paulus scheiden van de rest van de Bijbel dat is geschreven aan Israël. Ook moeten we de door Christus gegeven hemelse instructies, aan Paulus gegeven voor alle mensen, scheiden van de eerdere aardse instructies, door Christus gegeven, voor Israël.

In Matth.15:24 heeft Jezus Christus gezegd:

“.....Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels”.

Gal.4:4 lezen we:

“Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet”.

En eveneens in Joh.1:11 dat Hij kwam tot hen die onder de wet waren.

“Hij is gekomen tot het Zijne, en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen”.

En dan zien we in Rom.15:8:

“En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, (dat is Israël) vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen”.

Dat is geen geheim, het is een belofte en daar rekenen ze op omdat God het hun heeft verteld. En als Hij het hun heeft verteld dan is het geen geheim meer. De verborgenheid had dus betrekking op iets anders. De verborgenheid is naderhand geopenbaard aan Paulus.

Jezus Christus kwam voor een bepaald doel, de Schrift te vervullen en het koninkrijk vestigen, maar het werd verworpen.

Dat plaatste Israël buiten het welbehagen van God. Op zijn minst in twee andere gevallen in de geschiedenis van Israël, toen ze buiten het welbehagen van God werden geplaatst, werd hun tijdschema gestopt.

Toen ze opnieuw in het welbehagen van God waren startte de klok weer en kunt u de jaren tellen. En zo was het ook het geval met de 70 weken van Daniël, in Daniël 9 de verzen 24 t/m 27. De klok stopte toen ze het koninkrijk verwierpen. Er waren 69 jaarweken verstreken en toen verwierpen ze hun Messias en verloren het welbehagen van God vrij spoedig daarna door de Heilige Geest te weerstaan en het stenigen van de met de Heilige Geest vervulde Stefanus.

Toen bracht God naar voren wat Hij tot dan toe geheim had gehouden, genaamd de verborgenheid en Hij introduceerde het ALLEEN dóór Paulus aan ons.

1Korinthiërs 2:6-8:

“6 En wij spreken wijsheid onder de volmaakten; doch een wijsheid, niet dezer wereld, noch der oversten dezer wereld, die te niet worden;

“7 Maar wij spreken de wijsheid Gods, bestaande in verborgenheid, die bedekt was, welke God te voren verordineerd heeft tot heerlijkheid van ons, eer de wereld was;

“8 Welke niemand van de oversten dezer wereld gekend heeft; want indien zij ze gekend hadden, zo zouden zij den Heere der heerlijkheid niet gekruist hebben.

Daarom lezen wij Romeinen tot en met Filemon in de wetenschap dat het aan ons is gericht, en wat deze brieven zeggen is gericht tot alle mensen zonder uitzondering, het maakt niet uit of iemand wel of niet een nakomeling is van Jacob!

Deel-5: ROMEINEN HOOFDSTUK 9 - 10 EN 11

Paulus verandert van onderwerp. Toen we hebben gekeken naar Rom.16:25 en 26 zagen we daar een overzicht die we kunnen gebruiken voor de gehele brief aan de Romeinen. Hij heeft het tweede deel van de vier delen beëindigd. Nu begint hij met het derde deel van de brief waar Paulus spreekt over hetgeen er is gebeurd met Israël. Hij begint de samenvatting en het overzicht door te zeggen:

“Rom.16:25 Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn.....”.

De eerste drie van de vier delen van de brief gaan er over hoe God ons versterkt. Het vierde deel gaat er over hoe het versterkte leven er uit ziet, hoe we leven.

Eerder spraken we over Rom.1 vers 15 tot Rom.5 vers 11, (deel-1) waar het gaat over wat Paulus noemt “MIJN EVANGELIE”. Volgens Gal.1 vers 11 en 12 was het aan hem gegeven door Christus die het aan hem openbaarde. Het was een evangelie dat aan hem is geopenbaard, niet bij hem in herinnering gebracht en het is ook niet door een mens aan hem verteld. Het is aan hem geopenbaard door de opgestane Heere Jezus Christus. En daarom bestond dat evangelie daarvoor niet in de wereld. Het was iets nieuws.

Laat ons teruggaan naar Rom.16:25 en 26. Het tweede deel, van de vier delen, die we zojuist hebben bestudeerd, ging over *“de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; Maar nu geopenbaard is, ...”*.

En dat gaat niet alleen over het evangelie, alhoewel dat er ook bij hoort, maar hij heeft alreeds gesproken over “Mijn evangelie”.

In het tweede deel van de vier delen gaat Paulus verder met spreken over alles dat bij de verborgenheid van Jezus Christus hoort: Zijn rechtvaardigheid, Zijn volmaaktheid die ons wordt toegerekend als we geloven en dat Hij is gestorven voor onze zonden.

Er zijn zeer veel verschillende dingen op te merken als het gaat om: “Wie Bent U In Christus”. En al die verschillende posities bezitten we, nadat we gered zijn, in Christus. Daar ging het over in het tweede deel van de vier delen van de brief van Paulus aan de Romeinen.

Het derde deel van Paulus zijn samenvatting en overzicht is, zoals dat hier wordt genoemd” *“.....**door de profetische Schriften**, naar het bevel des eeuwigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen bekend is gemaakt”*.

Paulus spreekt dus over profetie en dat heeft altijd betrekking op Israël. Hij verteld ons wat er met Israël is gebeurd, het is inclusief de val van Israël. Hij documenteert het. Als u dus vragen heeft over: “

“waarom zegenen wij Israël niet”,

Of:

“waarom is de gemeente hier en niet in Israël”,
Of:
“waarom zijn wij niet geënt”.

Al dat soort vragen worden door Paulus zelf beantwoord in de drie hoofdstukken, 9 – 10 en 11, die zich bevinden in het derde van de vier delen van deze brief. We gaan nu beginnen met het bestuderen van de drie hoofdstukken.

De hoofdstukken 12 tot en met 14 gaan over het feit hoe het bevestigde leven er uit ziet. De hoofdstukken 15 en 16 zijn instructies ter afsluiting en afscheid.

Laten, we voordat we verder gaan met hoofdstuk 9, beginnen met een aantal verzen uit het vorige hoofdstuk.

“Rom.8:38-39: 38 Want ik ben verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, 39 Noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onzen Heere.

Eerder zagen we in 1Joh.4:9 dat Jezus Christus de manifestatie is van de liefde van God. Toen God zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus, in de wereld zond voor onze zonden was dat een manifestatie van de liefde van God. Omdat Jezus Christus de liefde van God is voor ons en omdat we niet gescheiden kunnen worden van de liefde van God kunnen we ook nimmer gescheiden worden van Jezus Christus.

Kijk nu naar de eerste verzen in Romeinen 9, vers 1 tot en met 3:

“Rom.9:1-3: 1 Ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet (mijn geweten mij mede getuigenis gevende door den Heiligen Geest), 2 Dat het mij een grote droefheid, en mijn hart een gedurige smart is. 3 Want ik zou zelf wel wensen verbannen te zijn van Christus, voor mijn broederen, die mijn maagschap zijn naar het vlees”,

In de laatste drie verzen van hoofdstuk 8 hebben we gelezen dat Paulus eindigde met te zeggen dat niets in staat is ons te scheiden van de liefde van God welke is in Christus Jezus, onzen Heere.

Dan zegt Paulus in Rom.9:3: *“Want ik zou zelf wel wensen verbannen te zijn van Christus”*.
Het is een wens.

Hij zegt NIET: “Ik verban mezelf van Christus”.
Hij zegt NIET: “Ik ben vervloekt”.

Hij geeft toe dat het niet mogelijk is om vervloekt te zijn of gescheiden te worden van Christus. Hij heeft dat sterke verlangen voor Israël. In zekere zin bevestigt hij dat WIJ NIET VERBANNEN KUNNEN WORDEN.

Zie naar Ef.4:30. Paulus spreekt daar over hetzelfde. Hij zegt:

“En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing”.

We moeten de Heilige Geest niet bedroeven en toch doen we dat iedere dag, zo is het toch? Maar we worden niet iedere dag verbannen. Waarom worden we niet verbannen? Omdat we zijn VERZEGELD. Hoe lang zijn we verzegeld? Tot de dag der verlossing, en de verlossing van het lichaam is bij de opname of de opstanding der gelovigen. Wij zijn dus veilig. Wij zijn gered en dat alles is door God bewerkt.

Laat ons verder gaan met Rom.9:4 en 5. Paulus spreekt over zijn wens voor Israël. Hij zegt:

*“4 Welke Israëlieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen, **en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen;***

“5 Welker zijn de vaders, en uit welke Christus is, zoveel het vlees aangaat, Dewelke is God boven allen te prijzen in der eeuwigheid. Amen”.

De brief aan de Romeinen is geschreven ten tijde van Handelingen 20. Paulus zegt: “welke Israëlieten ZIJN”. Hij zegt dus dat Israël nog steeds bestaat. Israël is nog NIET verworpen ten tijde van Handelingen 20.

“welke Israëlieten zijn”. “Zijn” is ‘tegenwoordige tijd’.

Hij zegt eveneens: “welker **is** de aanneming tot kinderen”. Ook dit staat in de tegenwoordige tijd. Er staat niet “welker was de aanneming tot kinderen”.

De kleine kudde Messias gelovigen was dus nog steeds een geldige weg tot God voor hen die er op dat moment voor kozen om het evangelie van het koninkrijk te geloven. Maar ik betwijfel of iemand dat heeft gedaan, het zullen er zeker niet velen zijn geweest. In die tijd, toen ze verminderden, kwam dat zelden voor. Israël, gedeeltelijk verhard, ontkende dat Jezus hun Messias was en omarmde het gevallen, afvallige leiderschap van Israël. Israël viel meer en meer af in het boek Handelingen.

DAARNA hadden ze het evangelie van Paulus GEHOORD.

Ik betwijfel of er iemand was die het koninkrijks evangelie van Petrus geloofde om gered te worden in het koninkrijk. Ze zouden kiezen voor het evangelie van Paulus om direct voor de hemel gered te worden zodat ze niet meer behoefden te volharden tot het einde zoals dat het geval was voor Israël met betrekking tot het evangelie van het koninkrijk.

Israël was verteld dat ze moesten volharden tot het einde om, aan het einde, gered te worden.

In die tijd bevonden ze zich nog steeds in “eertijds” volgens Ef.2 vers 11 en 12:

*“11 Daarom gedenkt, dat gij, die **eertijds** heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschiedt;*

2:12 Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

We zien dus dat ze in die tijd zich nog steeds bevonden in “eertijds”. Israël werd nog steeds beschouwd als een manier om tot God te komen. Het was nog steeds beschikbaar. Ze waren nog niet verworpen. God maakte, met betrekking tot dit punt, nog steeds onderscheid tussen Israël en de Heidenen.

Zodra een Israëliet in het LICHAAM VAN CHRISTUS kwam was er geen onderscheid meer. Maar Paulus spreekt hier niet over het lichaam van Christus. Hij spreekt over Israël en hij heeft een last op zijn hart aangaande Israël.

We gaan verder met Rom.9:6:

“Doch ik zeg dit niet, alsof het woord Gods ware uitgevallen; want die zijn niet allen Israel, die uit Israel zijn”.

Als we niet woord voor woord aannemen wat hier wordt gezegd, dan kan het enigszins verwarrend zijn. We zullen daar zo dadelijk verder op ingaan.

Laat ons eerst naar de volgende twee verzen gaan, Rom.9:7 en 8:

“7 Noch omdat zij Abrahams zaad zijn, zijn zij allen kinderen; maar: In Izaak zal u het zaad genoemd worden.

“8 Dat is, niet de kinderen des vleses, die zijn kinderen Gods; maar de kinderen der belofenis worden voor het zaad gerekend.

In Rom.9:6 was het ware gelovige Israël binnen het gehele volk Israël. Maar het ware Israël omvatte alleen het gelovige Israël, niet de meerderheid, het afvallige Israël.

Dat is precies hetgeen Paulus zegt:

“Doch ik zeg dit niet, alsof het woord Gods ware uitgevallen; want die zijn niet allen Israel, die uit Israel zijn”.

Met andere woorden, daar is het gehele Israël en Paulus zegt dat het zaad alleen komt door een deel van hen.

En hij gaat voort om dat deel te definiëren als degenen die geloven. Geloven in wat? Ze geloofden in hetgeen hun tot op die tijd was verteld. Het evangelie van Paulus was natuurlijk al gepredikt ten tijde dat hij de brief aan de Romeinen schreef in Handelingen 20. Maar het was niet bekend ten tijde van de tijd waarnaar Paulus hier verwijst.

Voordat ze het evangelie van Paulus hoorden, voordat Christus opvoer ten hemel, en zelfs voordat Christus naar de aarde kwam was er het afvallige Israël, en de meesten van het volk waren afvallig, en er waren sommigen die in de Messias geloofden.

Ze geloofden dat de Messias zou komen. Ze geloofden dat het koninkrijk zou komen en dat de Messias het koninkrijk zou oprichten. Zij waren het ware Israël. Dus zegt Paulus in Rom.9:6: *“want die zijn niet allen Israel, die uit Israel zijn”.*

Laten we naar Rom.9 vers 7 gaan. Alleen Israël wordt gerekend als zaad van Abraham, niet de Arabieren die nakomelingen zijn van Ismaël. Paulus maakt dat zeer duidelijk:

“Noch omdat zij Abrahams zaad zijn, zijn zij allen kinderen; maar: In Izaak zal u het zaad genoemd worden”.

De lijn van het zaad gaat alleen via Izak, NIET via Ismaël.

Paulus gaat verder met Rom.9:8:

“Dat is, niet de kinderen des vleses, die zijn kinderen Gods; maar de kinderen der beloftenis worden voor het zaad gerekend”.

Dit vat beide voorgaande verzen samen, samenvattend dat het zaad door Izak komt en Israël, maar niet door Ismaël en de Arabieren. Dit betekent eveneens dat het alleen is door het gelovig deel van Israël en NIET door het afvallige Israël.

Laat ons gaan naar Rom.9: de verzen 9 – 10 en 11.

“9 Want dit is het woord der beloftenis: Omtrent dezen tijd zal Ik komen, en Sara zal een zoon hebben.

“10 En niet alleenlijk deze, maar ook Rebekka is daarvan een bewijs, als zij uit een bevrucht was, namelijk Izaak, onzen vader.

“11 Want als de kinderen nog niet geboren waren, noch iets goeds of kwaads gedaan hadden, opdat het voornemen Gods, dat naar de verkiezing is, vast bleve, niet uit de werken, maar uit den Roepende;

Voordat we verder gaan laat ons heroverwegen wat de Bijbel zegt over de voorkennis van God. Ga naar Rom.8:29 en 30:

“29 Want die Hij te voren gekend heeft, die heeft Hij ook te voren verordineerd, den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn, opdat Hij de Eerstgeborene zij onder vele broederen.

“30 En die Hij te voren verordineerd heeft, dezen heeft Hij ook geroepen; en die Hij geroepen heeft, dezen heeft Hij ook gerechtvaardigd; en die Hij gerechtvaardigd heeft, dezen heeft Hij ook verheerlijkt

Dat laat een progressie zien in het leven van de gelovige. Het is alles gedaan door God. U kunt in de tekst zien dat Hij iedere stap doet. Degenen die eenmaal geloven verordineerd God den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te worden.

Paulus gaat verder door te laten zien dat, in het verordineren van de TOEKOMSTIGE gelovige:

--God hem roept, daarna:

--God hem rechtvaardigt, daarna:

--God hem verheerlijkt.

Maar het begint met de voorkennis van God wat de keuze van ieder persoon zal zijn. God geeft ons de vrijheid om te kiezen om hem al dan niet te geloven, en wij maken onze keuze.

GOD KIJKT door alle millennia heen en heeft voorkennis van wat een ieder zal kiezen. Degenen die het evangelie gaan geloven die verordineert hij den beelde Zijns Zoons gelijkvormig te zijn.

En dit alles doet God. Hij ziet er op toe dat het gebeurt. Het gebeurt NIET door onze inspanningen, maar het is door onze KEUZE. Het is doordat wij God toestaan Zijn werk in ons te doen. God geeft de energie daarvoor, en het vermogen en Hij stelt ons in staat en Hij rust ons uit door Zijn Heilige Geest en verschaft Zijn rechtvaardigheid.

Hij is de rechtvaardige. Het is de rechtvaardigheid van God in ons. We zagen dat ook in het eerste en tweede deel van de vier delen van de brief aan de Romeinen. Het is een integraal deel van het eerste en het tweede deel van de drie stadia van het versterken.

In Rom.3:21 tot en met 28 zien we dat onze redding geheel is volbracht door God. Het is helder dat wij niet goed genoeg kunnen zijn. We kunnen niet de rechtvaardigheid hebben die God vereist. Maar God voorziet de gelovige van Zijn eigen rechtvaardigheid. Hij rekent Zijn rechtvaardigheid toe aan de gelovige, zijn eigen rechtvaardigheid, Zijn volmaaktheid.

Einde van deel 1 van de 3.

Begin van deel 2 van de 3.

Voordat we verder gaan met Romeinen 9 vers 11 gelieve de volgende analogie onder de aandacht te brengen. De Bijbel zegt dat we gered zijn door het geloof van Christus, door Christus zijn geloof. En dat wankelt niet, ook niet als ons geloof wankelt. Als u eenmaal de keuze heeft gemaakt: Zijn geloof wankelt niet, en Hij verzegelt u, en Hij houdt u vast. Er is een verschil tussen uw trachten om u aan God vast te klampen en het feit dat God u beveiligd.

U kunt zich een kind voorstellen die probeert om iemand zijn hand vast te houden. Er is een groot verschil tussen dat en een volwassene die de hand van het kind vast houdt. De volwassene is in dit geval Jezus Christus en Hij faalt niet. Hij laat ons niet per ongeluk gaan en Hij laat ons ook zeker niet moedwillig gaan.

We begonnen dit hoofdstuk met te lezen dat we niet gescheiden kunnen worden. Niets is in staat om ons te scheiden. Het is onmogelijk om ons te scheiden van de liefde van God welke is IN Jezus Christus onze Heer.

Laten we weer beginnen met Rom.9:11:

“Want als de kinderen nog niet geboren waren, noch iets goeds of kwaads gedaan hadden, opdat het voornemen Gods, dat naar de verkiezing is, vast bleve, niet uit de werken, maar uit den Roepende;

Hier is dus een onderscheid tussen werken en de roeping van God. Laten we verder gaan met Rom.9:12 en 13:

“12 Zo werd tot haar gezegd: De meerdere zal den mindere dienen.

“13 Gelijk geschreven is: Jakob heb Ik liefgehad, en Ezau heb Ik gehaat.

Laten we kijken waar God dit heeft gezegd:

“Gen.25:23:En de HEERE zeide tot haar: Twee volken zijn in uw buik, en twee natien zullen zich uit uw ingewand van een scheiden; en het ene volk zal sterker zijn dan het andere volk; en de meerdere zal den mindere dienen”.

Dat was in die tijd niet gebruikelijk. De eerstgeborene kreeg alle rechten en voorrechten. Maar hier lezen we dat: *“en de meerdere (oudste) zal den mindere (jongste) dienen”.*

De King James Bible is duidelijker:

*“Gen.25:23: And the LORD said unto her, Two nations are in thy womb, and two manner of people shall be separated from thy bowels; and the one people shall be stronger than the other people; and the **elder** shall serve the **younger**.*

God had voorkennis van de keuze die ieder van de tweeling later in zijn leven zou maken.

Kijk drie hoofdstukken later in Genesis 28 de verzen 1; 8 en 9:

*“1 En Izak riep Jakob, en zegende hem; en gebod hem, en zeide tot hem: Neem **GEEN** vrouw van de dochteren van Kanaan.*

Dat was de eis van Izak aan zijn zoon. Daarna lezen we van Gen.28 de verzen 8 en 9:

*“8 En dat Ezau zag, dat de dochteren van Kanaan **KWAAD WAREN** in de ogen van Izak, zijn vader;*

“9 Zo ging Ezau tot Ismael, en nam zich tot een vrouw boven zijn vrouwen, Mahalath, de dochter van Ismael, den zoon van Abraham, de zuster van Nebajoth.

Ezau vermengde zich aldus met de Arabieren, met de Ismaëlieten en dat was huwen buiten de familie hetgeen niet werd toegestaan door Izak.

In Rom.9 vers 6 tot en met vers 21 is het Gods keuze betreffende twee mensen, Jacob en Ezau. God koos ervoor dat de oudste (Ezau) de jongere (Jacob) zou dienen.

Door het lezen en geloven van de woorden Gods op deze plaats in de Bijbel kunnen we er zeker van zijn dat het voorgaande niet van toepassing is op **ALLE** mensen.

Er zijn bepaalde groepen, zoals de calvinisten, die proberen er aanspraak op te maken dat het van toepassing is op **ALLE** mensen. Ze beweren dat God tevoren de keuze heeft gemaakt of iemand al dan niet wordt gered.

Een eerlijke lezing van deze verzen laat ons zien dat de Bijbel dit niet zegt over “verlossing” of “gered worden”. Het zegt niets over “alle mensen”. Deze verzen spreken slechts over twee mensen. God kiest **GEEN** mensen om naar de hemel te gaan en Hij kiest ook geen mensen om naar de hel te gaan. God heeft **voorkennis** van degenen die er voor kiezen om te geloven en van degenen die er voor kiezen om **NIET** te geloven.

Er is dus een groot verschil. **HIJ GEEFT ONS DE KEUS**. Ofschoon Hij alvorens weet welke keuze wij gaan maken.

We gaan nu verder met Rom.9 de verzen 14, 15 en 16:

“14 Wat zullen wij dan zeggen? Is er onrechtvaardigheid bij God? Dat zij verre.

“15 Want Hij zegt tot Mozes: Ik zal Mij ontfermen, diens Ik Mij ontferm, en zal barmhartig zijn, dien Ik barmhartig ben.

*“16 Zo is het dan **NIET** desgenen, die wil, **NOCH** desgenen, die loopt, maar des ontfermenden Gods.*

Laten we nu twee hoofdstukken verder zien naar Rom.11 vers 32. Denk aan wie het is over wie God zich ontfermt. Dit deel zal ons dat laten zien.

“Rom.11:32: Want God heeft hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn”.

Dus zegt Rom.9:16 zegt

“Zo is het dan NIET desgenen, die wil, NOCH desgenen, die loopt, maar des ontfermenden Gods”.

In Rom.9:15 zegt God tegen Mozes:

“Want Hij zegt tot Mozes: Ik zal Mij ontfermen, diens Ik Mij ontferm, en zal barmhartig zijn, dien Ik barmhartig ben.

We zijn allen besloten onder de ongehoorzaamheid, opdat Hij allen barmhartig zou zijn. Laten we dankbaar zijn dat de rechtvaardigheid van God beschikbaar is voor ALLE mensen. Het is echter alleen beschikbaar volgens Rom.3:22:

“.....tot allen, en over allen, die geloven;.....”.

Rom.9 de verzen 17 en 18:

“17 Want de Schrift zegt tot Farao: Tot ditzelve heb Ik u verwekt, opdat Ik in u Mijn kracht bewijzen zou, en opdat Mijn Naam verkondigd worde op de ganse aarde.

“18 Zo ontfermt Hij Zich dan, diens Hij wil, en verhardt, dien Hij wil.

Er wordt dus gezegd dat Hij sommigen verhard. Maar denk er aan dat God voorkennis heeft van het feit welke keuzes wij gaan maken.

Laat ons onderzoeken wat hier eigenlijk gebeurt. Farao wordt genoemd. Wat gebeurde er in zijn geval? Kijk in Exodus 5, te beginnen met vers 2 en 4. We gaan door een aantal verzen om enige hoogtepunten te bezien betreffende hetgeen hier plaats vindt.

“Ex.5:2: Maar Farao zeide: Wie is de HEERE, Wiens stem ik gehoorzamen zou, om Israel te laten trekken? Ik ken den HEERE NIET, en ik zal ook Israel niet laten trekken”.

“Ex.5:4: Toen zeide de koning van Egypte tot hen: Gij, Mozes en Aaron! waarom trekt gij het volk af van hun werken? Gaat heen tot uw lasten”.

Hij verharde zijn standpunt aangaande hen. Hij wilde niet dat Mozes de mensen op het idee zou brengen dat ze konden vertrekken.

Exodus 5:6 en 7:

“6 Daarom beval Farao, ten zelfden dage, aan de aandrijvers onder het volk, en deszelfs ambtlieden, zeggende:

“7 Gij zult voortaan aan deze lieden geen stro meer geven, tot het maken der tichelstenen, als gisteren en eergisteren; laat hen zelven heengaan, en stro voor zichzelf verzamelen.

Farao droeg het volk dus aanvullende taken op. Farao was zijn hart aan het verharden en maakte het nog moeilijker voor de kinderen Israëls.

Exodes 5:8, 9 en 10:

“8 En het getal der tichelstenen, die zij gisteren en eergisteren gemaakt hebben, zult gij hun opleggen; gij zult daarvan niet verminderen; want zij gaan ledig; daarom roepen zij, zeggende: Laat ons gaan, laat ons onzen God offeren!

In die tijd waren zij slaven. Ze wilde vertrekken om aan God te offeren. Maar Farao zei: NEE Als jullie tijd hebben om te offeren dan maak vanaf nu maar meer stenen en haal ook zelf het benodigde stro maar bijeen. Hij maakte het veel moeilijker voor hen. Farao verharde zijn hart.

“9 Men verzware den dienst over deze mannen, dat zij daaraan te doen hebben, en zich niet vergapen aan leugenachtige woorden.

“10 Toen gingen de aandrijvers des volks uit, en deszelfs ambtlieden, en spraken tot het volk, zeggende: Zo zegt Farao: Ik zal ulieden geen stro geven.

Laat ons nu naar Exodes 5:18 gaan:

“Zo gaat nu heen, arbeidt; doch stro zal u niet gegeven worden; evenwel zult gij het getal der tichelstenen leveren”.

Met andere woorden, produceer dezelfde hoeveelheid tichelstenen. We zien hier dus een patroon van het hart van Farao, NIET bezwijkende voor de wil van God.

Zie vervolgens naar Ex.7:13 en 14 om te zien wanneer God het hart van Farao verharde:

“13 Doch Farao's hart verstokte, zodat hij naar hen niet hoorde, gelijk de HEERE gesproken had.

“14 Toen zeide de HEERE tot Mozes: Farao's hart is zwaar; hij weigert het volk te laten trekken.

Farao verharde zijn hart tegen God. En daarna verharde God het hart van Farao. Nadat Farao zijn weg in dezen had gekozen, koos God er voor om hem daarin te verharden. Na dit punt kon Farao niet meer omkeren.

Het is vergelijkbaar met 2Thessalonicenzen 2 vers 9 tot en met 12 waar degenen, die het evangelie der genade verwierpen, de opname gaan missen; en in de verdrukking zend God hun een sterke betovering waardoor ze NIET langer de keuze hebben om in God te geloven. Op dat punt zijn ze veroordeeld maar ze leven nog steeds.

Laten we nu verder gaan met Rom.9: de verzen 19 tot en met 21:

“19 Gij zult dan tot mij zeggen: Wat klaagt Hij dan nog? Want wie heeft Zijn wil wederstaan?

Met andere woorden, wie kan, als God hen koos, dat weerstaan? Maar, Hij koos hen tengevolge van Zijn VOORKENNIS.

“20 Maar toch, o mens, wie zijt gij, die tegen God antwoordt? Zal ook het maaksel tot den genen, die het gemaakt heeft, zeggen: Waarom hebt gij mij alzo gemaakt?”

*“21 Of heeft de pottenbakker geen macht over het leem, om uit denzelfden klomp te maken, het **ene** vat ter ere, en het **andere** ter onere?”*

In Rom.9:22 begint Paulus te leren over “vaten des toorns” (meervoud) en “vaten der barmhartigheid” (meervoud) in plaats van “één vat ter ere” en “één vat ter onere” waarover hij sprak in Rom.9:6 tot en met 21.

ZIET U HIER DE VERSCHUIVING VAN OBJECTEN?

Mis dit niet want anders kunt u hetgeen God over Jacob en Ezaü zegt verwarren met wat God zegt over Zijn voorkennis van wie gaan gelovigen en wie niet gaan geloven en dat begint hier in Rom.9:22:

“22: En of God, willende Zijn toorn bewijzen,.....”.

God vertoont Zijn genade en Zijn liefde NU. Maar er zal een tijd komen dat Hij Zijn toorn zal tonen.

“22 En of God, willende Zijn toorn bewijzen en Zijn macht bekend maken, met vele lankmoedigheid verdragen heeft de vaten des toorns, tot het verderf toebereid;

Ik geloof dat “*de vaten des toorns, tot het verderf toebereid*” al degenen zijn waarvan God voorkennis heeft die het evangelie tot redding NIET geloven.

Ik geloof dat dezen, “*de vaten des toorns, tot het verderf toebereid*”, bestaat uit degenen die de opname van het lichaam van Christus hebben gemist.

Ze zijn nog toekomstig als hij dat schrijft. Ik geloof dat Hij hier iets aan Paulus openbaart dat niet eerder is geopenbaard.

Ze zullen dan in de verdrukking zijn, in de toorn van Openbaring 6:17:

“Want de grote dag Zijns toorns is gekomen, en wie kan bestaan?”.

Ze worden “*tot het verderf toebereid*”, NIET vanwege hun geboorte maar naar de voorkennis van God betreffende hun keus om het evangelie ter redding NIET te geloven. Ik geloof dat ze vaten des toorns worden, tot het verderf toebereid, zoals dat staat in 2 Thessalonicenzen 2. Dat is de passage waarover ik heb gesproken.

Laat ons kijken naar 2Thess. 2:7 tot en met 12:

“7 Want de verborgenheid der ongerechtigheid wordt alrede gewrocht; alleenlijk, Die hem nu wederhoudt, Die zal hem wederhouden, totdat hij uit het midden zal weggedaan worden.

Ik geloof dat hier wordt gesproken over de gemeente, het lichaam van Christus dat hier nog steeds op de aarde is totdat het (het lichaam van Christus) wordt weggenomen.

“8 En alsdan zal de ongerechte geopenbaard worden, denwelken de Heere verdoen zal door den Geest Zijns monds, en te niet maken door de verschijning Zijner toekomst;

“9 Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen;

Vandaag de dag spreken tekenen en wonderen der leugen voor zichzelf.

*“10 En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij **de liefde der waarheid** niet aangenomen hebben, om **zalig** te worden.*

“11 En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven;

“12 Opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben (verleden tijd), maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.

En soms bestaat die ongerechtigheid uit religieuze ongerechtigheid, RELIGIE!

De vaten die dus “tot het verderf toebereid” zijn hadden hier in ook hun keuze. Ze kozen er voor om de WAARHEID, toen het voor hen beschikbaar was, niet te geloven. En daarna werd hun een kracht der dwaling gezonden zodat ze DE LEUGEN zouden geloven.

Laten we terug gaan naar Rom.9:23 en 24:

“23 En opdat Hij zou bekend maken den rijkdom Zijner heerlijkheid over de vaten der barmhartigheid, die Hij te voren bereid heeft tot heerlijkheid?

De vaten der barmhartigheid sluiten ook degenen in van Rom.8:29, God heeft voorkennis van hen die het evangelie ter redding zullen gaan geloven. Zij zijn degenen die God te voren verordineerd heeft om gelijkvormig te worden aan het beeld Zijns Zoon.

God heeft voorkennis van hun keuze, dan verordineert Hij hen.

Dan roept Hij hen,

Dan rechtvaardigt Hij hen,

Dan verheerlijkt Hij hen zoals dat staat in Rom.9:23:

“En opdat Hij zou bekend maken den rijkdom Zijner heerlijkheid over de vaten der barmhartigheid, die Hij te voren bereid heeft tot heerlijkheid?.

Bedenk dat in dit gedeelte Paulus nog steeds spreekt, over Israël, tegen hen die te Rome zijn, en hoe Israël past in de PROFETISCHE SCHRIFTEN.

Ten tijde dat Paulus deze brief aan de Romeinen schreef had Israël zijn Messias reeds verworpen en de Heilige Geest gelasterd, en dat was de onvergeeflijke zonde.

Paulus zegt, dat, hoewel het lichaam van Christus een andere roeping heeft dan de roeping van Israël, beiden GEROEPEN werden.

“Rom.9:24: Welke Hij ook geroepen heeft, namelijk ons, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen.

EINDE VAN DEEL 2 VAN DE 3.
BEGIN VAN DEEL 3 VAN DE 3.

Met betrekking tot Rom.9:24:

Israël werd door God geroepen om te GELOVEN dat Jezus de opgestane Messias is, de Zoon van God. Sommigen van Israël, die door God werden geroepen, accepteerden de roep van God om te geloven. De kleine kudde van Israël, het Israël Gods, ZIJN de nakomelingen van Jacob, EN Israël zegent de Heidenen die de roeping van God hadden aangenomen om te GELOVEN dat Jezus de opgewekte Messias is, de Zoon van God.

In Rom.11:7 gaat het over “de anderen” die verhard zijn geworden, dat waren die nakomelingen van Jacob, welke, in Rom.9:31:

“.....*de wet der rechtvaardigheid zocht(ten), (zijn).....*”.

“.....*tot de wet der rechtvaardigheid niet gekomen*”.

Omdat in Rom.9:32 en 33 staat:

“32*Omdat zij die zochten **niet uit het geloof**, maar als uit de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan den steen des aanstoots;*

9:33 Gelijk geschreven is: Ziet, Ik leg in Sion een steen des aanstoots, en een rots der ergernis; en een iegelijk, die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

Zoals u, door het lezen van Handelingen 7, 8 en 9, weet heeft Saulus van Tarsen de roeping van God, dat Jezus de opgestane Messias van Israël is, NIET aanvaard. Saulus behoorde niet tot de kleine kudde van gelovig Israël. Maar Saulus behoorde tot het gehele volk Israël en dat volk bestond uit gelovigen en ongelovigen en allen werden door God geroepen om te geloven dat Jezus de opgestane Messias was van Israël.

Hier, in Rom.9:24:

““Rom.9:24: *Welke Hij ook geroepen heeft, **namelijk ons**, niet alleen uit de Joden, maar ook uit de heidenen.*

was Saulus deel van de “NAMELIJK ONS” die door God werden geroepen om te geloven.

Sommigen geloofden en anderen geloofden NIET. Degenen die NIET geloofden werden toegerust voor het verderf, en ze verhardden zich volgens Hand.28:25 tot en met 28, de Lo-ammi, de terzijde stelling van Israël.

Zie op een andere plaats, namelijk in Hosea 1:9: dat er vanaf dat moment werd geprofeteerd over de toekomst, dat er een tijd zou komen dat Israël genoemd zou worden “gijlieden zijt Mijn volk niet”. Toen zei God: “*Noem zijn naam Lo-ammi; want gijlieden zijt Mijn volk niet, zo zal Ik ook de uwe niet zijn*”.

En dat is de huidige situatie van Israël. Er wordt gezegd dat ze niet langer Israël zijn. Ze worden nu verondersteld Heidenen te zijn.

Hosea 2:23 profeteert dat, LATER in de geschiedenis van Israël:

“... Ik zal ze Mij op de aarde zaaien, en zal Mij ontfermen over Lo-ruchama; en Ik zal zeggen tot Lo-ammi: Gij ZIJT MIJN VOLK; en dat zal zeggen: O, MIJN GOD!”

Zie vervolgens wat Paulus hier over zegt in Rom.9:25:

“Gelijk Hij ook in Hosea zegt: Ik zal hetgeen Mijn volk niet was, MIJN VOLK noemen, en die niet bemind was, Mijn beminde”.

Dit gaat over de periode dat ze, nadat ze terzijde waren gesteld en nadat de huidige tijd waar wij ons in bevinden is geëindigd, weer bijeen vergaderd zullen worden. Ze zijn NIET ZIJN VOLK op dit moment, maar God zal, in de toekomst, hen noemen “MIJN VOLK”. Dat zal zijn na de opname van de gemeente, het lichaam van Christus, wanneer Israël weer een eerste plaats zal innemen in de voorhoede van de acties van God en de wijze waarop Hij zal omgaan met de mensen in de wereld in die tijd.

Zoals Rom.9:25 harmonieert met Hosea 2:23 zo komt Rom.9:26 overeen met Hosea 1:10:

“Nochtans zal het getal der kinderen Israels zijn als het zand der zee, dat niet gemeten noch geteld kan worden; en het zal geschieden dat ter plaatse, waar tot hen gezegd zal zijn: Gijlieden zijt Mijn volk niet; tot hen gezegd zal worden: Gij zijt kinderen des levenden Gods”.

En Paulus zegt in Rom.9:26:

*“En het zal zijn, in de plaats, waar tot hen gezegd was: Gijlieden zijt Mijn volk niet, aldaar zullen zij **kinderen des levenden Gods** genaamd worden”.*

Hosea is een klein boek met daarin de lijn van de toekomstige gebeurtenissen van Israël.

Hosea is profetie en het gaat over hetgeen verteld wordt over het plan van God. Wat niet is verteld over het plan van God is geopenbaard door Christus, maar dat is veel later geopenbaard en het is NIET geopenbaard door Christus toen Hij hier op aarde was. Het is eerst door Christus geopenbaard NA Zijn kruisiging, opstanding, verschijningen, en hemelvaart. Het is alleen door Christus geopenbaard aan Paulus.

Het is dus nadat Israël terzijde is gesteld dat ze weer bijeen vergaderd zullen worden; en als we verder gaan met deze studie zullen we de plaats vinden waar ze terzijde zijn gesteld. De tijd dat ze terzijde zijn gesteld is gedocumenteerd in de Bijbel.

U kunt, door de volgorde van de profetische gebeurtenissen te volgen, de bijeen vergadering van Israël vinden.

Laat ons naar Rom.9:27 gaan, Paulus citeert Jesaja betreffende Israël, en zegt:

*“En Jesaja roept over Israel: Al ware het getal der kinderen Israels gelijk het zand der zee, zo zal het **overblijfsel** behouden worden”.*

Ik bedoel niet iemand te beledigen aangaande het verschil tussen Israël en het lichaam van Christus. Blijf bij ons en tracht elke vooringenomenheid te negeren die u mogelijkwijs heeft over Israël en het lichaam van Christus, totdat we zien wat de Schrift werkelijk zegt.

Ik weet van mezelf dat ik hierover lange tijd een verkeerde vooringenomenheid had en ik moest de Schrift opnieuw bestuderen, zonder die vooringenomenheid, voor ik in staat was om te zien wat de Bijbelse waarheid is die door de Schrift wordt gepresenteerd.

Laat ons lezen vanaf het midden van Rom.9:27:

*“.....Al ware het getal der kinderen Israels gelijk het zand der zee, zo zal **het overblijfsel** behouden worden”.*

Paulus zegt hier dus dat er in de toekomst veel Israëlieten zullen zijn, de fysieke nakomelingen van Abraham, Izak en Jacob. Maar slechts een klein deel van hen, een overblijfsel, zal het Israël Gods zijn, dat is dat deel van Israël die God geloven.

Rom.9:28 en 29 zeggen:

*“28 Want Hij voleindt een zaak en snijdt ze af in rechtvaardigheid; want de Heere zal een afgesneden zaak doen op de aarde.
(Zie Jesaja 28:vers 21 en 22).*

“29 En gelijk Jesaja te voren gezegd heeft: Indien de Heere Sebaoth ons geen zaad had overgelaten, zo waren wij als Sodom geworden, en Gomorra gelijk gemaakt geweest.

Sodom en Gomorra werden vernietigd!

In Rom.9: vers 27 tot en met 29 zien we het overblijfsel van het profetische Israël, de weinigen die geloven. Zij zijn het die het evangelie van het koninkrijk geloven dat door de jaren heen aan hen is beloofd, beginnende bij Exodus 19 vers 5 tot en met vers 8.

Laten we nu vooruit zien naar het laatste deel van deze derde versterker. Hiervoor kijken we naar Rom.9:30 tot en met 33.

Paulus begint met het vergelijken van de Griekse Heidenen die in de synagogen samenkwamen met de Israëlieten

Toen ze Paulus zijn evangelie hoorden prediken, het evangelie van Christus, geloofden ze dat en werden deel van het lichaam van Christus, en Paulus begint ze te vergelijken met Israël.

“Rom.9:31:Israel,, is tot de wet der rechtvaardigheid niet gekomen”.

Alvorens we naar Rom.9:30 gaan kijken we eerst wat Paulus predikte in de synagogen in Hand.13:38 en 39.

“38 Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen.....

Hier wordt gesproken over Jezus. Jezus is in de voorgaande verzen omschreven met betrekking tot zijn dood, begrafenis en opstanding. Hij zegt:

*....dat door Dezen u **vergeving** der zonden verkondigd wordt”.*

Paulus predikt niet alleen vergeving der zonden op een toekomstig moment als Christus terug komt. Maar hij predikt over NU, VERGEVING der zonden op het moment dat u gelooft.

*“39 En dat van **alles**, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen **een iegelijk**, die gelooft, gerechtvaardigd **wordt**.*

De King James vertaling is duidelijker:

*39: And by him **all** that believe **are** justified from **all** things, ”..*

Dat staat in de tegenwoordige tijd in de King James Bible!

ZIJN gerechtvaardigd **van ALLE** dingen.

Niet alleen van de dingen uit het verleden, maar van ALLES, **waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden** door de wet van Mozes.

Daar is de vergelijking, 2 manieren om gerechtvaardigd te worden.

“Acts 13:39: And by him all that believe are justified from all things, from which ye could not be justified by the law of Moses.

Vóór de openbaring, van Christus aan Paulus, was de wet van Mozes alles wat beschikbaar was.

We willen nu afsluiten met de laatste vier verzen van Rom.9, de verzen 30 tot en met 33.

*“30 Wat zullen wij dan zeggen? Dat de heidenen, die de rechtvaardigheid **niet** zochten, de rechtvaardigheid verkregen hebben, doch de rechtvaardigheid, die uit het geloof is.*

Bedenk dat Paulus voorbij het punt is dat hij alleen tot Israël spreekt. Hij vergelijkt diegenen van ons die de rechtvaardigheid van God hebben verkregen uit geloof, zoals Paulus dat beschrijft in Rom.3:21 en 22, met Israël.

Wat zullen wij dan zeggen? Dat de Heidenen die de rechtvaardigheid **niet** zochten...”.

Dat was in het verleden, het “eertijds”, de rechtvaardigheid verkregen hebben, de rechtvaardigheid die uit het geloof is.

*“31 Maar Israel, die de wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet der rechtvaardigheid **niet** gekomen.*

Met andere woorden, hoe nauwkeurig u ook tracht al de voorschriften in de wet van Mozes te volgen, u kunt het niet. U komt niet toe tot de wet der rechtvaardigheid. U faalt iedere keer weer.

“32 Waarom? Omdat zij die zochten niet uit het geloof, maar als uit de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan den steen des aanstoots;

“33 Gelijk geschreven is: Ziet, Ik leg in Sion een steen des aanstoots, en een rots der ergernis; en een iegelijk, die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

Die steen des aanstoots is dus iemand om in te geloven. Het is Jezus Christus. En dat was toen Israël struikelde, toen ze hun Messias kruisigden. Dat is hetgeen Israël in het verleden, “eertijds”, is overkomen. Dat is nogal wat, Israël in de verleden tijd, in het “eertijds”.

Vervolgens gaan we naar hoofdstuk 10, het midden van de drie hoofdstukken (8-9-10), in deze derde sectie van de 3 versterkers. We zien Paulus spreken over Israël, op dat moment dat hij schreef.

In Hoofdstuk 11 zien we meer over hoe Israël werd afgesneden, vermindert en dan terzijde gesteld om in hun toekomst weer bijeen te worden vergaderd.

Feitelijk is hun toekomst en hoop nu in het komen tot Christus, zoals we dat allemaal doen en wel door het evangelie van Christus, het evangelie dat wordt gepresenteerd door Paulus en aan Paulus is geopenbaard, het evangelie waardoor hij werd gered op de weg naar Damascus, en dat evangelie presenteert hij aan ons in 1Kor.15:1 tot en met 4.

“1 Voorts, broeders, ik maak u bekend het Evangelie, dat ik u verkondigd heb, hetwelk gij ook aangenomen hebt, in hetwelk gij ook staat;

*“2 Door hetwelk **gij ook zalig wordt**,.....*

Hij vertelt ze dus hoe ze door dat evangelie gered kunnen worden.

.....indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt”.

Geloof dus niet tevergeefs door hetgeen Paulus predikte te veranderen. Vermeng niet hetgeen Paulus predikt met een ander evangelie dat Petrus en de anderen predikten aan Israël. Door al zijn 13 brieven predikt Paulus dat u wordt gered uit Gods genade, door het geloof, NIET door werken.

In eerste instantie hoort iemand het woord der waarheid, het evangelie uwer zaligheid, om vervolgens zijn vertrouwen in Christus te stellen om hem te redden zoals Hij heeft gezegd dat Hij zou doen, hij wordt dan onmiddellijk verzegeld met de Heilige Geest. (Ef.1:13).

“3 Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb,.....

Paulus vertelt hoe hij Christus heeft ontvangen.

.....dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

“4 En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Dat is dus Gods geschreven woord hoe iemand gered kan worden.

Geloof dat Christus is gestorven voor uw zonden en is opgestaan voor uw rechtvaardigmaking. Amen! Zo eenvoudig is het. Als u er iets aan toevoegt dan wordt het verontreinigd.

Rom.4:5 zegt:

“Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.

Dat sluit werken, om gered te worden, volkomen uit.

Deel 6: Romeinen 10: 8-17.

Belijden van de Naam – het aanroepen van de Naam.

Het woord: “GELOOF”

We willen zien wie het zijn die de Heere Jezus belijden, die den Naam des Heeren aanroepen.

Voordat we in de Schrift gaan kijken wil ik zeggen dat Paulus aan verschillende mensen schrijft in zijn brief aan de Romeinen. En als hij verder gaat met de brief specificeert hij over welk type persoon het gaat om vervolgens zijn opmerkingen daar aan te richten. Maar in Rom.1:7 adresseert Paulus de gehele brief aan *“Allen, die te Rome zijn”*.

Dat is dus aan een grote verscheidenheid van mensen.

Hij vertelt de mensen van hun **noodzaak tot redding**, dan vertelt hij hen over de door God getroffen voorziening voor hun redding. Hij vertelt de mensen dat ze **een godvruchtig leven moeten leiden** en vertelt hun welke voorzienigheid God daarvoor heeft getroffen. En vervolgens komt Paulus aan bij de hoofdstukken negen, tien en elf en vertelt hen **wat er met Israël is gebeurd**, en, **waarom God niet meer door Israël heen werkt**.

Laat ons beginnen om het gehele beeld voor ogen te krijgen. We gaan Rom.9:30 tot en met Rom.10:17 lezen.

“Rom.9:30-33: 30 Wat zullen wij dan zeggen? Dat de heidenen, die de rechtvaardigheid niet zochten, de rechtvaardigheid verkregen hebben, doch de rechtvaardigheid, die uit het geloof is.

31 Maar Israel, die de wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet der rechtvaardigheid niet gekomen.

32 Waarom? Omdat zij die zochten niet uit het geloof,

Heeft u dat gezien: “Omdat zij die zochten niet uit het geloof”. (GELOOF!!!!!!).

maar als uit de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan den steen des aanstoots; 33 Gelijk geschreven is: Ziet, Ik leg in Sion een steen des aanstoots, en een rots der ergernis; en een iegelijk, die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

“Rom.10:1-17: 1 Broeders, de toegenegenheid mijns harten, en het gebed, dat ik tot God voor Israel doe, is tot hun zaligheid.

2 Want ik geef hun getuigenis, dat zij een ijver tot God hebben, maar niet met verstand.

3 Want alzo zij de rechtvaardigheid Gods niet kennen, en hun eigen gerechtigheid zoeken op te richten, zo zijn zij der rechtvaardigheid Gods niet onderworpen.

4 Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft.

5 Want Mozes beschrijft de rechtvaardigheid, die uit de wet is, zeggende: De mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

6 Maar de rechtvaardigheid, die uit het geloof is, spreekt aldus:

ZEG NIET

Zeg niet in uw hart: Wie zal in den hemel opklimmen? Hetzelve is Christus van boven afbrengen.

7 Of, wie zal in den afgrond nederdalen? Hetzelve is Christus uit de doden opbrengen.

MAAR WAT ZEGT ZIJ?

8 Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord des GELOOFS, hetwelk wij prediken.

Denk aan **Rom.9:31-32:**

31 Maar Israel, die de wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet der rechtvaardigheid niet gekomen.

32 Waarom? Omdat zij die zochten niet uit het geloof, maar als uit de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan den steen des aanstoots”.

Dat komt overeen met:

“Rom.10:6: Maar de rechtvaardigheid, die uit het geloof is, spreekt aldus:

Zie Rom.10:9-10 wat voor geloof het was dat Israël ontbrak en nodig had.

“**Rom.10:9** Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden.

10 Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den mond belijdt men ter zaligheid.

11 Want de Schrift zegt: Een iegelijk, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden.

12 Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.

13 Want een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden.

14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt?

15 En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen!

16 Doch zij zijn niet allen het Evangelie gehoorzaam geweest; want Jesaja zegt: Heere, wie heeft onze prediking geloofd?

17 Zo is dan het geloof uit het gehoor, en het gehoor door het Woord Gods,

We gaan kijken naar het middelste hoofdstuk van deze sectie, hoofdstuk 10. We gaan kijken naar Rom.10:5 en 8 tot en met 13. We beginnen met vers 5:

“Rom.10:5: Want Mozes beschrijft de rechtvaardigheid, die uit de wet is, zeggende: De mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

“Rom.10:8: Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. (Welk woord?) Dit is het Woord des GELOOFS, (GELOOF) hetwelk wij prediken.

Oké, geloof is niet het evangelie. Als hij daar spreekt over “het Woord des geloofs” zegt hij niet: “het woord van het evangelie” en hij spreekt NIET over “het evangelie des geloofs”, maar hij spreekt over het woord “GELOOF”.

Wie ontbrak het geloof?

Evenals Jezus Christus heeft gedaan terwijl Hij op aarde was identificeert Paulus de tekortkoming van Israël als geen GELOOF hebbende ondanks het houden van de wet. Ze hadden niet het geloof dat God van hen wilde. God wilde in eerste instantie hun geloof en de werken als resultaat van dat geloof.

Zie naar Johannes 5 de verzen 43 tot en met 47 waar Jezus spreekt:

“Joh.5:43-47: 43 Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen.

44 Hoe kunt gij geloven, gij, die eer van elkander neemt, en de eer, die van God alleen is, niet zoekt?

45 Meent niet, dat Ik u verklagen zal bij den Vader; die u verklaagt, is Mozes, op welken gij gehoopt hebt.

46 Want indien gij Mozes geloofdet, zo zoudt gij Mij geloven; want hij heeft van Mij geschreven.

47 Maar zo gij zijn Schriften niet gelooft, hoe zult gij Mij woorden geloven?

Dus al vroeg in de bediening van Christus identificeert Hij het gebrek aan geloof in Israël en moedigt de mensen aan om te geloven, en enigen doen dat.

Zie, een weinig later, in Matth.23:23 - 28.

“Matth.23:23-28: 23 Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want gij vertient de munte, en de dille, en den komijn, en gij laat na het zwaarste der wet, namelijk het oordeel, en de barmhartigheid, en het geloof. (Daar heeft u het: “GELOOF) Deze dingen moest men doen, en de andere niet nalaten.

(Met andere woorden: probeer geen dingen aan de kant te zetten want het is allemaal onderdeel van dezelfde Wet waarmee ze hadden ingestemd).

24 Gij blinde leidslieden, die de mug uitzigt, en den kemel doorzwelgt.

25 Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want gij reinigt het buitenste des drinkbekers, en des schotels, maar van binnen zijn zij vol van roof en onmatigheid.

26 Gij blinde Farizeer, reinig eerst wat binnen in den drinkbeker en den schotel is, opdat ook het buitenste derzelve rein worde.

27 Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want gij zijt den witgepleisterden graven gelijk, die van buiten wel schoon schijnen, maar van binnen zijn zij vol doodsbeenderen en alle onreinigheid.

28 Alzo ook schijnt gij wel den mensen van buiten rechtvaardig, maar van binnen zijt gij vol geveinsdheid en ongerechtigheid.

Gedenk dat ongerechtigheid religieuze afgodendienst is. Het gaat van God vandaan. Het is niet zozeer het idee van liegen, lust of dergelijke dingen.

Het is gewetensvol ingaan tegen wat God zegt. Het is in wezen afgoderij.

We zien waar het Israël aan ontbrak. Het was het woord van GELOOF.

Laten we verder gaan door opnieuw te beginnen met Rom.10:8-10:

“8 Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken.

*“9 Namelijk, indien **gij**.....*

(Israël is de “GIJ” waarover hier wordt gesproken. Paulus vertelt welk goed nieuws Israël niet wil geloven).

.....met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart gelooven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden.

“10 Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den mond belijdt men ter zaligheid.

Dit is specifiek “GELOOF” en “WERK” dat Israël miste en nodig had.

Rom.10:11-14:

“11 Want de Schrift zegt:.....

(Paulus citeert uit het Oude Testament hetwelk aan Israël is gericht).

.....Een iegelijk, die in Hem geloofd, die zal niet beschaamd worden.

(Met andere woorden, God zal de Israëlieten niet teleurstellen die op Hem vertrouwen).

“12 Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.

“13 Want een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden.

Paulus predikt hier geen redding aan Israël. Denk aan Rom.9:31-32:

“31 Maar Israel, die de wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet der rechtvaardigheid niet gekomen.

“32 Waarom? Omdat zij die zochten niet uit het geloof, maar als uit de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan den steen des aanstoots;

Dus: *“Want een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden”* dit is niet Paulus die redding predikt aan Israël of aan iemand in deze verzen. Het is Paulus die aan “allen die te Rome zijn” informatie geeft over:

(1)--Redding (Rom.1 – 5:11).

(2)--Godvruchtig leven (Rom.5:12 - 8:39).

En hier:

(3)--Hetgeen met Israël is gebeurd. (Rom.9:11 – 11:36).

Om aan “allen die te Rome zijn” te laten zien wat met Israël is gebeurd, Paulus citeert JOËL die tot Israël predikte om uiteindelijk geloof te hebben om de NAAM des Heeren aan te roepen

Hier kunt u dat zien: Joël 2:32:

“En het zal geschieden, al wie den Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden; want op den berg Sions en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de HEERE gezegd heeft; en dat, bij de overgeblevenen, die de HEERE zal roepen.

Rom.10:14: Hoe zullen zij (het gaat weer over Israël) dan Hem aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt?

“al wie den Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden” maar, volgens Joël 2:28-32 wordt dat toegepast in de laatste dagen.

Israël is dus niet in staat om te roepen als ze niet in Hem hebben geloofd en ze kunnen niet in iets geloven dat ze niet hebben gehoord om te geloven. Hoe zullen ze horen zonder een prediker. En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt?

Het is dus begrensd tot hen, die de naam van de Heer aanroepen, tot wie het evangelie is gepredikt.

Afhankelijk van het evangelie dat ze horen en geloven zijn ze deel van die groep gelovigen. Of het zijn degenen die wachten om gered te worden als Christus terug komt op aarde, dat zijn degenen die onder het programma van Israël vallen en het evangelie der besnijdenis horen.

OF:

Degenen die, op het moment dat ze geloven, nu gered worden, degenen die het evangelie ter zaligheid geloven dat Paulus predikt.

NIET ONS EVANGELIE

Merk op dat deze passage niets zegt over het feit dat “Christus voor onze zonden is gestorven”. Of dat Christus is opgestaan voor onze rechtvaardigmaking. We spreken dus niet over het “evangelie van Christus” hetwelks is het evangelie onzer zaligheid.

Laten we in de Schrift kijken om een evangelie te vinden dat met deze condities overeen komt. We proberen of deze bepaalde kwalificaties, in Romeinen 10 de verzen 9 en 10, ergens mee overeenkomen, ten eerste:

--belijden met hun mond, hetgeen een fysieke actie is.

--ten tweede: geloven met het hart dat God Jezus Christus heeft opgewekt.

Als we nu gaan kijken in Rom.1:1 tot en met 4 DAN ZIEN WE DE OVEREENKOMST.

“Rom.1:1-4: 1 Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

“2 (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

(Dit is dus informatie uit het Oude Testament waarover hier wordt gesproken, het evangelie van God. Het was NIET hetgeen dat VERBORGEN was gehouden).

“3 Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

“4 Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen Heere:

Het evangelie van God bestaat dus uit **geloven** dat bewezen is dat Jezus de **opgestane** en **geprofeteerde** Christus is.

Er ziet hier geen enkele belofte in aangaande redding of gered worden.

Als we dus Rom.10 vers 9 en 10 vergelijken met Rom.1 vers 1 tot en met 4: “*met uw mond zult belijden den Heere Jezus”* (in Rom.10) dan komt “*Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God*” (in Rom.1), daarmee overeen, namelijk het evangelie van God.

Bedenk dat Heer een titel is van God, we vinden dan dat het Hem belijden als de Heere Jezus hetzelfde is als dat bewezen is dat Hij de Zoon van God is.

Vervolgens “*geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft*” in Rom.10 komt overeen met “*uit de opstanding der doden*” Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God.....in Rom.1, namelijk het evangelie van God.

Dus Rom.1 vers 1 tot en met 4, het evangelie van God is hetzelfde goede nieuws als dat in Rom.10, vers 9 en 10. En Paulus zegt hiervan dat Israël dat weigerde te geloven.

Het was: “*indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart geloven”*”

De formulering is verschillend maar dezelfde elementen zijn aanwezig in de passages. Paulus zegt in Rom.1:1-4 niet dat het evangelie van God iemand red.

Einde van deel-1.

Begin van deel -2.

Natuurlijk, PAULUS PREDIKTE GELOOF. Maar Paulus predikte NIET het geloof als deel van het “geloof plus werken” evangelie dat altijd aan Israël werd gepredikt.

Geloof vereist een onderwerp. Alle soorten geloof vereisen iets waarin men geloof kan hebben.

Maar aan Israël zijn de “verbonden der belofte” gegeven en een WEG om gered te worden, NIET naar de hemel maar naar “HET LAND”, op aarde in Gods koninkrijk der hemelen.

“Genesis 12:7: Zo verscheen de HEERE aan Abram, en zeide: Aan uw zaad zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij aldaar een altaar den HEERE, Die hem verschenen was.”

GELOOF was nodig in Israëls deel van de verbonden der belofte.

WERKEN waren nodig in Israëls deel van de verbonden der belofte.

Zie het artikel: “**UIT**” en “**DOOR**” het geloof. (www.bedelingdergenade.nl)

Hebr.11:4 zegt:

“Door (KJV: By ~ is “uit”) het geloof heeft Abel een meerdere offerande geofferd.”

Hebr.11:7 zegt:

“Door (KJV: By ~is “uit”) het geloof heeft Noach de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin”

Hebr.11:8 zegt:

“Door (KJV: By is “uit”) het geloof is Abraham gehoorzaam geweest om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou;”

Tot op de tijd van Abraham maakte de Bijbel geen vermelding van geloof, vertrouwen of overtuiging. Maar het is wel wat God wilde.

God wil dat de mensheid Hem vertrouwd. Maar in de wijsheid Gods gaf Hij ons NIET de opdracht om Hem te geloven.

Maar God heeft de mensheid bepaalde opdrachten gegeven om te vervullen. En door dat te doen beoefende de mensheid geloof in God om Hem te gehoorzamen.

Maar de voorliefde van de mensheid neemt graag de kortste weg om onze eigen zin te doen en zodoende begonnen de mensen hun opdrachten (DE WET) te doen zonder geloof of iets om God te geven, of wat God heeft gezegd.

God zond Paulus dus niet alleen met een nieuw evangelie voor de mensheid maar eveneens met informatie hoe Israël God heeft verzaakt.

Voor de duidelijkheid van dit onderwerp laat ik de reactie van de mens weg in deze verzen en lees alleen de informatie die Paulus geeft.

Rom.10:2-6a; 8.

“2 Want ik geef hun getuigenis, dat zij een ijver tot God hebben, maar niet met verstand.

“3 Want alzo zij de rechtvaardigheid Gods niet kennen, en hun eigen gerechtigheid zoeken op te richten, zo zijn zij der rechtvaardigheid Gods niet onderworpen.

“4 Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft.
(Daar is het “GELOOF” dat hun ontbrak)

“5 Want Mozes beschrijft de rechtvaardigheid, die uit de wet is, zeggende: De mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

“6a Maar de rechtvaardigheid, die uit het geloof is, spreekt aldus: 8 Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord des GELOOFS, hetwelk wij prediken.

Maar geloof was juist wat degenen in Israël ontbrak die toch de verwachting opeisten van het toekomstige koninkrijk der hemelen.

Maar sommige van hun eisen ontbraken en bleven on vervuld. En dus noemt Paulus de ontbrekende, en sommige daarvan lijken hetzelfde of soortgelijk te zijn als de eisen in het evangelie dat Paulus predikte, het evangelie uwer behoudenis.

Maar hij spreekt NIET over het feit dat Christus is gestorven voor onze zonden. (1Kor.15:3). Hij spreekt ook NIET over het feit dat Christus is opgestaan voor onze rechtvaardigmaking. (Rom.4:25).

De fout van Israël was dat het hun ontbrak aan geloof.

Vandaag de dag hebben we geloof nodig in het evangelie onzer zaligheid dat Christus, vanuit de hemel, aan Paulus heeft gegeven voor ons.

MAAR.

Voordat Israël is gevallen hadden ze GELOOF nodig in de verbonden, de wet, de profeten en het evangelie van het koninkrijk, en ze hadden werken nodig als gevolg van hun geloof.

PAULUS LEERDE NIET dat Israël verzaakte om geloof te hebben in het evangelie onzer zaligheid, namelijk dat Christus is gestorven voor onze zonden en opgestaan is voor onze rechtvaardigmaking.

PAULUS LEERDE NIET dat Israël het evangelie van het koninkrijk moest geloven. Paulus heeft nimmer het evangelie van het koninkrijk gepredikt.

Paulus identificeerde voor degenen in Rome waarom het was dat Israël niet was toegekomen aan de wet der rechtvaardiging.

Paulus bereidde hen voor om te zien hoe alle mensen nu acceptabel zijn geworden buiten Israël om en zonder Israël te zegenen.

Later leert Paulus, in Rom.11:11 dat: *“door hun val is de zaligheid den heidenen geworden”*.

“Rom.11:11: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.

Paulus maakt zeer duidelijk dat Israël is gevallen en wat de oorzaak is geweest van hun val.

Hij schrijft dat het nodig was dat Israël moest geloven dat Christus was opgestaan, en ze moesten met hun mond belijden de Heere Jezus. Het ontbrak Israël echter aan geloof om dat met hun hart te geloven.

Ze trachten de wet te houden en ze geloofden dat God zijn koninkrijk zou oprichten. Maar ze verzaakten om God Zelf, die daar voor hen stond, te geloven, JEZUS CHRISTUS!!!

En ze verzaakten om het bewijs van God te geloven, betreffende Jezus Christus, aangaande zijn Zoon-schap en Zijn verzoenend offer hetwelk ZIJN OPSTANDING WAS.

Dit alles verzaakten ze te geloven.

Paulus predikte NIET dat ze uiteindelijk het evangelie van het KONINKRIJK zouden geloven.

Paulus heeft nimmer aan wie dan ook gepredikt dat ze deel zouden krijgen aan een aards koninkrijk vanuit de hemel.

Maar veeleer informeert Paulus, *“allen die te Rome zijn”* hoe Israël God verzaakte.

Ze misten geloof, het woord van GELOOF. Dus zei Paulus in Rom.10:10:

“10..... met den mond belijdt men ter zaligheid”.

Dat is Israëls woord van geloof.

Belijden dat Jezus hun Messias was, hun “Heer”, was wat Israël ontbrak. En de belangrijkste passage daar is “ter zaligheid”. Dat was een toekomstige hoop waar Paulus naar verwees. Het was Israël die moest WERKEN, BELIJDEN en GELOVEN.

Ze hadden geloof nodig plus werken uit dat geloof, en het belijden was een werk van geloof. Het was iets wat ze moesten doen.

ISRAËLS GELOVEN ter zaligheid dat bereid is om geopenbaard te worden in den laatsten tijd.

Zie in 1Petrus, hoofdstuk 1 vers 5:

“1Petrus 1:5: Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd”.

Hun zaligheid werd hun niet gegeven zoals wij het gewend zijn nu te horen.

Voor ons geldt: als we geloven dan zijn we gered. Zo staat dat in Efeziërs 2 vers 5 en 8. We komen daar zo dadelijk op terug.

Maar voor hen kwam hun redding bij de wederkomst van Christus, de dag van verzoening voor Israël als Christus terug komt om het koninkrijk op te richten.

Voor ons, als gelovigen in Paulus zijn evangelie van Christus, is het anders. Onze redding gebeurt op het moment dat we geloven.

Om dat te controleren, of te laten zien, kijken we naar een aantal verzen, te beginnen met Handelingen 13:39:

*“En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd **wordt**.”*

De King James Bible is hier duidelijker:

*“Acts 13:39: And by him all that believe **are** justified from all things, from which ye could not be justified by the law of Moses.*

“ARE JUSTIFIED” oftewel: “ZIJN GERECHTVAARDIGD”. Het gebeurt terstond. Het is in de verleden tijd.

Opmerking: De Statenvertaling had het moeten vertalen als “die gelooft, is gerechtvaardigd”.

Maar door de wet van Mozes kon niemand gerechtvaardigd worden betreffende toekomstige zonden.

Maar Paulus predikte:

*“door Dezen (Christus) een iegelijk, die gelooft, (terstond) gerechtvaardigd **WORDT**”.*

Opmerking: (terstond) is een invoeging van de vertaler.

Laat ons naar Rom.5 vers 11 gaan:

*“En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij **NU** de verzoening gekregen hebben”.*

Wij, als gelovigen, hebben de verzoening NU ontvangen.

In het midden van de passage over de zaligheid van Paulus, over het evangelie van Christus, in 1Kor.15:2, zegt Paulus:

“1Kor.15:2: Door hetwelk gij ook zalig wordt, indien gij het behoudt op zodanige wijze, als ik het u verkondigd heb; tenzij dan dat gij tevergeefs geloofd hebt”.

King James Bible:

“Act.15:2 By which also ye are saved, if ye keep in memory what I preached unto you, unless ye have believed in vain”.

Er staat NIET dat je moet wachten om gered te worden.

Wij wachten NIET op Christus om die zaligheid te ontvangen bij zijn wederkomst zoals Petrus dat tegen Israël zegt:

“.....om geopenbaard te worden in den laatsten tijd”.

Op het Pinksterfeest van Israël predikte Petrus dat ze zich daar, op dat moment, bevonden in de laatste dagen, dat de verdrukking aanstaande was die zou leiden naar het Koninkrijk der hemelen.

De voorafschaduwing van de verdrukking was er en zou gekomen zijn als ze hun Koning en het Koninkrijk toen hadden ontvangen.

“Hand.2:14-24: 14 Israël had het aanbod van God aan kunnen nemen. Maar Petrus, staande met de elven, verhief zijn stem, en sprak tot hen: Gij Joodse mannen, en gij allen, die te Jeruzalem woont, dit zij u bekend, en laat mijn woorden tot uw oren ingaan.”

Dit zijn dus de twaalfen die spreken tot een stad vol met Joden.

“15 Want deze zijn niet dronken, gelijk gij vermoedt; want het is eerst de derde ure van de dag.

“16 Maar dit is het, wat gesproken is door den profeet Joel:

“17 En het zal zijn in de laatste dagen, (zegt God) Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, en uw jongelingen zullen gezichten zien, en uw ouden zullen dromen dromen.

“18 En ook op Mijn dienstknechten, en op Mijn dienstmaagden, zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten, en zij zullen profeteren.

“19 En Ik zal wonderen geven in den hemel boven, en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur, en rookdamp.

“20 De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat de grote en doorluchtige dag des Heeren komt.

“21 En het zal zijn, dat een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.

“22 Gij Israelietische mannen, hoort deze woorden: Jezus den Nazarener, een Man van God, onder ulieden betoond door krachten, en wonderen, en tekenen, die God door Hem gedaan heeft, in het midden van u, gelijk ook gijzelven weet;

“23 Dezen, door den bepaalden raad en voorkennis Gods overgegeven zijnde, hebt gij genomen, en door de handen der onrechtvaardigen aan het kruis gehecht en gedood;

“24 Welken God opgewekt heeft, de smarten des doods ontbonden hebbende, alzo het niet mogelijk was, dat Hij van denzelven dood zou gehouden worden.

Israël had dit aanbod van God, om het koninkrijk in die tijd op te richten, aan kunnen nemen. Maar één jaar later beging Israël zijn onvergeeflijke zonde, namelijk het lasteren van de Heilige Geest door de met de Heilige Geest vervulde Stefanus te stenigen.

Indien Israël het koninkrijk had ontvangen dan zou Johannes de Doper Israëls Elia zijn die komen zou.

Met het Pinksteren van Handelingen 2 zou eveneens de verdrukking van de laatste dagen zijn begonnen mits geheel Israël had GELOOFD (GELOOF) en hun Messias en het Koninkrijk hadden geaccepteerd.

Laten we nu naar Efeziërs 2 vers 5 gaan:

“Ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus; (uit genade zijt gij zalig geworden),

“U bent gered” Het zijn slechts drie woorden, u kunt ze niet ontkennen. Het zijn Gods woorden. Hedendaagse gelovigen zijn NU gered, ze hoeven niet te wachten om gered te worden.

We vinden een soortgelijke passage in Ef.2:8 en 9:

“8 Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;

“9 Niet uit de werken, opdat niemand roeme.

Het belijden van de naam Jezus als Heer en het aanroepen van de naam des Heeren: **Daartoe was Israël geroepen om dat te doen**, in aanvulling op het houden van de Wet.

De **naam des Heeren** was belangrijk voor Israël. Het was voor hen het bewijs van **de identiteit** van God. En toch ontkenden ze dat Jezus de Christus was, de zoon van God, ondanks het feit dat hij voor hen stond.

Ze behoorden de naam des Heeren aan te roepen.

Ze behoorden Jezus Christus, die voor hen stond, te geloven om Hem vervolgens aan te roepen als hun Verlosser.

Ze behoorden Hem eveneens aan te roepen als hun Koning, maar ze hadden ook een Verlosser nodig.

Volgens Paulus, in Romeinen hoofdstuk 1 en 2, speciaal 2, waren de Joden zondaars evenals de Heidenen, inclusief wij. Ze waren, evenals de rest van de wereld, zondaren zoals bewezen door de Wet van Mozes.

Ze waren het volk van God. Het was Zijn uitverkoren volk.

Maar hun was de Wet gegeven om hen te laten zien dat ze de Wet niet konden houden. Ze behoorden God, en Zijn offer, Jezus Christus, te geloven. Zijn plaatsvervangend offer.

Maar ze **faalden** om te geloven, ze **misten** het geloof.

BELIJDEN, AANROEPEN

Belijden en aanroepen: laten we daar eens naar kijken.

Zie naar Joël 2:32:

“En het zal geschieden, al wie den Naam des HEEREN zal aanroepen, zal behouden worden; want op den berg Sions en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, gelijk als de HEERE gezegd heeft; en dat, bij de overgeblevenen, die de HEERE zal roepen”.

Dat staat in de profetie van Joël aangaande de verdrukkingstijd, de laatste dagen, waarvan Petrus had beweerd dat het zou beginnen, totdat het werd afgebroken omdat Israël hun Messias, en de Heilige Geest, hadden verworpen.

We komen daar straks weer op terug.

Laten we kijken, naar het begin van de bediening van Jezus, in Johannes 12 vers 42. Met andere woorden, vóór Pinksteren toen Petrus predikte hetgeen we zojuist hebben gelezen in de profetie van Joël.

*“Joh.12:42: Nochtans geloofden ook zelfs velen uit de oversten in Hem; maar om der Farizeen wil **beleden zij het niet**; opdat zij uit de synagoge niet zouden geworpen worden.*

Belijden was voor hen, voor Israël, een vereiste.

Laten we nu kijken naar Hand.2:21, de Pinksterpreek van Petrus.

“Hand.2:21: En het zal zijn, dat een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zalig zal worden.

Petrus herhaalde de profetie, die we eerder lazen, in Joël.

In Romeinen 10 herhaalde Paulus dezelfde profetie aangaande de toekomst van Israël toen hij het falen van Israël aangaf betreffende het hebben van GELOOF om de NAAM des Heeren aan te roepen.

Laten we nu eens verderop in het boek Handelingen kijken, naar Hand.22:16. Hier spreekt Ananias, niet Paulus, en het is vóór de bediening van Paulus. En het is gezegd bij Paulus zijn

bekering dat in Handelingen 9 staat beschreven. Maar hij rapporteert hier over hetgeen toen is gebeurd, en hij zegt in:

“Hand.22:16: En nu, wat vertoeft gij? Sta op, en laat u dopen, EN

Het woord EN verbindt het voorgaande met iets dat na EN volgt.
“EN” zoals in “twee en twee is vier”. En het betekent: “In aanvulling op”.

Dus ter aanvulling op “opstaan en gedoopt worden en eveneens:

“.....uw zonden afwassen, aanroepende den Naam des Heeren”.

Dus, aangaande Ananias, voorzover hij wist wat hij spreken moest, dus in het programma van Israël, moesten ze de Naam des Heeren aanroepen.

Wij weten dat dat niet hetgeen is wat Paulus later predikte, en het is ook niet aanwezig in het evangelie dat aan Paulus is geopenbaard, hem toevertrouwd om het aan ons door te geven. Maar dat was het programma van Israël vóór de bediening van Paulus.

EINDE VAN DEEL 2

BEGIN VAN DEEL 3

Laten we naar enige plaatsen kijken in de eerste en tweede brief van Johannes, geschreven aan Israël die hun verdrukking verwachten, de benauwdheid van Jacob, als de volgende gebeurtenis.

Eerst kijken we naar 1Johannes 4 de verzen 2, 3 en 15

“2 Hieraan kent gij den Geest van God: alle geest, die belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God;

“3 En alle geest, die niet belijdt, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, die is uit God niet; maar dit is de geest van den antichrist, welken geest gij gehoord hebt, dat komen zal, en is nu alrede in de wereld.

De geest van de antichrist.

Nu gaan we naar 1Joh.4:15. Dit gaat nog steeds over Israël en de verdrukking. HET IS NIET AAN ONS GESCHREVEN!

“1Joh.4:15: Zo wie beleden zal hebben, dat Jezus de Zoon van God is, God blijft in hem, en hij in God.

En zie tenslotte 2Joh.1:7:

“Want er zijn vele verleiders in de wereld gekomen, die niet belijden, dat Jezus Christus in het vlees gekomen is. Deze is de verleider en de antichrist.

We zien dat hier opnieuw wordt bevestigd dat het BELIJDEN NODIG WAS voor Israël.

Laten we even iets eerder kijken in de brief aan de Romeinen voordat we naar de volgende passage gaan in de eerste brief van Petrus. We gaan kijken naar Rom.9:30 t/m 32 waar over geloof wordt gesproken.

Rom.9:30-32:

“30 Wat zullen wij dan zeggen? Dat de heidenen, die de rechtvaardigheid niet zochten, de rechtvaardigheid verkregen hebben, doch de rechtvaardigheid, die uit het geloof is.

“31 Maar Israel, die de wet der rechtvaardigheid zocht, is tot de wet der rechtvaardigheid niet gekomen.

“32 Waarom? Omdat zij die zochten niet uit het geloof, maar als uit de werken der wet, want zij hebben zich gestoten aan den steen des aanstoots;

De volgende passage definieert Jezus Christus als de Steen, maar het was een rots voor Israël, het was voor hen een Steen des aanstoots. Ze struikelden over die Steen, zoals dat staat in 1Petrus 2:6-8. Met andere woorden, ze kruisigden de Heer.

“1Petrus2:6-8: 6 Daarom is ook vervat in de Schrift: Ziet, Ik leg in Sion een uitersten Hoeksteen, Die uitverkoren en dierbaar is; en: Die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

“7 U dan, die gelooft, is Hij dierbaar; maar den ongehoorzamen wordt gezegd: De Steen, Dien de bouwlieden verworpen hebben, Deze is geworden tot een hoofd des hoeks, en een steen des aanstoots, en een rots der ergernis;

“8 Dengenen namelijk, die zich aan het Woord stoten, ongehoorzaam zijnde, waartoe zij ook gezet zijn.

De brief aan de Romeinen, hoofdstuk 10 de verzen 9 en 10 is NIET een formule voor onze hedendaagse redding van alle mensen, dat is alleen aan Paulus gegeven om heden ten dage aan ons uit te delen.

Maar in werkelijkheid is het **het evangelie van de besnijdenis**.

Het is datgene wat overblijft van het evangelie van het koninkrijk, nadat Israël het Koninkrijk heeft verworpen door hun Koning te kruisigen.

Dus is het evangelie der besnedenen het evangelie voor de besnedenen, het evangelie van Israël, nadat het aanbod van het Koninkrijk was ingetrokken.

Het evangelie der besnedenen bevat: PROFETIE, de VERBONDEN, inclusief de WET, en het IDENTIFICEREN wie hun MESSIAS was en is.

Israël moest de wet blijven onderhouden, terwijl ze toevoegden hetgeen ze voorheen hadden gemist.

Wat ze nodig hadden was hetgeen hun ontbrak.

Wat ze nodig hadden is met één woord gezegd: “GELOOF”.

Zoals Paulus het zegt: het ontbrak hun aan geloof om: *“met uw mond te belijden den Heere Jezus, en met uw hart gelooven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft”*.

ALS WIJ, als leden van het lichaam van Christus, niet alleen moeten geloven maar ook met onze mond moeten belijden, DAN spreekt Paulus tegen wat hij heeft gezegd in Rom.4:5 dan diskwalificeert ons dat van de behoudenis ALS we onze werken meetellen zoals het belijden, om ons te redden.

*“Rom.4:5 Doch **dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.***

Hier ziet u opnieuw de noodzaak van het GELOOF, MAAR het is in een parallel lopend programma. Het zijn twee van elkaar verschillende programma's, maar beide vereisen ze GELOOF.

Het is gemakkelijk te zien waarom het verwarrend is als u Paulus hoort spreken over Israël en waar het hen aan heeft ontbroken en wat met hen is gebeurd.

Het is gemakkelijk om verward te geraken als hij spreekt over Israël dat heeft gefaald om te geloven, we zijn dan geneigd om te denken dat hij spreekt over het geloof dat voor ons de enige vereiste is in het evangelie van Paulus: “wij zijn gered door geloof”.

Ik probeer dat verschil hier duidelijk te maken dat Paulus, op dat moment, in Romeinen 10 de verzen 9 en 10, NIET sprak over ons. Hij **sprak over Israël**.

En het geloof waarover hij sprak was geloof in hetgeen zij moesten geloven, namelijk het evangelie wat hun werd verteld, de grondbeginselen van wie Jezus is, dat hij is gestorven, en is opgestaan, dat hij God is, dat hij geen fraudeur was, niet de bedrieger was wat zij dachten dat hij was, dat hij hun Messias was, en dat ze dat geloof niet hadden op het moment dat ze het nodig hadden.

Paulus vertelde wat er met Israël is gebeurd en dat Israël verzaakte om geloof in God te hebben.

Hoewel ze dachten dat ze veilig waren, zoals ze dat ook vandaag de dag denken. Als u vandaag de dag met een Jood praat dan denkt hij dat hij veilig is vanwege het feit dat hij als Jood geboren is. Ze gaan maar door om ongelovig de wet te houden.

Laten we dus terug gaan naar Rom.10:8 tot en met 15.

*“Rom.10:8: Maar wat zegt zij? Nabij u is het Woord,
(Paulus spreekt hier over het feit dat Israël de boot mist).
in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord des geloofs, hetwelk wij prediken.*

Met andere woorden zegt Paulus hier dat wij eveneens geloof prediken.

Laten we daar eens naar kijken. Ja, Paulus predikte ook geloof maar NIET GELOOF PLUS WERKEN, dat is wat hij aan het volk Israël zegt dat ze dat niet hadden, en hoe ze daarom de zegeningen, van God voor hen, misten.

In sommige gevallen deed Israël alreeds de werken maar ze hadden het geloof nodig dat God zou behagen.

De identificatie van Paulus, aangaande Israëls tekortkoming aan geloof, zou vergelijkbaar kunnen klinken met Paulus zijn instructies aan ons, aan degenen van ons die het evangelie van Christus, dat ons red in het lichaam van Christus, horen.

Het zou vergelijkbaar kunnen klinken.

Maar de inhoud van het geloof is verschillend. De persoon is dezelfde maar wat geloofd moet worden is verschillend. Wij moeten geloven dat Christus is gestorven voor onze zonden en opgestaan is voor onze rechtvaardigmaking.

Maar dat is niet aan Israël gezegd om te geloven. Als volk moesten ze geloven dat Jezus van Nazareth de Christus was (en is) waarvan is geprofeteerd in het Oude Testament, en dat hij hun Messias was waarvan was geprofeteerd dat hij zou komen.

Dat was wat het evangelie van het koninkrijk, dat hen in het koninkrijk zou brengen, en dat zij, voor de rest van de wereld, een koninkrijk van priesters zouden worden.

Dat is totaal verschillend van individuen die geloven dat Christus voor hun zonden is gestorven en dan onmiddellijk gered zijn en gedoopt worden door één Geest in het lichaam van Christus.

Israël ontbrak het woord des geloofs, evenals het geloof dat Paulus tot ons predikt.

Maar Paulus predikt tot ons dat redding is: “**uit** genade en **door** geloof en niet uit werken”.

In het geval van Israël is het: geloof plus werken.

Voor ons is het: “*niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden*”. (Titus 3:5). Paulus predikt tot ons dat de rechtvaardigheid van God alleen wordt toegerekend “aan hem die niet werken”, in plaats van aan hem die gelooft, en belijdt, en de naam des Heeren aanroept.

Paulus zet dus de “val” van Israël uiteen en welk offer ze niet hebben aanvaard.

Laten we verder gaan naar het volgende vers. Romeinen 10:9.

“Rom.10:9: Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, (dat is wat zij moesten doen) en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden.

“Rom.10:10: Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met den mond belijdt men ter zaligheid.

“Rom.10:11: Want de Schrift zegt: Een iegelijk, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden.

“Rom.10:12: Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.

(Let er op dat hij zegt “geen onderscheid tussen Jood en Griek, hij zegt niet tussen Jood en Heiden. Paulus identificeert het burgerschap Israëls van Efeziërs 2:11-12).

“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israëls, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

Met betrekking tot dit aspect is er geen verschil tussen de Jood en de Joden zegenende Griekse Heidenen, hen, van de Griekse beschaving die wijsheid zochten en Israël zegenden, die tot de synagogen kwamen om hun geloof in de God van Abraham te laten zien. Beiden, Joden en Grieken begonnen onder het verbond der beloften van Israël, voordat ze het evangelie van Paulus geloofden. Er was dus geen verschil tussen hen.

“Rom.10:12-15: 12 Want er is geen onderscheid, noch van Jood noch van Griek; want eenzelfde is Heere van allen, rijk zijnde over allen, die Hem aanroepen.

“13 Want een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden.

“14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Welken zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt?

“15 En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten dergenen, die vrede verkondigen, dergenen, die het goede verkondigen

Naar wie verwijzen deze verzen want ze zijn geciteerd uit de profetieën van Israël? Ze zijn niet verborgen. Ze werden niet geheim gehouden. Ze stonden in de profetieën. Zie naar Jesaja 52:7:

“Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen, die het goede boodschap, die den vrede doet horen; desgenen, die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet horen; desgenen, die tot Sion zegt: Uw God is Koning.

Daar is de Koning. Uw God is Koning.

Wie is het die het evangelie van vrede bedient in het koninkrijk van vrede. Jesaja 9:6 en 7 vertellen ons dat:

*“6 Want een Kind is ons (**Israël**) geboren, een Zoon is ons (**opnieuw Israël, van de profeet van Israël: Jesaja**) gegeven, en de heerschappij (**daar is de regering, dat koninkrijk**) is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam (**Zijn naam spreekt over hetgeen nodig is voor hen**) Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst;*

*“7 Der grootheid dezer heerschappij en des vredes zal geen einde zijn op den troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver des **HEEREN** der heirscharen zal zulks doen.*

We kunnen dus zien dat Romeinen 10 ons vertelt hoe Israël zijn koninkrijk, en hun Messias, de Vredevorst, heeft gemist.

Rom.9:9 en 10 vertellen ons exact wat het was waaraan het Israël ontbrak, GELOOF!

Geloof om te BELIJDEN dat Jezus de Heer is, de Zoon van God.

Geloof om te geloven dat God hem heeft opgewekt uit de doden.

Ze hadden geen geloof om de naam aan te roepen en om Jezus, de Christus, te identificeren als hun Messias.

Paulus doet het hier op zijn manier. Hij verklaart eerst het evangelie van God over wie Jezus is. Alleen dan vertelt hij het evangelie van Christus over wat Jezus Christus heeft gedaan.

Profetie na profetie is Israël verteld wie hun Messias zou zijn, en wanneer Hij zou komen, en waar Hij geboren zou worden, en hoe Hij zou sterven, en dat Hij niet verlaten zou worden in de hel.

Er zijn aan Israël zeer veel aanwijzingen gegeven betreffende Jezus, geboren uit Maria, dat Hij hun Messias was, dat is dezelfde informatie dat Paulus later noemt: “HET EVANGELIE VAN GOD”.

Wat Israël heeft gemist is het woord: “GELOOF”.

Israël weigerde het te geloven.

In Rom.9, 10 en 11 vertelt Paulus aan “*allen die te Rome zijn*” wat het was dat God Israël had verteld en dat zij het verzaakt hadden te geloven.

Het was de informatie dat door Paulus wordt noemt: “het evangelie van God”, (Rom.1:1-4).

Wat Israël moest geloven en belijden was het feit dat Jezus van Nazareth hun opgestane Messias was.

Het evangelie van Christus werd hun niet eerder aangeboden dan nadat Israël was gevallen, na de steniging van Stefanus en de bekering van Saulus van Tarsen op de weg naar Damascus. Daarna werd het overblijfsel geroepen, speciaal van Handelingen 9 tot en met Handelingen 19, geroepen door het evangelie van Christus, IN HET LICHAAM VAN CHRISTUS.

Romeinen 11:5 verwijst naar hen:

“Rom.11:5: Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade.

Laten we, ter afsluiting, kijken naar Hebr.11:6. De Hebreeën brief is gericht aan de Hebreeërs, maar dit vers geeft een universele waarheid aan.

*“Hebr.11:6: Maar zonder **geloof** is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet **geloven**, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken.*

Israël heeft gefaald om te geloven dat God zou doen wat Hij had gezegd te zullen doen. De gehele weg, van Kades Barnea tot Golgotha, tot de onvergeeflijk DODEN van de met de Heilige Geest vervulde Stefanus, tot hun verwerping zoals Paulus de vloek, van Jesaja tot Israël, citeert dat ze blind en doof waren, en daarmee eindigt de “Handelingen der Apostelen”.

Maar verheug u, God zal Zijn weg vinden. Ofschoon aan het einde van het boek Handelingen Israël voor God “niet Mijn volk” werd, zal God het opnieuw laten gebeuren, God zal dan zeggen: “*gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn*”.

“Ezechiël 36:24-28: 24 Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen.

“25 Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen.

“26 En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vleses hart geven.

“27 En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen.

“28 En gij zult wonen in het land, dat Ik uw vaderen gegeven heb, en gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn.

Dit is hetgeen ik, de auteur, zie dat de Schrift zegt.

DEEL – 7

U wordt hartelijk uitgenodigd om te bestuderen:

Romeinen 15-Vrede stichtend en tweede zending.

Met: Mike Mcglathery

Deel-1: Rom.15:1-13 - Vrede Stichtend.

Deel-2: Rom.15:14-33 - Tweede Zending.

Ontvang anderen dragende hun zwakheden.

Het laatste deel van Romeinen 15 heeft een heleboel belangrijke vergelijkingen over hetgeen Paulus heeft gezegd en waar hij hiermee begint. Hij zegt in Fil.4:15 en 16 dat er in die tijd het begin was van het evangelie. Dat blijkt de tijd te zijn waarover hij spreekt in het laatste deel van dit hoofdstuk.

We gaan beginnen met Rom.15:1: *“Maar wij, die sterk zijn”*. Laten we eens kijken naar het woord “maar”. We moeten teruggaan om te zien waar dat “maar” op slaat. Wat is er aan vooraf gegaan waarover hij hier spreekt en hier wil gaan toepassen. Hij zegt in Romeinen 14 vers 13:

“Laat ons dan elkander niet meer oordelen.....”

Hoofdstuk 14 ging voor het merendeel over oordelen, over het plaatsen van een struikelblok voor een zwakkere broeder, en over elkanders lasten dragen in plaats van oordelen en elkander verdragende. Hij gaat verder met te zeggen:

“Laat ons dan elkander niet meer oordelen; maar oordeelt dit liever, namelijk, dat gij den broeder geen aanstoot of ergernis geeft”.

In Rom.14:15 zegt Paulus:

“Maar indien uw broeder om der spijs wil bedroefd wordt, zo wandelt gij niet meer naar liefde. Verderf dien niet met uw spijs, voor welken Christus gestorven is.

We worden er dus aan herinnerd dat, zoals we dat voorheen bestudeerden, we gezien hebben dat de broeder waarover Paulus spreekt, een Israëlische broeder is. Paulus zijn Israëlische broeder, geen broeders in Christus. Dat is de reden waarom zij zwakker zijn. Het evangelie werd hen bediend. Paulus trachtte uit Israël een overblijfsel te verzamelen naar de uitverkiezing der genade, hij predikte hen het evangelie van Christus opdat ze, als ze dat evangelie geloofden, in het lichaam van Christus zouden komen.

“Rom.14:22: Hebt gij geloof? hebt dat bij uzelfen voor God. Zalig is hij, die zichzelf niet oordeelt in hetgeen hij voor goed houdt.

We herhalen nog steeds hetgeen we eerder hebben bestudeerd, hetgeen alles wordt samengevat in dat woord: “maar”, het eerste woord van Rom.15:1. Laten we nu gaan naar Rom.14:22:

“Hebt gij geloof? hebt dat bij uzelfen voor God. Zalig is hij, die zichzelf niet oordeelt in hetgeen hij voor goed houdt”

Als u dus denkt dat iets niet goed is en u doet het toch dan let u er niet op of u iets goed of iets fout doet, of het goed was om dat te doen of dat het fout was om te doen, of dat het was toegestaan maar niet raadzaam zoals Paulus dat op andere plaatsen zegt. Hoe het ook zij, als u iets doet waarvan u weet dat het niet goed is, of waarvan u denkt dat het misschien niet goed is, en u doet het toch, dan veroordeelt u zichzelf in datgene wat u toestaat.

Dit brengt ons dus naar Rom.15:1:

“Maar wij, die sterk zijn, zijn schuldig de zwakheden der onsterken te dragen, en niet onszelfen te behagen.

Paulus definieert de sterken dus als degenen die gelovigen zijn door het evangelie der behoudenis, die daarvan getuigen ofschoon hij het woord getuigen niet gebruikt, mogelijk gezanten. Later noemt hij de gelovigen ook gezanten. (2Kor.5:20).

Op dat moment zochten ze actief een overblijfsel uit Israël te vergaren in het lichaam van Christus, door het evangelie van Christus tot hen te prediken, het evangelie dat redding brengt. Hij noemt hen sterk, hen die dat evangelie hebben en het aanbieden. En hij zegt: *“de zwakheden der onsterken te dragen, en niet onszelfen te behagen”*.

Dat komt, naar ik geloof, vrij goed overeen met wat hij later zegt in Fil.2:3 tot en met 9.

“3 Doet geen ding door twisting of ijdele eer, maar door ootmoedigheid achte de een den ander uitnemender dan zichzelfen.

“4 Een iegelijk zie niet op het zijne, maar een iegelijk zie ook op hetgeen der anderen is.

“5 Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was;

We zijn in dezen dus niet alleen. We hoeven geen nieuwe manier uit te vinden. We volgen Christus naar de openbaring der verborgenheid.

“6 Die in de gestaltenis Gods zijnde, geen roof geacht heeft Gode even gelijk te zijn;

“7 Maar heeft Zichzelven vernietigd, de gestaltenis eens dienstknechts aangenomen hebbende, en is den mensen gelijk geworden;

“8 En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelven vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruises.

“9 Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven allen naam is;

Dat is dus ons voorbeeld: *“Want dat gevoelen zij in u, hetwelk ook in Christus Jezus was”*. Christus is degene om te volgen in wat hij deed. Niet door onze eigen werken, maar door *“Christus onder u, de Hoop der heerlijkheid ”*. (Kol.1:27). Hij vernederde Zichzelf. Hij vernedert Zichzelf IN ONS. Hij dacht niet aan het zichzelf behagen, en ook niet aan zijn rechten. Christus draagt de zwakheden van de onsterken, IN ONS.

“Maar wij, die sterk zijn, zijn schuldig de zwakheden der onsterken te dragen, en niet onszelven te behagen”. Daar is ons voorbeeld: Jezus Christus Zelf.

We gaan verder met Rom.15:2:

“2 Dat dan een iegelijk van ons zijn naaste behage ten goede, tot stichting”.

Vaak vinden we in de geschriften van Paulus dat opbouwen een belangrijk doel is. Hier zien we dat Paulus het meer algemeen toepast. Het zijn niet langer alleen de Joden, waarover hij spreekt, als degenen voor wie wij gezanten zijn. Maar hij zegt: *“zijn naaste”*. Een ieder van ons behage zijn naaste

Wie is een naaste? We zullen kijken in Lukas 10 en zien hoe Jezus daar antwoord op heeft gegeven.

*“Luk.10:36: Wie dan van deze drie dunkt u de naaste geweest te zijn desgenen, die onder de **moordenaars** gevallen was? (SV-1977).*

Zie het verschil met de King James Vertaling, “thieves” tegenover “moordenaars”.

*“Luk.10:36: Which now of these three, thinkest thou, was neighbour unto him that fell among the **thieves**? (KJV).*

Dat is wat je noemt een goede Samaritaanse gelijkenis. En de man antwoordde:

“Luk.10:37Die barmhartigheid aan hem gedaan heeft.....”

Toen zeide Jezus tot hem:

“.....Ga heen, en doe gij desgelijks”.

Wie was dus de naaste van de man? Degene die barmhartigheid aan hem gedaan heeft.

“Rom.15:2: Dat dan een iegelijk van ons zijn naaste behage ten goede, tot stichting”.

We moeten hen zoeken die hulp nodig hebben gebaseerd op het uitdragen van de barmhartigheid en genade van God aan hen. Het is hier opnieuw een toepassing van het niet ons eigen voordeel zoeken maar de zwakheden van anderen dragen. Dragen met hen, niet hun afblaffen. Sticht hen. Geef ze tijd om te groeien en te leren. Ik geloof dat zijn naaste ook inclusief andere heiligen is. Evenals ongelovigen waarover hoofdstuk 14 spreekt als broeder Israëlieten die nog niet gered waren. Als het woord “naaste” wordt gebruikt dan omvat dat alle mensen.

Romeinen 15:3 en 4:

“Rom.15:3: Want ook Christus heeft Zichzelven niet behaagd, maar gelijk geschreven is: De smadingen dergenen, die U smaden, zijn op Mij gevallen. 4 Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven”,

Niet per se geschreven ter gehoorzaming als het niet tot ons is gesproken. De dingen die tot ons zijn gesproken, ter gehoorzaming, zijn om toe te passen. “Tevoren geschreven” sluiten toch ook de Oud Testamentische Schriften in?

“Rom.15:4: Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven opdat wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden.

De Schriften bieden ons dus lijdzaamheid en vertroosting aan, zelfs de Oud Testamentische Schriften. Er wordt niet gezegd dat we door lijdzaamheid en vertroosting van de Schriften gered kunnen worden. Er staat dat we hoop zouden hebben. Dat is spreken over de gehele Bijbel, niet alleen de brieven van Paulus, en ook niet alleen het Nieuwe Testament. We kunnen uit ieder Bijbelboek iets leren, ze zijn alle door God geïnspireerd. Het is alles het Woord van God. En ze zijn allen ter lering voor ons zoals dat in dit vers wordt gezegd.

We kijken nu naar Rom.16:25:

“Hem nu, Die machtig is u te bevestigen, naar mijn Evangelie en de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; 26 Maar nu geopenbaard.....”.

Met andere woorden: “Die machtig is u te bevestigen naar mijn evangelie” en dat niet volgens de prediking van Jezus Christus in “rode letter” Bijbels toen Hij op aarde wandelde, maar volgens : *“de prediking van Jezus Christus, naar de openbaring der verborgenheid”*. Deze openbaring is later gekomen. Het was niet in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Het was niet in Handelingen 1 tot en met 8. De openbaring van die verborgenheid is begonnen op de weg naar Damascus in Handelingen 9. Het is *“van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest; 26 Maar nu geopenbaard”* en ten derde: *“door de profetische Schriften”*. En in dat derde deel zijn we geïnteresseerd in relatie tot Rom.15:4.

In Rom.15:4 zegt Paulus dat al de Schriften, inclusief de Oud Testamentische, de gelovige, de genade gelovige, de gelovige in het evangelie der genade Gods, tot voordeel kunnen zijn. Niet dat ze daardoor gered kunnen worden. Maar we leren het spoor dat leidt tot onze redding, het

spoor dat leidt naar het terzijde stellen van Israël, en een nieuwe weg, door Jezus Christus aan alle mensen aangeboden en niet alleen aan Israël zoals dat werd gedaan in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Het: *“is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is”*. (2Tim.3:16). We moeten altijd bedenken aan wie iets is geschreven. Er wordt niet eerder “aan” ons geschreven tot we komen bij de geschriften van Paulus, Romeinen tot en met Filemon.

Laat ons kijken naar een andere bevestiging hier van, we kijken naar wat Paulus heeft gezegd in 2Timotheüs 3:15. Paulus sprak daar tot Timotheüs om hem te instrueren.

“En dat gij van kinds af de heilige Schriften geweten hebt”.

Toen Timotheüs een kind was, was dat lang voordat Paulus bekeerd werd of ook maar één van zijn brieven had geschreven. Paulus spreekt hier dus niet tegen ons over zijn brieven. Hij sprak over de Oud Testamentische Schriften. En hij zegt:

“2Tim.3:15: En dat gij van kinds af de heilige Schriften geweten hebt, die u wijs kunnen maken tot zaligheid, door het geloof, hetwelk in Christus Jezus is.

De Schriften maakten hem dus wijs om redding te ontvangen, en die redding zou komen door geloof in Christus Jezus en werd, beginnende met Paulus, aangeboden. We zien dus dat Paulus ons vertelt dat alle Schrift goed voor ons is, het versterkt ons, het helpt ons om te leren, en, zoals het hier in Rom.15:4 wordt gezegd:

“Rom.15:4: Want al wat te voren geschreven is, dat is tot onze lering te voren geschreven opdat wij, door lijdzzaamheid en vertroosting der Schriften, hoop hebben zouden”.

Hoop kijkt naar de toekomst, naar iets goeds dat in de toekomst gaat gebeuren. Er gebeurde iets goeds. De Heere Jezus Christus openbaarde het evangelie van Christus, of de Messias, Hij was hun Messias, Hij openbaarde dat aan Paulus om het bekend te maken aan: *“eerst de Jood en ook de Griek”* (Rom.1:16). Later, als hij spreekt over weleer, over wat er gaat gebeuren later in dit hoofdstuk, bevestigt hij dat het evangelie naar alle mensen gaat en Paulus noemt dat: *“het begin van het Evangelie, toen ik van Macedónië vertrokken ben”* (Fil.4:15). Het evangelie was hetzelfde, dezelfde evangelie boodschap. Maar vanaf toen werd het *“het evangelie der genade Gods”* (Hand.20:24) genoemd in plaats van het evangelie van Christus. Mensen die Israël vervloekten of die niets over Israël wisten en Israël nimmer zegenen, wisten niets van de Messias van Israël. De uitdrukking “het evangelie van Christus” of “het evangelie van de Messias” zei hun helemaal niets. Maar toen ze leerden dat ze veroordeeld waren en dat ze genadige een Redder nodig hadden betekende het evangelie der genade Gods veel voor hen. Aldus maken de Oud Testamentische Schriften ons wijs tot redding, maar ze zijn niet tot redding in het lichaam van Christus.

Het tweede deel van 2Tim.3:15 vertelt ons in het kort hoe we gered kunnen worden.

“2Tim.3:15: En dat gij van kinds af de heilige Schriften geweten hebt, die u wijs kunnen maken tot zaligheid,.....

Hoe?

.....door het geloof, hetwelk in Christus Jezus is.

Het is een samenvatting zoals op meerdere plaatsen, bijvoorbeeld in Hand.16:31. Het bloed wordt niet genoemd, maar het geloof wordt wel genoemd en het gered worden wordt genoemd. Dus worden twee van de drie voornaamste elementen, aangaande de redding, hier genoemd. En ik ben er zeker van dat het begrepen werd ten tijde dat Paulus zijn laatste brief schreef, zijn 13-de brief, en speciaal degene aan wie hij schreef, Timotheüs, wist dat hij sprak over het gered worden door geloof in Christus en door het bloed van Christus. Maar u vindt in zijn latere brieven niet vaak dat hij voortgaat met in detail te verklaren hoe men gered kan worden. Dergelijke zaken staan in de brieven die hij in de Handelingen periode heeft geschreven.

We gaan verder met Rom.15:5: *“Doch de God der”*. In het voorgaande vers lezen we over: *“wij, door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften”*. Dus bevatten de Schriften het woord van God. God geeft ons, in zijn Geschriften, lijdzaamheid en vertroosting. En hier wordt gezegd: *“Doch de God der lijdzaamheid en der vertroosting”*. En dat woord, vertroosting, in Rom.15:5, is in het Grieks hetzelfde woord, maar het is een andere toepassing van (vertroosting). En ik ben er niet zeker van dat alles wat er over is vertaald verschillend van vorm is. Maar ik veronderstel dat één vorm heeft te maken met hetgeen wordt aangeboden in de Schrift. En de andere vorm te maken heeft met het aannemen uit de Schrift, de toepassing er van in de gelovige. Het is hetzelfde met het verschil tussen “het vergeven zijn” en: “tot vergeving der zonden”. Het zijn dezelfde woorden maar ze hebben respectievelijk te maken met “het nu vergeven zijn” of “een toekomstige vergeving der zonden”.

We gaan verder met het vers:

“Rom.15:5: Doch de God der lijdzaamheid en der vertroosting geve u, dat gij eensgezind zijt onder elkander naar Christus Jezus;

Paulus zegt met andere woorden, pas dit toe, namelijk hetgeen ik u heb verteld over de zwakheden der onsterken te dragen, of de moeilijkheden, de zwakheid van uw naaste of hij al dan niet een gelovige is. Dat gij eensgezind zijt onder elkander naar Christus Jezus.

“Rom.15:6: Opdat gij eendrachtelijk, met één mond, God moogt verheerlijken”.

Dat is dus waar het om gaat, het verheerlijken van God. We kunnen onszelf het recht ontnemen om een ieder te corrigeren en hen de juiste weg te laten zien. Maar dat is niet door wijsheid van woorden. Het is door de Heilige Geest en door het woord van God. Dus moeten we soms gewoon geduld met iemand hebben. Als we kunnen zeggen dat zij het evangelie ter zaligheid geloven, en een gelovige zijn, en ze zeggen: “Ik ben blij dat u wederom geboren bent, zoals ook ik, door te geloven dat Christus is gestorven voor onze zonden. Verdraag de zwakheden en de zwakke punten van anderen en geef ze de tijd om te leren. Maar door tegen hen te blaffen, om hen te corrigeren, helpt niet. Ik weet dat het me niet zou helpen, wanneer iemand zich op mij stortte als ik had geprobeerd om hem te zegenen, door te zeggen: “God zegene u”.

Voor sommige dingen kunnen we zeggen: “Ik dank u voor uw goede wensen voor mij” of iets dergelijks. Laat het daar dan bij totdat die persoon meer in de Schrift heeft gelezen en meer heeft geleerd wat de Bijbel werkelijk zegt. We hebben allemaal onze eigenaardigheden. Er is verschil tussen het corrigeren van iemand die daar aan toe is en blaffen tegen iemand die niet klaar is om gecorrigeerd te worden en te zeggen “zeg me niet God zegene u, Ik ben al

gezegd”. Het lijkt er niet naar als je zoiets zegt. In ieder geval gaat ons gedrag samen met de manier van het betuigen van ons ambassadeurschap aan mensen, en onze plicht om voor hen een ambassadeur te zijn. We moeten dus voorzichtig zijn met wat we zeggen. Laat uw spreken doorkneed zijn met genade. *“Opdat gij eendrachtelijk, met één mond God moogt verheerlijken”*. We zullen eendrachtelijk zijn in onze benadering, de benadering van genade. Ik bedoel, dat is de hoofdzaak waarin wij rusten, waar we ons over verheugen, dat God ons genadig is. Hij keert zich niet tegen ons als we nog niet tot volle wasdom zijn gekomen. Het opwassen is een lange weg. Het evangelie helpt daarbij. Leren wat Jezus aan Paulus heeft geleerd, de openbaring der verborgenheid helpt daarbij. En het bestuderen van de Schriften helpt maar kost veel tijd. Er is geen korte weg naar geestelijke volwassenheid.

Rom.15:7 zegt “Daarom” naar aanleiding van hetgeen hij zojuist heeft gezegd:

“.....neemt elkander aan, gelijk ook Christus ons aangenomen heeft, tot de heerlijkheid Gods.

Dus tot de heerlijkheid Gods ontvangt Jezus Christus ons als zondaren die alle hulp nodig hebben. Zo is het toch? En wij zijn zondermeer bereid om die hulp te ontvangen. En hij geeft ons zaligheid, vergeving van onze zonden en rekent ons de rechtvaardigheid van God toe. Maar het is niet ons werk. Wij waren niet goed genoeg om het te ontvangen. Wij hadden veel fouten, veel te corrigeren tekortkomingen. Voor mezelf weet ik dat God aan één ding per keer werkt. De mensen kijken naar mij en zien vele verkeerde dingen in mij. Maar God werkt gewoonlijk slechts aan één ding per keer aan mij. Dat is tenminste waarvan ik me bewust ben. Hij kan me gereed maken voor toekomstige groei op een ander terrein. Maar dat is vanwege de tekortkomingen van ons vlees. We kunnen slechts één beslissing per keer nemen. Dat is de wijze waarop wij denken. Daarom maken we ook lijsten opdat we één ding per keer doen om het goed te doen.

Romeinen 15 vers 7 eindigt met, zoals ik het zou noemen, het eerste deel van het hoofdstuk welke verbonden is met hoofdstuk 14. Het gaat over het elkander ontvangen, elkander helpen, elkander genade geven. Ik denk dat het woord in de tekst was “barmhartigheid” (Lukas 10:37), dragende elkanders zwakheden.

DE REDEN VAN DE KOMST VAN CHRISTUS NAAR DE AARDE

Romeinen 15:8.

We komen nu tot de reden van de komst van Christus naar de aarde. We zullen een korte samenvatting behandelen van de nu komende verzen die gaan van Rom.15:8 tot en met 13. Laten we beginnen met:

“Rom.15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis,Let op de woorden “geworden is”. dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen.....”. Waarom? *Opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen.* Waren die beloftenissen met de vaderen gemaakt? Ik ben me er niet van bewust dat Christus speciale beloften heeft gedaan aan de Schotten, de Ieren of de Engelsen, mijn voorouders. Hier wordt duidelijk over Israël gesproken en de vaderen van Israël, Abraham, Izak en Jacob en de 12 stammen. Het is essentieel dat Christus naar de besnedenen, Israël, kwam. Christus kwam tot degenen die hij

diende in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, in het begin van het boek Handelingen. Dat was de besnijdenis, Israël. En de Heidenen, zoals wij, werd niet direct redding aangeboden. Toen, in die tijd, werd de Heidenen alleen redding aangeboden als ze kwamen tot het burgerschap van Israël, en op die manier kwamen ze, door Israël te zegenen, onder de verbonden der belofte die met Israël waren gemaakt zoals dat staat in Genesis 12 de verzen 1 tot en met drie.

Rom.15: 9, 10, 11 en 12.

De volgende vier verzen gaan over het komen van de Heidenen tot God door Israël. Door Israël! Dat is het punt, het was niet het evangelie dat Paulus predikte. Het sprak over Jezus Christus als dienaar der besnijdenis in zijn aardse wandel en de resultaten daarvan. Met andere woorden, het gaat niet over het lichaam van Christus en het gaat dus niet over ons.

We gaan verder met deze vier verzen, Rom.15:9 tot en met 12. We zien dat ze zeggen:

“Vers 9: En de heidenen God vanwege de barmhartigheid zouden verheerlijken; gelijk geschreven is: Daarom zal ik U belijden onder de heidenen, en Uw Naam lofzingen.

En in het volgende vers zien we:

“Vers 10: En wederom zegt Hij: Weest vrolijk, gij heidenen met Zijn volk!

Zag u dat? Het gaat over Heidenen die tot God komen door Israël. “Weest vrolijk, gij heidenen met Zijn volk”.

“Rom.15:11 en 12: 11 En wederom: Looft den Heere, al gij heidenen, en prijst Hem, al gij volken! 12 En wederom zegt Jesaja: Er zal zijn de wortel van Jessai, en Die opstaat, om over de heidenen te gebieden; op Hem zullen de heidenen hopen.

Deze Heidenen stellen hun vertrouwen dus in de wortel van Jessai, en Israël regeert over deze Heidenen. Hier wordt gesproken over hoe het gaat in het koninkrijk, in die duizendjarige regering op aarde waar Israël het hoofd zal zijn en de Heidenen de staart. Er zal over de Heidenen geregeerd worden. Het gaat hier niet over ons, ik hoop dat ik dat duidelijk heb gemaakt. Het gaat hier niet over het geloven van het evangelie uwer zaligheid. Het gaat hier niet over het geestelijk te worden ingedoopt in het lichaam van Christus. Het gaat alleen over de enige manier waardoor de Oud Testamentische Heidenen tot God waren gekomen, door Israël.

Deze laatste verzen die we gelezen hebben laten de redding van de Heidenen zien dat nu is onderbroken door de val van Israël. Dat is de weg waardoor de Heidenen tot God konden komen gedurende het gehele Oude Testament totdat we komen tot Rom.11:11:

“Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden?”

Dat gaat over Israël. Paulus legt uit wat er met Israël is gebeurd. Zegt hij de reden waarom ze zijn gestruikeld? Was het de wil van God dat ze struikelden? Is dat de reden waarom ze struikelden?

*“Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? **Dat zij verre**”.*

*“KJV: Rom.11:11: I say then, Have they stumbled that they should fall? **God forbid:***

Met andere woorden: dat is niet de reden dat ze struikelden, maar:

“.....door hun val is de zaligheid den heidenen geworden”.

Dus al de jaren, voordat Israël is gevallen, konden de Heidenen tot God komen door de opgang van Israël. In Jesaja 60:1-3 zegt God tot Israël:

“Jes.60:1: Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid des HEEREN gaat over u op. 2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal de HEERE opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden. 3 En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot den glans, die u is opgegaan.

Dat was dus de weg totdat Israël is gevallen, en toen Israël viel is dat veranderd. Dat was niet langer een weg tot God. God introduceerde een nieuwe weg die niet alleen voor Israël was, en degenen die door Israël tot God kwamen, maar voor alle mensen. En dat was door onze apostel, Christus zijn enige apostel voor de Heidenen, Paulus.

Paulus ging dus voort met het prediken roepende een overblijfsel naar de verkiezing der genade, hen roepende om gered te worden door het evangelie van de Messias, het evangelie van Christus, om ze te redden in het lichaam van Christus, het lichaam van de Messias. In die tijd had dat een grote betekenis voor die mensen, Joden en Grieken, of mensen die de Joden zegenden tot wie Paulus eerst predikte totdat we tot de plaats komen waar het begin van het evangelie was dat Paulus noemt in Filippenzen 4 vers 15. Ter bestemder tijd werd Paulus met dit getuigenis tot alle mensen gezonden. Ons is verteld dat de transactie gedaan werd op het kruis maar er werd van getuigd ter bestemder tijd. Het werd alleen ter bestemder tijd gepredikt.

Ons wordt verteld dat we niet iemand kunnen aanroepen in wie we niet geloven, en we kunnen niet geloven totdat we dat evangelie horen prediken. Dat is Rom.10:13 tot en met 15. Dit is kritisch aangaande het begrijpen van de timing die God had.

“Rom.10:13: Want een iegelijk, die den Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden. 14 Hoe zullen zij dan Hem aanroepen, in Welken zij niet geloofd hebben? En hoe zullen zij in Hem geloven, van Welken zij niet gehoord hebben?”

Ze kunnen Hem dus niet aanroepen in wie ze niet geloofd hebben. Als ze niet in God geloven gaan ze Hem ook niet aanroepen, dat is wat hier wordt gezegd. Het gaat verder met:

“En hoe zullen zij horen, zonder die hun predikt? 15 En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden worden?”

En dan ontvangt Paulus zijn tweede zending. Die tweede zending staat in de Bijbel. Het was aan “alle mensen”, niet alleen tot de Joden, niet alleen tot Joden en hen die de Joden zegenden, die Grieken worden genoemd. Grieken zijn Heidenen die Israël zegenden. Paulus ging naar hen toe. Dat waren de Heidenen waar hij naar toe ging toen hij voor de eerste keer werd geroepen op de weg naar Damascus. Dat was hetgeen God wilde en Paulus wist dat. Dat lees je niet zomaar in de Schrift. Het wordt duidelijk als u Paulus volgt tot wie hij heenging,

en dan leest u in Hand.26:19: *“Daarom.....ben ik dat Hemels gezicht niet ongehoorzaam geweest”*. Paulus ging naar degenen tot wie hij werd gezonden. Paulus ging dus naar degenen waar Christus hem heen zond. Ik geloof de Bijbel en vóór zijn tweede zending vertelt de Bijbel ons alleen dat Paulus het evangelie ter zaligheid predikte tot Joden, en tot Grieken, dat zijn mensen die de Joden zegenden, degenen die Israël zegenden volgens de Schrift, Genesis 12:1 tot en met 3.

“1 De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal. 2 En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen! 3 En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

We hebben genoemd dat Paulus een overblijfsel riep naar de verkiezing der genade om het evangelie van Christus te geloven en in het lichaam van Christus te komen. Dat is Rom.11:5 waar hij ons zegt:

“Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade.

Hij noemt het eveneens in 1Kor.9: vers 19 tot en met 21 zonder het woord overblijfsel te gebruiken. Vers 19: *“Want daar ik van allen vrij was, heb ik mijzelven allen dienstbaar gemaakt,”*. Hierover hebben we eerder gesproken in deze les, namelijk dat wij van allen vrij zijn, en we kunnen, in dezen, doen wat we willen.

“Want daar ik van allen vrij was, heb ik mijzelven allen dienstbaar gemaakt, opdat ik er meer zou winnen.

Met andere woorden: meer winnen voor Christus. In het geval van Paulus op het moment Israël nog niet was gevallen, nog niet totaal ter zijde was gesteld, schrijft hij:

“1Kor.9:20: En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou;.....

Dat gaat dus over de Joden. Daarna:

“dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou.

Dat zijn degenen die Heidenen zijn, want zij rusten op de wet zoals dat staat in Rom.2:17. Velen van hen, waaraan hij schrijft, bevinden zich in deze categorie. Hij schreef aan: *“Allen, die te Rome zijt”* volgens Rom.1:7. Maar hij definieerde, in de verschillende secties van de brief aan de Romeinen, aan wie hij schreef. Hier zien we Joden en dan degenen die tot God komen door Israël, degenen die de Joden zegenden, ook wel Grieken genoemd in de Statenvertaling, hen die onder de wet waren. Dit zijn degenen, Joden en Grieken, die hij probeert te bereiken. Dit waren degenen waaruit hij: *“een overblijfsel naar de verkiezing der genade”* riep opdat ze zouden kiezen voor het genade evangelie dat Paulus op dat moment predikte, namelijk het evangelie van Christus. En hij zegt eveneens, betreffende een andere groep, noch Jood of Griek:

“1Kor.9:21: Degenen, die zonder de wet zijn, ben ik geworden als zonder de wet zijnde (Gode nochtans zijnde niet zonder de wet, maar voor Christus onder de wet), opdat ik degenen, die zonder de wet zijn, winnen zou.

Deel-2 – DE TWEEDE ZENDING VAN PAULUS

De eerste zending van Paulus opnieuw bekeken

Romeinen 15:13.

Hier in Handelingen 20, toen de brief aan de Romeinen werd geschreven, wachtte Paulus voor zijn tweede zending welke hem door Christus is aangezegd dat hij die zou ontvangen om het evangelie **aan alle mensen** te prediken. Twee of drie verzen later ontvangt Paulus die zending en verwijst daarnaar terug in Fil.4:15 en 16 als: *“het begin des Evangelies”* dat hij moest prediken aan alle mensen.

Laten we naar het volgende vers kijken. Paulus daagt hen uit te geloven waartoe hij hen aanspoorde om te doen, namelijk het dragen van zwakheden van anderen. We gaan nu naar Rom.15:13 kijken:

“Rom.15:13: De God nu der hoop vervulle ulieden met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat gij overvloedig moogt zijn in de hoop, door de kracht des Heiligen Geestes.

dat is dus zijn uitdaging over wat hij hen heeft verteld.

Vervolgens zullen wij de belangrijke sectie aanpakken die, op vele plaatsen, verwijst naar de tweede zending. We zullen ze verbinden met andere Schriftplaatsen die hetzelfde aangeven en ze komen goed met elkaar overeen. Paulus schrijft de brief aan de Romeinen ongeveer ten tijde dat de gebeurtenissen van Handelingen 20 plaats vinden. Deze gebeurtenissen die u vindt in Hand.20 zijn parallel aan de brief aan de Romeinen. We willen ze parallel bestuderen om parallellen te vinden die elkaar bevestigen of elkaar ontkennen. Zij zullen ons de nauwkeurigheid en betrouwbaarheid van de Schrift laten zien.

Gedurende het grootste deel van de geschiedenis van Israël waren er een aantal Heidenen die tot God zijn gekomen door Israël en die aanspraak maakten op een belofte van God. Die belofte staat in Genesis 12 vers 1 tot en met 3. Er waren andere Heidenen, genaamd vreemdelingen, die geen aanspraak maakten op de belofte van Gen.12:1-3. Ze worden beschreven in Efeziërs 2 als zijnde vreemdelingen en ver weg. Dat staat in Efeziërs 2:12, 13 en 17.

Laar ons nu dus kijken naar Ef.2:11: *“Daarom gedenkt, dat gij”*, hier spreekt hij tot Efeziërs. Volgens Ef.1:15 zijn dit Efeziërs die hij nog niet had ontmoet. Het zijn niet de Efeziërs die in de gemeente waren die hij voorheen was begonnen in Efeze, in Handelingen 18 en 19.

Dit zijn Efeziërs, Ef.2:11, die hij nog niet eerder had ontmoet.

“die eertijds heidenen waart in het vlees, en die voorhuid genaamd werdt van degenen, die genaamd zijn besnijdenis in het vlees, die met handen geschied”.;

Ef.2:12:

“Dat gij in dien tijd waart zonder Christus”

Ze waren niet als de mensen die in de verbonden der belofte waren omdat ze Israël hadden gezegend en dat zullen we over enige ogenblikken zien. Deze vreemdelingen waren zonder Christus en vreemdelingen van het burgerschap Israëls, ze waren NIET in de beloften. Ze hadden geen hoop en ze waren zonder God in de wereld.

Hier is de belofte die werd opgeëist door de Heidenen, genaamd Grieken, door er aanspraak op te maken.

Dat is de belofte in Genesis 12:1-2 en 3.

“1 De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga gij uit uw land, en uit uw maagschap, en uit uws vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal. 2 En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken”.

God zal het waar maken: *“en u zegenen, en uw naam groot maken; en wees een zegen”.*
Vers 3 is hier een onmisbaar vers:

3 En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt”.

Dit voert degenen binnen die niet van het zaad van Abraham zijn, degenen die Heidenen zijn. Hier komen ze in beeld. Als ze gezegend wilden worden moesten ze Israël zegenen.

“en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden”.

Zie naar Genesis 17:19:

“En God zeide: Voorwaar, Sara, uw huisvrouw, zal u een zoon baren, en gij zult zijn naam noemen Izak; en Ik zal Mijn verbond met hem oprichten, tot een eeuwig verbond zijn zade na hem.

Dat slaat daarna dus op geheel Israël. Sommigen van de Grieken zegenden het zaad van Abraham, Izak en Jacob door naar de synagogen te komen om God te vinden. Deze Grieken werden gezegend doordat ze, in die tijd, Paulus het evangelie van Christus hoorden prediken, het evangelie hunner behoudenis. Ze kwamen al jaren hiervoor, en mogelijk eeuwen hiervoor, naar de synagogen. Maar, ten tijde van Paulus, was dat de zegen die zij ontvingen. Ze zegenden Israël en ze ontvingen een zegen van God door Paulus tot hen te horen prediken hoe ze gered konden worden. Zoals we zullen zien predikte Paulus een ander middel ter redding dan de redding met betrekking tot Israël ofschoon het alles door het kruis is, door Christus.

Romeinen 15:14

Dit begrepen hebbende gaan we beginnen met Rom.15:14:

“Doch, mijn broeders, ook ik zelf ben verzekerd van u, dat gij ook zelven vol zijt van goedheid, vervuld met alle kennis, machtig om ook elkander te vermanen.

Tot op dit punt, tegen het einde van de brief aan de Romeinen, heeft hij hen de leer gegeven, en hij zegt hen dat ze zijn vervuld met alle kennis. Dat betekent dat ze alles hebben ontvangen wat Paulus was opgedragen om hen te leren. Paulus hoeft niet terug te komen om ze op te bouwen tot volwassenheid. Deze brief bracht alle informatie aan hen over die Paulus tot op dat moment had. Het was compleet. Deze brief is een samenvatting van alles wat Paulus op dat moment leerde.

Romeinen 15:15

We gaan door met vers 15:

“Maar ik heb u eensdeels te stoutelijker (=vrijmoedig) geschreven, broeders, u als wederom dit indachtig makende, om de genade, die mij van God gegeven is;

We zien dus dat het iets is van een “tegenwoordig tijd”. Namelijk de genade die hem is gegeven.

Laten we dat laatste gedeelte contrasteren: *“de genade, die mij van God gegeven is”*. Kijk naar Rom.15:8:

“En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;

Dat is het waar Jezus mee kwam in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, namelijk om de beloftenissen der vaderen te bevestigen. Maar, zoals u ziet was Jezus Christus een dienaar der besnijdenis. Er staat: “geworden” is. Dat betekent dat Hij dat geworden is toen Hij kwam. Nu niet en ook niet langer. Maar in Rom.15:15 zegt Paulus: *“de genade, die mij van God gegeven is”* Dat is iets van dit moment. Het is ten tijde dat hij Handelingen 20 schrijft.

Dus vanwege de genade die Paulus gegeven is wil hij vrijmoedig schrijven om iets duidelijk te maken aan de Romeinen. Nu gaan we naar Rom.15:16:

“Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen”.

“Opdat ik... zij”. Dat is iets toekomstigs: “Opdat ik zij”.

“het Evangelie van God bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest.

En dat woord “aangenaam” is anders dan voorheen. Ze waren voorheen alleen aangenaam door Israël te zegenen, tot God komen door Israël. Daarom kwamen ze naar de synagogen. Maar nu zijn de dingen anders. Wij worden gered door, zonder tussenkomst, tot God te komen, door het evangelie ter zaligheid van Paulus.

“opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest.

Zie naar Titus 3:4 tot en met 7:

“4 Maar wanneer de goedertierenheid van God, onzen Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is,

Dat het verschenen is gebeurde op de weg naar Damascus, het gebeurde volgens Galaten 1:11 en 12.

“niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden”.

Er staat niet dat het niet door rechtvaardigheid is, maar het is:

“niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte”

De reiniging van onrechtvaardigheid, *“het bad der wedergeboorte”*. En er wordt hier gezegd dat de Heilige Geest dat heeft gedaan. Het was het bad der wedergeboorte en vernieuwing.

“Titus 3:6 Denwelken Hij over ons rijkelijk heeft uitgegoten....”.

Hij deed het, en hij rekende het ons toe, en zo werd het van ons. Het zijn niet onze werken, het is Zijn werk dat aan ons wordt aangeboden, het wordt ons toegeschreven, op onze rekening.

“Titus 3:6 Denwelken Hij over ons rijkelijk heeft uitgegoten door Jezus Christus, onzen Zaligmaker;

Vervolgens lezen we vers 7:

“Opdat wij, gerechtvaardigd zijnde door Zijn genade, erfgenamen zouden worden”

God maakt ons erfgenamen. Het is niet iets wat we verdienen, het is niet door iets wat wij doen. Hij maakt ons:

“erfgenamen naar de hope des eeuwigen levens”.

Het visioen van Paulus in de tempel en de voltooiing van zijn eerste zending

Romeinen 15:16.

Paulus maakt er nog geen aanspraak op dat hij reeds nu is gezonden naar alle Heidenen met het evangelie van Christus, het evangelie ter redding. In Rom.15:16 vertelt Paulus over informatie van God, van zijn tempel visioen, van Christus aan hem, daar wordt hem verteld dat hij spoedig naar alle mensen gezonden zou worden. Hij zegt van deze mensen: *“Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen”*. Het was iets dat stond te gebeuren. Op dat moment was het nog toekomstig.

“opdat de offerande der heidenen aangenaam worde”, dat is toekomstig, *“aangenaam worde”* direct tot God. Aangenaam, niet door allerlei kanalen, of door een volk, of door Israël.

Het was hoogstwaarschijnlijk enige hoofdstukken eerder, in Handelingen 18 vers 22 dat Paulus dat visioen heeft gehad in de tempel waar Christus hem vertelde:

“Hand.22:21:Ga heen; want Ik zal (in de toekomst) u ver tot de heidenen (ver weg tot andere volken) afzenden.

De brief aan de Romeinen is hoogstwaarschijnlijk geschreven ten tijde van Hand.20:3. Paulus werd hoogstwaarschijnlijk voor de tweede keer gezonden in Hand.20:6. Drie verzen na het schrijven van de brief aan de Romeinen (Hand.20:9) machtigde Jezus Christus Paulus om naar alle mensen te gaan, om het evangelie ter redding te prediken rechtstreeks aan alle mensen, zich niet langer richtende op het overblijfsel en in de synagogen degenen die de Joden zegenden, namelijk de Grieken in de synagogen. Nu moest hij naar alle mensen gaan, zelfs naar die Efeziërs die niet in de beloften waren en niet in de verbonden waren geweest.

Dus dit vers, Rom.15:16, geeft aan dat Paulus zijn eerste zending heeft volbracht, en loopt onmiddellijk vooruit op het begin van zijn tweede zending. Het is nog niet gebeurd. Hij heeft nog geen informatie dat het direct staat te gebeuren, maar hij weet nu dat hij zijn eerste zending heeft volbracht. Daarom weet hij dat zijn zending naar alle mensen aanstaande is, het zal spoedig beginnen.

Zoals we weten, uit Hand.20:6, verliet hij Macedonië. Dat is het waar het over gaat in Fil.4:15 als zijnde: *“het begin des Evangelies”*. En het was het begin van *“het evangelie der genade Gods”* (Hand.20:24). Zo werd het voorheen niet genoemd. Het was dezelfde boodschap. Het was hetzelfde middel om tot God te komen, maar het was vanaf toen voor alle mensen. Het waren andere ontvangers, andere omstandigheden wat betekent dat het een ander evangelie werd (het evangelie der genade Gods) met dezelfde condities om gered te worden.

Aangezien ik het onderwerp niet wil verwarren zeg ik dat het bloed van Christus op iedereen van toepassing is, zelfs vóór de tweede zending van Paulus, ze konden God aanroepen om hen te redden als ze de boodschap van het evangelie hadden gehoord en geloofd. Maar ze hoorden en geloofden de boodschap niet omdat Paulus nog niet was gezonden om tot hen te prediken.

Paulus moest nog steeds eerst naar het Handelingen overblijfsel gaan, eerst de Jood en ook de Griek, degenen die de Joden zegenden, met het evangelie van Christus, de kracht Gods tot zaligheid. Maar Paulus had een opdracht om het evangelie te prediken. Eerst predikte hij het evangelie van God en daarna het evangelie van Christus. Denk er aan dat Israël in een staat van afval verkeerde. Ze hadden afgoden die ze aanbaden, zelfs in de synagogen. Hij zorgde er voor dat ze het evangelie van God kenden en geloofden voordat hij hun het evangelie kon geven, waartoe hij gemachtigd was om het hen te geven, namelijk het evangelie van Christus hetwelk is de kracht Gods om hen te redden.

We zullen dat hier zien als we hiermee verder gaan. 1Thessalonicenzen 2 vers 9 zegt:

“Want gij gedenkt, broeders, onzen arbeid en moeite; want nacht en dag werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn, hebben wij het Evangelie van God onder u gepredikt.

En we zien dat gebeuren in Handelingen 17, te beginnen met vers 1:

“En door Amfipolis en Apollonia hun weg genomen hebbende, kwamen zij te Thessalonica, alwaar een synagoge der Joden was.

Vers 2: *“En Paulus”* en let op het volgende: *“gelijk hij gewoon was”* Dat was dus zijn gewoonte. Dit was wat hij deed in zijn bediening. Hij *“ging tot hen in”* in de synagoge, *“en drie sabbatten lang handelde hij met hen uit de Schriften”*.

En in vers 3:

“Dezelve (de Schriften) openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden”.

Dat is ook hetgeen Petrus predikte, namelijk dat Christus stierf. Dat zij hun Messias hadden vermoord. Petrus predikte niet dat, als ze geloofden dat Christus was gestorven voor hun zonden, ze gered zouden worden. Maar Petrus predikte dat Israël zijn Messias had vermoord.

Dit is dus wat Paulus deed in Thessalonica, Hand.17:3:

“Dezelve openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus”.

Dat is dus het evangelie van God. Dat is wat geschreven staat in Rom.1:1-4, dat is het evangelie van God. Het was het goede nieuws dat Jezus de geprofeteerde Messias was, de Christus, en dat hij is opgestaan uit de doden.

Laten we verder gaan met Hand.17 vers 4:

“En sommigen uit hen” van deze Joden, en het blijkt ook dat sommigen onder hen Heidenen waren die Israël zegenden. *“En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte”*. Dat waren degenen die de Joden zegenden, degenen die Israël zegenden. *“en van de voornaamste vrouwen niet weinige”*.

We kijken nog steeds naar Handelingen 17, nu naar vers 5-7:

“Maar de Joden, die ongehoorzaam waren, dit benijdende, namen tot zich enige boze mannen uit de marktboeven”, Ik zou niet graag onder hen verkeren.

“.....en maakten, dat het volk te hoop liep, en beroerden de stad; en op het huis van Jason aanvallende, zochten zij hen tot het volk te brengen. 6 En als zij hen niet vonden, trokken zij Jason en enige broeders voor de oversten der stad, roepende: Dezen, die de wereld in roer hebben gesteld, zijn ook hier gekomen; 7 Welke Jason in zijn huis genomen heeft; en alle dezen doen tegen de geboden des keizers, zeggende, dat er een andere Koning is, namelijk een Jezus.

“Hand.17:8-10: 8 En zij beroerden de schare, en de oversten der stad, die dit hoorden. 9 Doch als zij van Jason en de anderen vergenoeging ontvangen hadden, lieten zij hen gaan. 10 En de broeders zonden terstond des nachts Paulus en Silas weg naar Berea; welke, daar gekomen zijnde, gingen heen naar de synagoge der Joden;

We zouden dit kunnen aanvullen met: *“zoals het zijn gewoonte was”* zoals we dat weten uit vers 2.

Laten we nu terugkeren als Paulus aan de Thessalonicenzen schrijft, in 1Thess.3:1:

“Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen, hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten worden;

Zoals we lezen werd Paulus achtervolgd vanuit Thessalonica. En hij gaat dus naar Athene, en dan zegt hij:

“1Thess.3:1-2: 1 Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen, hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten worden; 2 En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in het Evangelie van Christus, om u te versterken, en u te vermanen van uw geloof;

Dus aangaande hun geloof bediende zijn medearbeider voor hen het evangelie van Christus. Paulus had de opdracht om het evangelie van Christus uit te delen zoals we dat lezen in 1Kor.9:17:

“Want indien ik dat gewillig doe, zo heb ik loon, maar indien onwillig, de uitdeling is mij evenwel toebetrouwd.

De Heidenen moesten in eerste instantie bediend worden met het evangelie van God. Ze wisten niet wie die Christus was, of wie Jezus was. Ze moesten de profetieën weten en dat Jezus de profetieën heeft vervuld, en dat hij de Christus was, en dat Hij was opgestaan uit de doden. Dan konden ze begrijpen dat Christus stierf voor onze zonden en voor hun zonden en dat ze, door dat te geloven, gered waren. Wat voor ons nodig is om te zien is dat Paulus moest beginnen door hen het evangelie van God te prediken zoals hij dat deed in 1Thess.2:9 en Hand.17:1-3. Dan zien we dat, nadat hij dat had gepredikt, hij onmiddellijk uit de stad werd verwijderd en naar Berea ging vanwege de ongelovigen die hem vanuit Thessalonica achtervolgden. Vanuit Berea ging hij naar Athene zoals dat staat in 1Thess.3:1-2, vandaar zond Paulus Timotheüs terug om hun het evangelie van Christus te prediken dat na het evangelie van God komt. Misschien moet ik zeggen dat het evangelie van God vóór het evangelie van Christus moet komen. Ze moeten weten wie Jezus is alvorens ze kunnen weten wat Hij voor hen heeft gedaan.

PAULUS BENADRUKT HET EINDE VAN ZIJN EERSTE ZENDING

Romeinen 15:17

Nu kunnen we verder gaan met Rom.15:17.

“Zo heb ik dan roem in Christus Jezus in die dingen, die God aangaan.

Romeinen 15:18

Paulus gaat verder om ons in Rom.15:18 te vertellen waarin hij moet roemen:

“Want ik zou niet durven iets zeggen, hetwelk Christus door mij niet gewrocht heeft, tot gehoorzaamheid der heidenen, met woorden en werken;

We zullen proberen om het dubbel negatief te ontrafelen. Hij zegt dat hij spreekt van de dingen die Christus in hem heeft gewrocht, heeft voltooid door mij, namelijk de Heidenen gehoorzaam maken door woord en daad. Paulus benadrukt dat het niet van Petrus of de twaalven komt. Het is door hem, Paulus, dat Christus de Heidenen gehoorzaam en aangenaam maakte. Hun aanneming door God wordt een aantal verzen terug, in vers 16, genoemd

Romeinen 15:19

Nu gaan we Rom.15:19 lezen:

“Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht van den Geest Gods, zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe, het Evangelie van Christus vervuld heb.

Hier zit een beëindiging in. Hij heeft alles gedaan. Ik heb vervuld, ik heb het evangelie van Christus gepredikt en vervuld.

Vergelijk dit vers met 2Kor.12:12:

“Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht van den Geest Gods” staat hier in Rom.15:19 en dan zegt hij in 2Kor.12:12:

“De merktekenen van een apostel zijn onder u betoond in alle lijdzaamheid, met tekenen, en wonderen, en krachten.

Paulus had dus de merktekenen van een apostel. Het vers spreekt niet over tekenen onder het volk. Deze tekenen werden gedaan, deze wonderen werden door Paulus gedaan. En we weten dat er wonderen plaats vonden. Hij wekte een dode op, Eutychus, en er werden andere dingen gedaan.

In de tweede helft van Rom.15 vers 19 maakt Paulus een belangrijke opmerking”, hij zegt dat hij: *“zodat ik het Evangelie van Christus vervuld heb”* Hij heeft het prediken van het evangelie van Christus vervuld, er is daarmee niets meer te doen. Paulus had, voorzover hem op dat moment was meegedeeld, zijn missie volbracht. Hier zien we dus de voltooiing van zijn eerste opdracht.

Er is hiervan een echo dat begint in Hand.20:17, gelijk aan wat we lezen in Rom.15:19. Dit is nu Hand.20:17. Paulus had de brief aan de Romeinen geschreven ten tijde van Handelingen 20 vers 3 en we weten van Fil.4:15-16 dat hij in Hand.20:6, de opdracht heeft gekregen om naar alle mensen te gaan met het evangelie ter redding, niet alleen tot eerst de Jood en ook de Griek.

En een paar verzen later, hier in Hand.20:17, begon hij te varen naar Troas en daarna naar Milete. En er staat: *“Maar hij zond van Milete naar Efeze”*, Milete dient als zeehaven voor Efeze. Het ligt aan de kust. En: *“Maar hij zond van Milete naar Efeze, en hij ontbood de ouderlingen der Gemeente”*. Dat is de gemeente van Joden en Grieken die voorheen gesticht was te Efeze, dat is niet de gemeente waar hij later, na het boek Handelingen, aan schreef en die wij de brief aan de Efeziërs noemen.

De mensen waar hij hier tot spreekt zijn de mensen uit Handelingen 18 en 19. Hij roept de oudsten van die gemeente om te komen naar de zeehaven in Milete en zegt:

“Hand.20:18-20: 18 En als zij tot hem gekomen waren, zeide hij tot hen: Gijlieden weet, van den eersten dag af, dat ik in Azie ben aangekomen, hoe ik bij u den gansen tijd geweest ben; 19 Dienende den Heere met alle ootmoedigheid, en vele tranen, en verzoeking, die mij overkomen zijn door de lagen der Joden; 20 Hoe ik niets achtergehouden heb van hetgeen nuttig was, dat ik u niet zou verkondigd en u geleerd hebben, in het openbaar en bij de huizen;

We weten dat de Bijbel in 2Tim.3:16 zegt:

“Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is;

We gaan verder naar Hand.20:21: *“Betuigende, beiden Joden en Grieken”*. Hij vertelt wat hij heeft gedaan, wat hij tot zover heeft gedaan: *“Betuigende, beiden Joden en Grieken, de bekering”*, met andere woorden, verandering van gedachten met betrekking tot valse goden en afgoden. *“bekering tot God en het geloof in onzen Heere Jezus Christus”*. Dat is ten eerste een zinspeling op het evangelie van God, verander van gedachten aangaande God. En ten tweede is het een zinspeling op het evangelie van Christus. *“geloof in onzen Heere Jezus Christus”*.

We komen er achter dat het tot deze Joden en Grieken was waartegen Paulus had getuigd tot op Hand.18 in Efeze. Dat is waartegen Paulus, eertijds, heeft gesproken, de Joden en de Grieken, niet tegen alle mensen. Hij vertelt over wat hij, tot nu toe, heeft gedaan. Vanaf nu weet hij dat hij gemachtigd is om naar alle mensen te gaan. Maar hij begint zijn gesprek met deze oudsten van Efeze.

Hij gaat verder in Hand.20:22-23 en hij zegt:

“22 En nu ziet, ik, gebonden zijnde door den Geest, reis naar Jeruzalem, niet wetende, wat mij daar ontmoeten zal; 23 Dan dat de Heilige Geest van stad tot stad betuigt, zeggende, dat mij banden en verdrukkingen aanstaande zijn.

Paulus is dus op weg naar Jeruzalem. Hij wist niet wat hem daar te gebeuren stond. Maar hij wist wel wat Christus hem had verteld in Hand.18:22 en later in Hand.22:18:

“Hand.22:18: En dat ik Hem zag, en Hij tot mij zeide: Spoed u, en ga in der haast uit Jeruzalem; want zij zullen uw getuigenis van Mij niet aannemen.

Dit nieuws, dat Paulus had ontvangen in het visioen daar in de tempel in Hand.18 vers 22, was iets dat door de Joden verworpen zou worden, ze zouden het niet goed vinden. Paulus wist daar weg te komen en hij vertrok. Maar hier gaat hij terug. We zullen spoedig zien waarom hij terug gaat. Het heeft te maken met de behoeftige koninkrijks gelovigen in Jeruzalem, zij hadden alles verkocht verwachtende dat het koninkrijk spoedig zou komen.

Romeinen 15:20

Maar nu gaan we naar Rom.15:20:

“En alzo zeer begerig geweest ben om het Evangelie te verkondigen, niet waar Christus genoemd was, opdat ik niet op eens anders fundament zou bouwen;

Dat is waar. Tot sommige mensen predikte hij niet het evangelie, alleen aan hen waar Christus hem naar toe zond. Als we kijken in Galaten 2:9 dan zien we dat hij een voorstel heeft geaccepteerd van Jacobus, Cefas en Johannes dat hij naar de Heidenen zou gaan en zij zouden naar de besnedenen gaan, de ware besnedenen, het gelovig Israël. Laat ons dat ter bevestiging lezen, er staat:

“En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan;

We kijken in 1Petrus 1:1, daar zien we Petrus beginnen met zijn brief, en hij zegt:

“Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen, verstrooid in Pontus, Galatie, Kappadocie, Azie en Bithynie,

Let speciaal op hen te Azië en Bithynie. En als we dan kijken naar de reis van Paulus in Hand.16:6 zien we dat hij niet predikt teneinde niet op andermans fundament te bouwen. In Hand.16:6 staat:

“En als zij Frygie, en het land van Galatie doorgereisd hadden, werden zij van den Heiligen Geest verhinderd het Woord in Azie te spreken.

Petrus had dus contact met deze mensen in Azië. Waarschijnlijk heeft hij hen in de provincie Azië bezocht, niet het continent Azië, het was een provincie. Er staat dus dat het hun verboden was. Het was Paulus door de Heilige Geest verboden om in Azië te prediken. Hand.16:7 zegt:

“En aan Mysie gekomen zijnde, poogden zij naar Bithynie te reizen; en de Geest liet het hun niet toe.

Petrus had contact met de mensen te Bithynie zoals we zagen in 1Petrus 1:1. We lezen Hand.16:8-11:

“8 En zij, Mysie voorbij gereisd zijnde, kwamen af tot Troas. 9 En van Paulus werd in den nacht een gezicht gezien: er was een Macedonisch man staande, die hem bad en zeide: Kom over in Macedonie, en help ons. 10 Als hij nu dit gezicht gezien had, zo zochten wij terstond naar Macedonie te reizen, besluitende daaruit, dat ons de Heere geroepen had, om denzelven het Evangelie te verkondigen. 11 Van Troas dan afgevaren zijnde, liepen wij recht naar Samothrace, en den volgende dag naar Neapolis.

Ze voeren dus over naar Macedonië. Dat is het begin van het prediken van het evangelie in Europa en het Westen. Maar ze volgden de leiding van de Heer en de Heer weerhield hen er van dat hun wegen zich kruisten, en zouden bouwen op de ander zijn bediening.

Romeinen 15:21

We zien naar Rom.15:21:

“Maar gelijk geschreven is: Denwelken van Hem niet was geboodschaft, die zullen het zien; en dewelke het niet gehoord hebben, die zullen het verstaan.

Denk er eens over na, de verbonden der belofte werden tot Israël gesproken. Dus wordt er gezegd: *“Denwelken van Hem niet was geboodschaft, die zullen het zien”*. Als dus de verbonden der belofte tot Israël zijn gesproken dan gaat het hier niet over Israël. De orakels van God zijn gesproken tot Israël. Dus nogmaals, het gaat hier niet over Israël. De Grieken, uit het boek Handelingen, zijn de enigen die in de Schrift worden genoemd die overeen komen met de beschrijving in Rom.15:21. Ze zullen zien en het begrijpen.

Romeinen 15:22 (zie verderop bij Rom.15:23)

We gaan nu naar Rom.15:22. Die Grieken hadden een plaats in het plan van God gedurende het begin van het lichaam van Christus en wel alvorens het evangelie van Christus, of het evangelie der genade Gods, werd gepredikt aan alle mensen. Zij waren een middel om een overblijfsel uit Israël in het lichaam van Christus te verkrijgen door het evangelie van Christus te geloven. Ze hadden toen dus een speciale plaats.

We vinden dat veel, in hetgeen Paulus later schrijft, na het einde van het boek Handelingen, te maken heeft met het elkander accepteren, het elkaar accepteren van de twee groepen. Zoals we zien in Efeziërs 1:12, dat de Grieken uit de Handelingen periode, die eerst in Christus geloofd hebben tot prijs Zijner heerlijkheid, samengaan met degenen in het volgende vers, vers 13: *“In Welken ook gij zijt, nadat gij het woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid gehoord heb”*. Paulus spoorde de twee groepen aan om samen te gaan. Dat is de reden waarom hij spreekt over de zeven enigheden. (Ef.4:3-6). Daarom zegt hij:

“Ef.4:3 U benaarstigende te behouden de enigheid des Geestes door den band des vredes.

In de brief aan de Efeziërs staan drie verwijzingen dat de twee groepen op moeten schieten om samen te gaan door elkaar te accepteren en zich te realiseren dat ze één lichaam zijn. Ze zijn één lichaam in Christus. Het is het lichaam van Christus, ze moeten elkaar dat niet misgunnen.

Ik denk dat er in 1Kor.13:10 ook een aanwijzing is naar het éne lichaam:

“Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.

Alle delen van het lichaam waren op zijn plaats ten tijde dat Paulus het evangelie ter redding begon te prediken aan alle mensen in plaats van het alleen prediken tot de Jood en ook de Griek. Het lichaam was toen volmaakt in al zijn delen. Dat zou dan zijn in Hand.20 want we zien daar geen tongen of tekenen meer zoals in Hand.19 nog wel het geval is. In Handelingen 19 is het voor de laatste keer dat we daar iets van zien. En dat is dus de betekenis plaats van:

““Doch wanneer het volmaakte zal gekomen zijn, dan zal hetgeen ten dele is, te niet gedaan worden.

Rom.15:22 en 23:

“22 Waarom ik ook menigmaal verhinderd geweest ben tot u te komen. 23 Maar nu geen plaats meer hebbende in deze gewesten, en van over vele jaren groot verlangen hebbende, om tot u te komen,

“geen plaats meer hebbende in deze gewesten”. Laat me dit benadrukken. Hij heeft: *“geen plaats meer in deze gewesten”*. Hij is er gereed mee. Zijn eerste bediening, zijn eerste zending was in Handelingen 9, daarover lezen we in Handelingen 26, Paulus zegt dat hij zijn eerste bediening heeft voltooid, ze waren vervuld met alle kennis; hij vertelde hen in Rom.15:14 dat ze met alle kennis vervuld waren. En in Rom.15:19 zegt hij dat hij: *“het Evangelie van Christus vervuld heeft”*.

Hier, in Rom.15:23, zegt hij dat hij geen plaats meer heeft in deze gewesten. En in Hand.20:20 zegt hij dat hij niets heeft achtergehouden wat heilzaam was voor hen. Hij had hun alles verteld. Hij was gereed.

In Hand.18:22 heeft Christus Paulus verteld van zijn nieuwe bediening die komen zou. Er werd later over verteld in Hand.22:21 zoals we daar lezen:

“En Hij zeide tot mij: Ga heen; want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden.

Hij had hem reeds eerder naar de Heidenen gezonden. Niet naar alle Heidenen. Het blijkt uit de reizen van Paulus dat hij was gezonden tot eerst de Jood en ook de Griekse Heidenen. Paulus was niet ongehoorzaam, hij ging naar de Heidenen waarheen Christus hem in het begin naar toe stuurde. Als in Handelingen 9 Christus hem had gezonden naar alle Heidenen dan zou Paulus ongehoorzaam zijn geweest en had Christus het hem niet opnieuw hoeven te zeggen dat Hij hem tot de Heidenen zou zenden. Maar we zien in Hand.26:19 dat Paulus zegt:

“Daarom, o koning Agrippa, ben ik dat Hemels gezicht niet ongehoorzaam geweest;

We weten dus, van Hand.9, dat Paulus naar degenen ging waar Christus hem naartoe heeft gezonden. Dit, Hand.22:21, is een andere zending. Het is een zending naar andere mensen. Naar alle Heidenen, ver weg, leerstellig ver weg. Het waren degenen die Israël niet hadden gezegend.

Dus in Milete, in Hand.20:17-38, vertelt Paulus deze eerdere gelovigen te Efeze, Joden en de Joden zegenende Efeziërs, dat hij van de Heer de bediening heeft ontvangen om te getuigen van het evangelie der genade Gods. Hij heeft deze bediening ontvangen. Hij laat hun dat weten. Laten we dat vers lezen, Hand.20:24:

“Maar ik acht op geen ding, noch houde mijn leven dierbaar voor mijzelf, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.

Dit is de plaats waar Paulus hen vertelt dat hij deze bediening nu heeft ontvangen: *“om te betuigen het Evangelie der genade Gods”*. Dit is de eerste keer dat die naam, voor het evangelie ter redding, voorkomt in de Schrift.

Net als Paulus heeft gezegd dat hij zijn eerste zending heeft voltooid zegt hij later dat hij zijn tweede zending, die hij nu heeft gekregen, heeft voltooid. Dat ziet u in 2Tim.4:7. Hij zegt: *“ik heb den loop beëindigd”*, hij is begonnen met te zeggen: *“opdat ik mijn loop met blijdschap*

mag volbrengen, en den dienst, welken ik, van den Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen het Evangelie der genade Gods.(Hand.20:24).

De nieuwe naam van het evangelie ter redding valt samen met het begin des evangelies dat Paulus noemt in Fil.4:15-16, toen hij uit noodzaak Macedonië moest verlaten. Dat was in Hand.20:6. Het geeft niet de details die Paulus geeft in Fil.4:15-16 maar het geeft aan wanneer het was. Het was drie verzen nadat de brief aan de Romeinen was geschreven in Hand.20:3. In Hand.20:6 zegt Paulus:

“Wij nu scheepten af van Filippi (en dat was een belangrijke stad in Macedonië) na de dagen der ongehevelde broden, en kwamen in vijf dagen bij hen te Troas, alwaar wij ons zeven dagen onthielden.

Dat zijn in totaal dus 12 dagen. En we lazen eerder dat later in het hoofdstuk van Hand.20, beginnende met vers 17, *“Maar hij zond van Milete naar Efeze, en hij ontbood de ouderlingen”* en daarover hebben we gesproken als een parallelle sectie aan Romeinen 15.

In Hand.20:24, nadat Paulus heeft verteld over zijn nieuwe zending, bevestigt hij dat hij zijn eerste zending heeft voltooid, en hij komt niet terug. Hij gaat verder met tot de ouderlingen te zeggen, die afkwamen van Efeze naar Milete, in Hand.20:26-27:

“26 Daarom betuig ik ulieden op dezen huidigen dag, dat ik rein ben van het bloed van u allen.

Met andere woorden: hij heeft zijn opdracht voltooid. Hij heeft hen het evangelie gegeven.

27 Want ik heb niet achtergehouden, dat ik u niet zou verkondigd hebben al den raad Gods.

Alles wat hij moest prediken heeft hij gepredikt. Het is gereed.

Hand.20:28:

“Zo hebt dan acht op uzelf, en op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om de Gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.

“hebt dan acht op uzelf” en daarmee bedoel ik niet te zeggen dat hij zegt dat hij hun apostel niet meer is. Maar hier wordt iets beëindigd. Hij gaat hen niet weer bezoeken. Hij heeft zijn werk voor hen gedaan, dat is wat hij zegt. Dus:

“Zo hebt dan acht op uzelf, en op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om de Gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.

Aldus spreekt hij hier over de gemeente te Jeruzalem, dat zullen we straks gaan zien. Hij spreekt over het sturen van hulp aan de behoeftige gemeente te Jeruzalem die alles hadden verkocht om het koninkrijk binnen te halen.

Paulus gaat verder in Hand.20 vers 29 en zegt:

“Want dit weet ik, dat na mijn vertrek” daar praat hij opnieuw over zijn vertrek. Hij gaat weg.

“zware wolven tot u inkomen zullen, die de kudde niet sparen.

Paulus werft dus fondsen voor zijn reizen ver weg van Jeruzalem, naar vreemden die ver weg zijn, Heidenen, geen vreemdelingen uit de ruimte. Maar naar de Heidenen die hij noemt in Hand.22:21. Als we het willen lezen dan staat het in 2Kor.10:14-16. Paulus werft fondsen om zijn tweede zending te bekostigen die hij van Christus heeft ontvangen. Hij zegt:

“2Kor.10:14-16: 14 Want wij strekken onszelven niet te wijd uit, als die tot u niet zouden komen; want wij zijn ook gekomen tot u toe”. Hij heeft zijn bediening zover als aan Korinthe reeds gedaan “ in het Evangelie van Christus”. Vers 15:

“Niet roemende buiten de maat in anderer lieden arbeid, maar hebbende hoop, als uw geloof zal gewassen zijn, dat wij onder ulieden overvloediglijk zullen vergroot worden naar onzen regel; 16 Om het Evangelie te verkondigen in de plaatsen, die op gene zijde van u gelegen zijn; niet om te roemen in eens anders regel over hetgeen alrede bereid is.

Hij zegt dus: wij willen worden uitgebreid door u. We willen dat u deelneemt aan onze bediening zodat we kunnen gaan: *“Om het Evangelie te verkondigen in de plaatsen, die op gene zijde van u gelegen zijn”*, met andere woorden: tot alle mensen. Om te doen waar hij nu gereed voor was om te doen, het evangelie prediken aan de Heidenen die ver weg waren.

Romeinen 15:24

Dat had Paulus geschreven aan de Korinthiërs. Ook schrijft Paulus aan de Romeinen met betrekking tot het verwerven van fondsen. Paulus schrijft in Rom.15:24:

“Zo zal ik, wanneer ik naar Spanje reis, tot u komen; want ik hoop in het doorreizen u te zien, en van u derwaarts geleid te worden, als ik eerst van ulieder tegenwoordigheid eensdeels verzadigd zal zijn.

Hij wil dus dat ze, nadat ze daar een poosje zijn geweest, hem helpen om derwaarts te gaan.

PAULUS COLLECTEERT VOOR DE KONINKRIJKSGEMEENTE TE JERUZALEM

Romeinen 15:25

De reis van Paulus naar Jeruzalem met de collecte voor de behoeftige kleine kudde zien we als we de volgende verzen lezen, te beginnen met Rom.15:25:

“Maar nu reis ik naar Jeruzalem, dienende de heiligen”.

En als we even kort terug kijken in Handelingen, naar de parallelle sectie, Hand.20:28 dan zien we:

“Zo hebt dan acht op uzelf, en op de gehele kudde, over dewelke u de Heilige Geest tot opzieners gesteld heeft, om de Gemeente Gods te weiden, welke Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.

Dat is de gemeente te Jeruzalem waarover hij spreekt.

Romeinen 15:26

En zo gaat Rom.15:26 terug naar de sectie waar we mee bezig zijn:

“26 Want het heeft dien van Macedonie en Achaje goed gedacht een gemene handreiking te doen aan de armen onder de heiligen, die te Jeruzalem zijn.

Laten we even terzijde stappen en kijken naar Hand.2:45-46 alvorens we naar Rom.15:27 gaan. In Rom.15:26 hebben we gezien dat het vers zegt:

“26 Want het heeft dien van Macedonie en Achaje goed gedacht een gemene handreiking te doen aan de armen onder de heiligen, die te Jeruzalem zijn.

En hier, in Hand.2:44-46 zien we het werkelijke scenario wat er gebeurde in Jeruzalem:

“44 En allen, die geloofden, waren bijeen, en hadden alle dingen gemeen; 45 En zij verkochten hun goederen en have, en verdeelden dezelve aan allen, naar dat elk van node had. 46 En dagelijks eendrachtelijk in den tempel volhardende, en van huis tot huis brood brekende, aten zij te zamen met verheuging en eenvoudigheid des harten;

Dat is dus hetgeen ze wisten in Macedonië en Achaje. En ze zonden deze bijdrage voor de arme heiligen te Jeruzalem.

Romeinen 15:27

Nu lezen we in Rom.15:27:

“Want het heeft hun zo goed gedacht; ook zijn zij hun schuldenaars; want indien de heidenen hunner geestelijke goederen deelachtig zijn geworden, zo zijn zij ook schuldig hen van lichamelijke goederen te dienen.

Ze zonden deze bijdrage om hen lichamelijk te helpen. Betreffende de geestelijke goederen:

“want indien de heidenen hunner geestelijke goederen deelachtig zijn geworden”,

We weten dat de orakels van God dóór Israël kwamen, ze waren aan Israël gegeven. Wij bezitten de Schriften vanwege Israël, dat zijn geestelijke goederen. Er is nog iets anders dat we in het begin hebben gelezen, namelijk Gen.12:3:

“En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Er waren Heidenen die eeuwen lang deel hadden aan de zegeningen van Israël door Israël te zegenen. Dat is dus wat het betekent:

“want indien de heidenen hunner geestelijke goederen deelachtig zijn geworden, zo zijn zij ook schuldig hen van lichamelijke goederen te dienen.

Romeinen 15:28

“Als ik dan dit volbracht zal hebben”. Paulus bracht dat geld, van Macedonië en Achaje, naar Jeruzalem, daarna wordt hem verteld om daarvandaan snel te vertrekken en gaat hij weg, de Joden zullen je niet accepteren als je dit predikt. En hij moet terug gaan.

Als ik dan dit volbracht, en hun deze vrucht verzegeld zal hebben, zo zal ik door ulieder stad naar Spanje afkomen.

Romeinen 15:29

Paulus is dus van plan om op deze reis het woord nu te verspreiden aan alle mensen in plaats van alleen aan eerst de Jood en ook de Griek. En in Rom.15:29 zegt hij:

“En ik weet, dat ik, tot u komende, met vollen zegen des Evangelies van Christus komen zal.

Als hij terug komt is hij daar zeker van. Zegen komt na voltooiing. Een nieuw huis is een zegen wanneer je je voeten kunt warmen bij de haard, niet wanneer je nog van plan bent het huis te bouwen, ook niet wanneer de architect zijn plannen maakt of wanneer u wacht en wacht terwijl de stenen worden gestapeld. De zegen is als u er vreugde aan beleefd en dat is wanneer het huis compleet is. Paulus zegt dus:

“En ik weet, dat ik, tot u komende, met vollen zegen des Evangelies van Christus komen zal.

Hij heeft dat evangelie voltooid, dat was het evangelie van de Messias, dat is wat Christus betekent. Het was het evangelie voor eerst de Jood en ook de Grieken die de Joden zegenden. Dat heeft hij voltooid, en hij is gereed om de bediening te beginnen, dat apostelschap, het gezonden worden naar alle mensen, inclusief wij.

Romeinen 15:30

“En ik bid u, broeders, door onzen Heere Jezus Christus, en door de liefde des Geestes, dat gij met mij strijdt in de gebeden tot God voor mij;

Paulus verzoekt hen dus om medewerking en hun ondersteuning voor de nieuwe zending die hij van de Heer heeft ontvangen.

Romeinen 15:31

“Opdat ik mag bevrijd worden van de ongehoorzamen in Judea”.

Hij wist dus dat er moeilijke tijden zouden komen als hij daar zou komen met zijn gawe voor de kleine kudde. Hij wist dat een afvallig Israël hem niet zou accepteren.

en dat deze mijn dienst, dien ik aan Jeruzalem doe, aangenaam zij den heiligen;

Romeinen 15:32-33

We eindigen met de verzen 32 en 33:

“32 Opdat ik met blijdschap, door den wil van God, tot u mag komen, en met u verkwikt worden. 33 En de God des vredes zij met u allen. Amen.

Mike McGlathery